

o Bible Luke. Badaga (1890)

THE GOSPEL OF LUKE

IN BADAGA

ಅಂಗ ಕರ್ತೃಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸುದ್ದಿಯ ಪಸ್ತುಕ.

ಲೂ ಕ ೨ ಬ ರೆ ದ ದ್ದು

MADRAS AUXILIARY
TO THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.
PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS.
1890

THE GOSPEL OF LUKE

ಲೂಕಾ ಬರೆದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ.

೧. ಸಂ. ದಿ.

೧. ಉತ್ತಮ ತೆಯೊಪಿಲಾ! ತಲೆವೂಂದ ತಂಗ್ಗುವೆ ನೋಡಿ ದವಕರೂ, ವಾಕುನ ಗೆಲಸದವಕರೂ ಆಗಿದ್ದವಕ ನಂಗಗ ಒಪ್ಪಿ ಸಿದ್ದೆಗೆ,

೨. ನಂಗ್ಗೋಗೆ ಪೂರಾ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯದ ಬೆವರವ ನೆಟ್ಟಿನ ಬರೆವದುಗ ಅನೇಕ ಜನ ತೊವಕಿದದುನೆಂದ,

೩. ನಾನೂ ತಲೆವೂಂದ ಎಲ್ಲವ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಚಾರಿಸಿ, ನಿನಗ ಕಲಿಸಿ ತಂದ ಮಾತುನ ನಿಜೆಯವ ನೀ ಅಲೊಡೂಂಬ ಹೆಗೆ,

೪. ನಿನಗ ನೆಟ್ಟಿನ ಬರೆವದು ಎನಗ ಒಳ್ಳೆತಾಗಿ ತೋಲಿತು.

೫. ಯೆಹೂದಿಯ ದೇಜಗ ಅರಸಾಗಿದ್ದ ಹೆರೋದನ ಜಿನ ಗ್ಗೋಗೆ ಅಬೀಯನ ಬ್ಬಾಗದವನಾಗಿದ್ದ ಜಕರೀಯಾಂಬ ಹೆಸರು ಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪೂಜಾರಿ ಇದ್ದಲ; ಅವಂನೆಂಡ್ರು ಆರೋನನ ಹೆಂಗ್ಗೋ ಗೆ ಒಬ್ಬ; ಅವ್ವವ ಹೆಸರು ಎಲೀಸಬೇತು.

೬. ಅವಕ್ಕೇರಡ್ಡಾ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನೀತಿಬತ್ತರಾಗಿದ್ದು, ಕರ್ತನ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಣೆಯೊವೂ ನೀತಿನಾಯದೊವೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದವಕ ರಾಗಿ ನಡೆದೂಂಡರು.

೭. ಆಲೆ ಅವಕಗ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲೀಸಬೇತು ಬರಡಿಯಾಗಿದ್ದ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ್ಕೇರಡ್ಡಾವೂ ಜಿನ ಸಮೆದವ ಕಾಗಿದ್ದರು.

೮. ಅತ್ತೆಹಡೋನೆ ಅವಂ ತನ್ನ ಬ್ಬಾಗದ ಸದರಿಯ ಪರಕಾರ, ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸವ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ:

೯. ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸದ ನಡವ್ವಯಿತೆಯ ಪರಕಾರ ಕರ್ತನ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ದೂಪ ತೋಲಿಸೋದು ಅವಂನ ಪಾಲಗ ಬಂದ.

೧೦. ದೂಪ ತೋಲುವ ಜಾಮದೊ, ಪಜೆಯ ಗುಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಹೊರಾಚು ಹರಕೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೧೧. ಆಗ ಕರ್ತನ ಜಮಗಾಡಿಂ ದೂಪಪೀಟದ ಬಲಸರಿಯೊ ನಿದ್ರು, ಅವಂಗೆ ತೋಲೊದಲ.

೧೨. ಜಕರೀಯಂ ಅವಂನ ಕಂಡು ಬೈವ್ವಾದಲ; ಅಂಜಿಕೆ ಯೂ ಅವಂನ ಹಿಡಿತೊಂಡ.

೧೩. ಆಲೆ ಜಮಗಾಡಿಂ ಅವಂಗೆ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜಕರೀಯಾ, ಅಂಜ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಮೊಲಿ ಕ್ಲೇತ್ತ ಡದೆ; ನಿಂನೈಂಡ್ರ ಎಲೀಸಬೇತು ನಿನಗ ಗಂಡ್ವತ್ತವ್ವ; ನೀ ಅವಂಗೆ ಯೋಹಾನಾಂಬ ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದು.

೧೪. ಚಚ್ಚೋಚವೂ ಕುಸಾಲೆಯೂ ನಿನಗಟ್ಟರ; ಅವಂ ಹುಟ್ಟಿದದುಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದಾರ;

೧೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂ ಕರ್ತನ ಮುಂದಾಡು ದೊಡ್ಡವಂ ಆಗಿ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಸವ ಆಲೆಯೂ ಸಾರೆಯವ ಆಲೆಯೂ ಕುಡಿಯದೆ, ತನ್ನವ್ವೆಯ ಬಸುಲಿನೆಂದವೇ ಪರಿಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಾಂದ ತುಂಬಿದವನಾನಲ.

೧೬. ಅವಂ ಇಸ್ರಯೇಲ ಮಕ್ಕೋಗೆ ಅನೇಕ ಜನವ ತಂಗ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಕಿನಲ.

೧೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಅಪ್ಪಂದಿಯರ ಮನಸ್ಸು ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೂ ಅಡಿಯಾಗದವಕರ ನೀತಿಬತ್ತರ ಬುದ್ಧಿಗವೂ ತಿರಿಕಿ, ಕರ್ತ ಗ ಸರಿಯಾದ ಪಜೆಯ ತಯೆಯಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಅವಂನ ಮುಂದಾಡು ಎಲೀಯನ ಆತ್ಮದೊವೂ ಸತುನೊವೂ ಹೋನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಜಕರೀಯಂ ಜಮಗಾಲಿಗ: ಇದುನ ಏಯದು ನೆಂದ ಅಲಿವೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಂ ಅಜ್ಜಲ, ಯೆನ್ನೆಂಡು ಬಲೂ ಜಿನ ಸಮೆದವ್ವ ಎಮ್ಮನೆ,

೧೯. ಜಮಗಾಲಿಂ ಅವಂಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ನಾಂ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನಿದ್ದಿಬ್ಬ ಗಬ್ರಿಯೇಲಲ; ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಮಾತಾಡೋ ದುಗೂ ನಿನಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಅಲಿಸೋದುಗೂ ದೇವರು ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೦. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದೊ ಈಡೇರುವ ಈ ಯೆನ್ನ ಮಾತುಗೊವ ನೀ ನಂಬದೆ ಇದ್ದದುನೆಂದ, ಎವೆ ಆಪ ಜಿನ ಗಟ್ಟಿ ನುಡಿಯಾಲಿದೆ, ಮೂಂಗನಾಗಿ ಇದ್ದರೇಂದು ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೧. ಅನ್ನೆಗಟ್ಟ ಜನ ಜಕರೀಯನ ಕಾತೂಂಡು, ಅವಂ ಗುಡಿಯೊ ತಡೆ ಮಾಡಿದದುಗ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೨೨. ಅವಂ ಹೊರಾಚು ಬಪ್ಪನೆ ಅವಕರ ಕೋಡ ಮಾತಾಡಾಲಿದೆ ಇದ್ದಲ. ಅದುನೆಂದ ಗುಡಿಯೊ ನೋಟವ ನೋಡಿದ್ದ ನೇಂದು ಅಲಿದೂಂಡರು. ಅವಂ ಅವಕಗ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ಯುಂಡು, ಮೂಂಗನಾಗಿ ಬದುಕಿದಲ.

೨೩. ಅವಂ ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸದ ಜಿನಗೊ ಕೈದದೆಮ್ಮನೆ, ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಲ.

೨೪. ಆ ಜಿನಗೊ ಆದಮೇಲೆ ಅವಂನೆಂಡು ಎಲೀಸಬೇತು ಬಸುಲಿಾಗಿ, ಐದು ತಿಂಗ್ಲವಗಟ್ಟ ತನ್ನ ಮಾಂಜಿಯುಂಡು,

೨೫. ಕರ್ತಂ ಮನಿಚರೊಗೆ ಯೆನಗುಟ್ಟಾದ ಅಗುಮಾನವ ಎತ್ತಿಹಾಕೋದುಗ, ಗವಾಂದ ಯೆನ್ನ ನೋಡಿದ ಜಿನಗೊಗೆ ಯೆನಗ ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆ, ಎಂದ.

೨೬. ಆಲೆ ಆರನೇ ತಿಂಗಳು ವದೊ ದೇವರು ಗಬ್ರಿಯೇಲಾಂಬ
ಜಮಗಾಟಿನ ಗಲಿಲಾಯದ ನಜರೇತೆಂಬ ಊರುಗ,

೨೭. ದಾವೀದನ ಬಾಡಗದ ಯೋಸೇಫಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಗ
ಕ್ಷೇತಿಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನೆಹೆಣ್ಣು ಸಾರೆ ಕ್ಷೇಗಿದಲ. ಆ ಕನ್ನೆಹೆಣ್ಣುನ
ಹೆಸರು ಮರೀಯ.

೨೮. ಜಮಗಾಟಿಲ ಅವ್ವ ಸಾರೆ ಟ್ಟಗೆ ಬಂದು: ಬದುಕು,
ಗವ ಹೊಂದಿದವ್ವೇ! ಕರ್ತಲ ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದನೆ; ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೊಡ್ಡ
ಗೆ ಹರಸಿಸಿ ಉಂಡವ್ವ ನೀತಾಲ ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಅವ್ವ ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಅವಲನ ಮಾತುಗ ಬೆಗೆತು,
ಇದು ಎತ್ತವ ಸಲುಮುತ? ಎಂದು ಉನಿಪನೆ,

೩೦. ಜಮಗಾಟಿಲ ಅವ್ವಗ: ಮರೀಯಾ! ಅಂಜ ಬೇಡ,
ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ಸಾರೆ ನಿನಗ ಗವ ದೊರಕಿತು;

೩೧. ಎದಗೇ, ನೀ ಬಸುಡಾಗಿ, ಗಂಡ್ಡತ್ತರೆ, ಅವಲಗ ಯೇ
ಸೂಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದು;

೩೨. ಅವಲ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದನಲ; ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬವನ
ಮಾತೀಂದು ಅವಲನ ಕೊರಚೆಯಾರ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲನಪ್ಪಲ
ದಾವೀದನ ಗದ್ದಿಗೆಯ, ಕರ್ತನಾಗಿಬ್ಬ ದೇವರು ಅವಲಗ ಕೊಟ್ಟನಲ;

೩೩. ಅವಲ ಯಾಕೋಬನ ಮನೆಯ ಯೇಗ್ಗುವವೂ ಅರಸಾ
ಗಿ ಆಂಡನ; ಅವಲನ ರಾಜ್ಯಗ ಮುಡುವು ಇಲ್ಲದೆ ಹಟ್ಟರ, ಎನ್ನಲ.

೩೪. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಜಮಗಾಟಿಗ: ಇದು ಎತ್ತತೆ ಆರ?
ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಗಂಡನ ಅಲಿಯೆಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೩೫. ಜಮಗಾಟಿಲ ಅವ್ವಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಪರಿಸುದ್ಧ
ಆತ್ಮ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದರ, ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬವನ ಸತು
ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನ್ಣಾಲಾರ; ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನೆಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪರಿಸು
ದ್ಧಾದದುನ ದೇವರ ಮಾತೀಂದು ಕೊರಚೆಯಾರ.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎದಗೇ, ನಿನ್ನ ನಟ್ಟುಗಾತಿ ಎಲೀಸಬೇತೂ

ತನ್ನ ಮುದಿ ಪೆರೆಯದೊ ಬಸುಲಾಗಿ ಗಂಡು ಹೊತ್ತಿದ್ದವ್ವೆ;
ಬರಡೀಂದು ಕೊರಚಿದ ಅವ್ವಗ ಈಗತಾಂ ಆಯಿ ತಿಂಗ್ಗುವ;

೩೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ಸಾರೆ ಏಯ ಕಾರಿಯ ಆಲೆ
ಯೂ ಆಗದೆ ಹೋಗ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩೮. ಅದುಗ ಮರೀಯ: ಎದಗೇ, ನಾಂ ಕರ್ತನ ಗೆಲಸ
ಗಾತಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ಯೆನಗಾಗಲಿ, ಎಂದ್ಲ. ಆಗ
ಜಮಗಾಲಿಂ ಅವ್ವವ ಬುಟ್ಟೋದಲ.

೩೯. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಆ ಜಿನಗ್ಲೋಗೆ ಯ್ವೆದ್ಲ, ತೀವಾ
ರದೊ ಬೆಟ್ಟುನ ಸೀಮೆಗ ಕಡೆದು, ಯೆಹೂದದೊ ಹಟ್ಟ ಒಂದು
ಊರುಗ ಹೋದ್ಲ.

೪೦. ಅವ್ವ ಜಕರೀಯನ ಮನೆಗ್ಗುಕ್ಕು, ಎಲೀಸಬೇತುಗ
ಸಲುಮುತ ಮಾಡಿದ್ಲ.

೪೧. ಆಗ ಆದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಎಲೀಸಬೇತು ಮರೀಯನ
ಸಲುಮುತವ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಕೂಸು ಅವ್ವವ ಬಸುಲಿನೊ ಹ್ಲೋಂಗಿತು.

೪೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸಬೇತು ಪರಿಸುದ್ಲ ಆತ್ಮಾಂದ
ತುಂಬಿದವ್ವ ಆಗಿ, ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:
ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೋಗೆ ನೀತಾಂ ಹರಸಿಯುಂಡವ್ವ, ನಿನ್ನ ಬಸುಲಿನ
ಪಲವೂ ಹರಸಿಯುಂಡದ್ಲ.

೪೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆನ್ನ ಕರ್ತನವ್ವೆ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದು
ಯೆನಗ ಎತ್ತತೆ ಉಟ್ಟಾತು?

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ, ಎದೆಗೇ, ನಿನ್ನ ಸಲುಮುತದ ಸದ್ದು
ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಗ ಬ್ಲೂವೊನೆ, ಕೂಸು ಯೆನ್ನ ಒಡಲುನೊ ಕುಸಾಲೆ
ಯಾಗಿ ಹ್ಲೋಂಗಿತು.

೪೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಂಬಿದವ್ವ ಬಾಗೆಯಬತ್ತೆ; ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ಕರ್ತಂ ಅವ್ವಗ ಹ್ಲೇಗಿದವೆಗ ಮುಡುವು ಆರ, ಎಂದ್ಲ.

೪೬. ಆಗ ಮರೀಯ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೆನ್ನ ಪೆರಣ
ಕರ್ತನ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನ ಮಾಡಿರ;

೪೭. ಯೆನ್ನಾತ್ಮ ಯೆನ್ನ ರಟ್ಟಗನಾದ ದೇವರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಚಚ್ಚೋಚ ಆತು;

೪೮. ಯೇಕಾಂದಲೇ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾತಿಯ ಬಡತನವ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದನೆ; ಇದುಗಾಗಿ, ಎದಗೇ, ಇಂದುಗೀಚೆ ತಲೆಮೊಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಬಾಗೆಯಬತ್ತೇಂದು ಹೇಗಿಯಾರ.

೪೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸತುಗಾರಂ ಯೆನಗ ದೊಡ್ಡವೆಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆ; ಅವಂಜೆಸರು ಪರಿಸುದ್ದ ಉಳ್ಳದ್ದು.

೫೦. ಅವಂನ ಗವ ತಲೆಮೊಡ್ಡಿ ತಲೆಮೊಡ್ಡಿಗಟ್ಟ ಅವಂನ ಅಂಜುವವಕರ ಮೇಲೆ ಹಡದೆ.

೫೧. ಅವಂ ತನ್ನ ಬುಜಾಂದ ಬಲ ಮಾಡಿ, ಅವಕರ ಮನ ಸ್ಸುನ ಉನುಪೂಂದ ಗರುವೆಗಾದಿರ ಬೀಡಿದ್ದನೆ.

೫೨. ರಾಜರ ಗದ್ದಿಗೇಂದ ಕ್ಕುಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ, ಬಡವರ ಎತ್ತಿ ದ್ದನೆ.

೫೩. ಹಸಿತವಕರ ಒಳ್ಳೆಯವೇಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಗಾದಿರ ಬೆತ್ತಾಬುಲುವೆ ಕೇಗಿಯುಟ್ಟಿದ್ದನೆ.

೫೪. ಅವಂ ನಂಗಳ್ವಂದಿಯರುಗ ಬಾಚೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗಿ, ಆಬ್ರ ಹಾಮುಗೂ ಅವಂನ ಮಕ್ಕಗೂ ಯೇಗೇಗ್ಗೂ

೫೫. ಗವನ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಮಾತಿ ಇಸ್ರಯೇಲುಗ ಆದರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆ, ಎಂದ.

೫೬. ಹಿಂದೆ ಮರಿಯ ಸುಮಾರ ಮೂರು ತಿಂಗ್ಗುವ ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಇದ್ದು, ತನ್ನ ಮನೆಗ ಮರಿಚಿ ಹೋದ್ದ.

೫೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸಬೇತುಗ ಹೆದಿ ಹೊತ್ತಾದದೆ ಮ್ಮನೆ ಗಂಡೆತ್ತ.

೫೮. ಆಗ ನೆರೆಯವಕರೂ ಅವ್ವವ ನಟ್ಟರೂ ಕರ್ತಂ ಅವ್ವಗ ತನ್ನ ಗವನ ಅಪ್ಪಲಿ ಮಾಡಿದ್ದನೇಂದು ಕೇತು, ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದರು.

೫೯. ಇನ್ನು ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಎಟ್ಟನೆ ಜಿನದೊ ಅವಕ ಕೂಸ ಜೇಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಬಂದು, ಅದುನಪ್ಪನ ಹೆಸರುಮಾಕೆ ಅದುಗ ಜಕರಿಯಾಂಬ ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದರು.

೬೦. ಆಗ ಅವನವ್ವೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಅತ್ತೆಅಲ್ಲ, ಯೋ ಹಾನಾಂದು ಕೊರಚೋದು, ಎಮ್ಮನೆ,

೬೧. ಅವಕ ಅವ್ವವ ಕೋಡ: ನಿನ್ನ ನಟ್ಟರೊಣಿಗೆ ಈ ಹೆಸ ರೊಂದ ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡವಂ ಒಬ್ಬನಾಲೆಯೂ ಇಲ್ಲೇಂದರು.

೬೨. ಆಲೆ ಅವಂಗೆ ಯೇಯ ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದುಗ ಮನಸ್ಸಡ ದೇಂದು ಅವನಪ್ಪಗ ಕೈಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದರು.

೬೩. ಆಗ ಅವಂ ಬ್ಬಾಯದ ಕಲ್ಲ ಕ್ಷೇತೊಂಡು, ಅವಂನೈ ಸರು ಯೋಹಾನಂತಾಂದು ಬರೆದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ; ಅದುಗ ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೬೪. ಆಗತಾನೆ ಅವಂನ ಬೇಯೂ ನಾಲಂಗೆಯೂ ಬುಟ್ಟು, ಅವಂ ದೇವರುಗ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡಿದಂ.

೬೫. ಆಗ ಅವಕರ ನಾಕಾಸು ಒಕ್ಕಲಿಬ್ಬವಕರೆಲ್ಲಾಗ ಅಂಜಿ ಕ್ಕುಟ್ಟಿತು; ಯೆಹೂದದ ಬಿಟ್ಟುನ ಸೀಮೆಗಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಾತುಗೊ ಎಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿತು.

೬೬. ಇನ್ನು ಎವೆಯ ಕ್ಷೇತವಕೆಲ್ಲಾ ತಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಅವೆಯ ಬೀತೊಂಡು, ಇತ್ತೆಯಾಲೆ ಈ ಕೂಸು ಎತ್ತವದಾರಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ತನ ಕೈ ಅವಂನ ಕೋಡ ಹಟ್ಟ.

೬೭. ಇನ್ನು ಅವಂನಪ್ಪಂ ಜಕರಿಯ ಪರಿಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಾಂದ ತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಪ್ರವಾದನೆ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೬೮. ಇಸ್ರಯೇಲುನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತಗ ತೋತ್ರ ಆಗಲಿ.

೬೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂ ತನ್ನ ಪಜೆಯ ನೋಡ ಬಂದು, ಅದುಗ ಬುಡುಗಡೆ ಉಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಗೆಲಸದವನಾಗಿಬ್ಬ ದಾ ವೀದನ ಮನೆಯೊ ನಂಗಗ ರಟ್ಟಣೆಯ ಕೊಂಬ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದನೆ.

೭೦. ಪೂರ್ವಾಂದ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಪರಿಸುದ್ದ ಪ್ರವಾದಿಗೊಬ್ಬನ
ಬೇರೆಯಿಂದ ತಾಂ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆಗೆ,

೭೧. ನಂಗ ಬೈರಗಾಡಿರೊಂದವೂ ನಂಗ್ಗುವ ಹಗೆ ಮಾಡು
ವವಕೆಲ್ಲಾ ಕೈಯಿಂದವೂ ನಂಗ್ಗುವ ತಪ್ಪಿಸಿ,

೭೨. ನಂಗ ಅಪ್ಪಂದಿಯರುಗ ಗವ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪರಿಸುದ್ದ
ಕರಹಾರವವೂ

೭೩. ನಂಗಪ್ಪಲ ಆಬ್ರಹಾಮುಗ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯವವೂ ಗೇಪ
ಮಾಡಿಯುಂಡು,

೭೪. ನಂಗ ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಂಗ ಹಗೆಗಾಡಿರ ಕೈಯಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಯುಂಡವಕರಾಗಿ,

೭೫. ಸುದ್ದದೊವೂ ನೀತಿಯೊವೂ ನಂಗ ಬದುಕುವ ಜಿನ
ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಮುಂದಾಡು ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹೆಗೆ,
ನಂಗದ ದಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆ.

೭೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಮಗುವೇ! ನೀ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬ
ವನ ಪ್ರವಾದೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೭೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಅವನ ದಾರಿಗೊಬ್ಬನ ತಯಾರ
ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವನ ಪಜೆಗ ನಂಗ ದೇವರ ಗವದ ಕರ್ಪಕತ್ತ
ಲೊಂದಾಪ ಅವಕರ ಪಾಪಪರಿಹಾರದೊ ರಟ್ಟಣೆಯ ಅಲಿಕೆಯ
ಕೊಡೋದುಗೂ ಕರ್ತನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಹೋಪೆ.

೭೮. ಕ್ಷತ್ತಲೆಯೊವೂ ಸಾವುನ ನ್ನಾಲುನೊವೂ ಕುಳಿದೊಂಡ
ವಕಗ ಬ್ಬೀಗಿ, ನಂಗ ಕಾಲುಗೊಬ್ಬನ ಸಮಾದಾನದ ದಾರಿಯೊ ನೆಟ್ಟ
ನ ನಡೆಸೋದುಗ

೭೯. ನಂಗ ದೇವರ ಈ ಗವದೊ ಮೇಲಾಂದಾಪ ಬ್ಬಾಗು
ನಂಗ್ಗುವ ನೋಡ ಬಂದ, ಎನ್ನಲ.

೮೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕೂಸು ದೊಡ್ಡಿ, ಆತ್ಮದೊ ಸತು ಆಗಿ,
ಇಸ್ರಯೇಲುಗ ತನ್ನ ತೋಲುವ ಜಿನಗಟ್ಟ ಕಾಡುನೊ ಇದ್ದ.

೨. ಸಂದಿ.

೧. ಆ ಜಿನಗ್ಗೋಗೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿ ಗ್ಗೊಯೆಕ್ಕ ಬರೆಸಿಯುಂಬದೂಂದು, ಕೈಸರ ಬೆಗುಸ್ತಾಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಬಂದ.

೨. ಕುರೇನಿಯು ಸುರೈಗ ಆಂಬವು ಆಗಿಬ್ಬನೆ, ಈ ಮೊದಲನೇ ಕುಡಿಗ್ಗೊಯೆಕ್ಕ ಆತು.

೩. ಎಲ್ಲಾ ಕುಡಿಗ್ಗೊಯೆಕ್ಕ ಬರೆಸಿಯುಂಬದುಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತನ್ನ ತನ್ನ ಊರುಗ ಹೋದ.

೪. ಆಗ ಯೇಸೇಪೂ, ತಾ ದಾವೀದನ ಮನೆಯವನೂ ಕುಡುಂಬುನವನೂ ಆದದುನೆಂದ, ತನಗ ಕ್ಲೇತ್ತಿದ್ದ ಬಸುಲಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಡ್ರು ಮರಿಯನ ಕೋಡ ಬರೆಸಿಯುಂಬದುಗ,

೫. ಗಲಿಲಾಯದ ನಜರೆತು ಊರೂಂದ ಯೆಹೂದದೊ ಹಡುವ ಬೆತ್ತೆಹೇಮೆಂಬ ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣಗ ಯೇರಿ ಹೋದ.

೬. ಆಗ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಮೆಯದೊ ಅವ್ವ ಹೆಡ್ತೊಡುಗ ಜಿನ ತುಂಬಿತು.

೭. ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ತಲೆಮಗನ ಹೆತ್ತು, ಅವನ ಪಟ್ಟುನೊ ಸುತ್ತಿ, ಸತ್ರೆಯೊ ತಂಗಗ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿದ್ದ.

೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಸೀಮೆಯೊ ಕುಲಿಗಾರರು ಇರ್ಪು ನೊ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದು, ತಂಗ ಹಿಂಡ ಕಾವಲು ಕಾತೂಂಡಿದ್ದರು.

೯. ಆಗ ಎದಗೇ, ಕರ್ತನ ಜಮಗಾಲಿ ಅವಕರ ಸಾರೆ ನಿಡ್ಲ; ಕರ್ತನ ಮಯಿಮೆ ಅವಕ ಸುತ್ತೂ ಹೊಯಿದ; ಅವಕ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತು ಅಂಜಿದರು.

೧೦. ಆಗ ಜಮಗಾಲಿ ಅವಕಗ: ಅಂಜ ಬೇಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಎದಗೇ, ಎಲ್ಲಾ ಜನಗ ಹಡುವ ಬಲೂ ಚಚ್ಚೋಚವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಸಾಲಿನೆ.

೧೧. ಏನಾದಲೆ ನಿಂಗಗ ಇಂದು ಕರ್ತಾಗಿಬ್ಬ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂಬ ರಟ್ಟಕ ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣದೊ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನೆ.

೧೨. ಇದುತಾಂ ನಿಂಗಗ ಗುಲಿತು: ಕೂಸ ಪಟ್ಟುನೊ ಸುತ್ತಿ, ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡೂಂಡಾಪಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೩. ಆಗತಾನೆ ಮೇಲ್ಲೋಕದ ದಂಡುನ ಗುಪ್ಪ ಆ ಜಮ ಗಾಲಿನ ಕೋಡ ಇದ್ತು, ದೇವರ ಹೊಗ್ಗುಯಿ,

೧೪. ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಾದ ಎಡೆಯೊ ದೇವರುಗ ಮಯಿಮೆ, ಬೂಮಿಯೊದಗ ಸಮಾದಾನ, ಮನಿಚರೊಣಿಗೆ ದಾಯ! ಎಂದರು.

೧೫. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಜಮಗಾಲಿರು ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು, ಮೇಲ್ಲೋಕಗ ಹೋದದೆಮ್ಮನೆ, ಕುಲಿಕಾಪ ಆ ಮನಿಚರು ಒಬ್ಬಗೊಬ್ಬ: ನಂಗ ಬೆತ್ತೆಹೇಮುಗಟ್ಟ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತ ನಂಗಗ ಅಲಿಸಿದ, ನಡೆದ ಈ ಕಾರಿಯವ ನೋಡೋಲ ಎಂದ್ಲೇಗಿ,

೧೬. ಬೇಗನ ಬಂದು, ಮರೀಯನವೊ ಯೋಸೇಪನವೊ ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿಬ್ಬ ಕೂಸವೊ ಕಂಡರು.

೧೭. ಕಂಡದೆಮ್ಮನೆ ಈ ಕೂಸ ಕುರಿತು ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತ ಅಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರು.

೧೮. ಆಗ ಕ್ಲೇತವಕೆಲ್ಲ, ಕುಲಿಗಾರರು ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ದುಗಾಗಿ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೧೯. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಈ ಮಾತೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಉನಿಚು ಬೀತೊಂಡ್.

೨೦. ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ಲೆಂಗಿ ಕುಲಿಗಾರರು ಕ್ಲೇತು ನೋಡಿ ದದೆಲ್ಲಾದುಗಾಗಿ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹೊಗ್ಗುಯಿ, ತಿರಿಗಿದರು.

೨೧. ಇನ್ನು ಕೂಸುಗ ಜೇಲಿ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಿ ಎಟ್ಟು ಜಿನ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅದುನ ಬಸುಲಿಾಪನೆ ಮುಂದೆ ಜಮಗಾಲಿಂ ಇಕ್ಕಿದ ಯೇಸೂಂಬ ಹೆಸರ ಅದುಗ ಇಕ್ಕಿದರು.

೨೨. ಮೋಸೆಯ ನಾಯಪರಮಾಣದ ಪರಕಾರ ಅವಕರ ಸುದ್ದ ಆಪ ಜಿನಗೊ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ,

೨೩. ತಲೆವುನೊ ಗಬ್ಬ ತಲಿವ ಒಂದೊಂದು ಗಂಡುಕೂ
ಸು ಕರ್ತಗ ಪರಿಸುದ್ದಾಂದು ಕೊರಚೋದು ಎಂಬದಾಗಿ ಕರ್ತನ
ನಾಯಪರಮಾಣದೊ ಬರೆದ್ದಡುವ ಹೆಂಗೆ,

೨೪. ಅವನ ಕರ್ತಗ ಒಪ್ಪಿಸೋದುಗೂ, ಕರ್ತನ ನಾಯಪರ
ಮಾಣದೊ ಹ್ಲೇಗಿಹಡುವ ಹೆಂಗೆ, ಚೋಲಿ ಒಂದು ಜೋಡಾ
ಲೆಯೂ, ಎರಡು ಮಾಂಡ ಚೋಲಿಮಲಿಯಾಲೆಯೂ, ಹಲಿ
ಯಾಗಿ ಕೊಡೋದುಗೂ, ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೆತ್ತಿ
ಯುಂಡೋದರು.

೨೫. ಆಗ ಎದಗೇ, ಸಿಮಯೋನಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ
ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದಂ; ಆ ಮನಿಚಂ ನೀತಿಯೂ ಬಾರ್ತವೂ
ಉಳ್ಳವಂ ಆಗಿದ್ದು, ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಆದರಣೆಯ ಕಾತೂಂಡಿದ್ದಂ;
ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮವೂ ಅವನೊದಗ್ಗಟ್ಟು.

೨೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂಗ, ತಾಂ ಕರ್ತನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೋ
ಡೋದುಗ ಮುಂದೆ ಸಾವ ಕ್ಷಾಂಬದಿಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾಂಡ
ದೇವರ ಉತ್ತರ ಆಗಿ ಹಟ್ಟು.

೨೭. ಎವಂ ಆತ್ಮಾಂಡ ಗುಡಿಗ ಬನ್ನಂ. ಕೂಸಾಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು
ವ ಕುರಿತು ನಾಯಪರಮಾಣದ ಮರವಾದಿಯ ಪರಕಾರ ಮಾ
ಡೋದುಗ ಅವ್ವೆ ಅಪ್ಪಂ ಅವನ ಟ್ಟಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ,

೨೮. ಎವಂ ಅವನ ತನ್ನ ಕೈಯೊ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ದೇವರ
ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೇನಾಂದಲೆ:

೨೯. ಒಡೆಯಾ! ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ನಿನ್ನ ಬೇವಿ
ತಿಗಾರನ ಸಮಾದಾನದೊ ಕ್ಲೇಗಿಬುಟ್ಟರೆ;

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗೊಣಗ ಹೊಯೆವ ಬ್ಲಿಚ
ಲಾಗಿಯೂ

೩೧. ನಿನ್ನ ಪಜೆಯಾಗಿಬ್ಬ ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಮಯಿಮೆಯಾ
ಗಿಯೂ

೩೨. ನೀ ಎಲ್ಲಾ ಪಜೆಯ ಮೊಗಮುಂದಾಡು ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ರಟ್ಟಣಿಯ ಯೆನ್ನ ಕಂಣು ಕಂಡಡದೆ ಎನ್ನ.

೩೩. ಯೋಸೇಪನೂ ಅವನವೈಯೂ ಅವನ ಕುರಿತು ಹೇಗಿದವೆಗೆ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

೩೪. ಆಗ ಸಿಮೆಯೋನೂ ಅವಕರ ಹರಸಿ, ಅವನವೈ ಮರಿಯಗ: ಎದಗೇ, ಎವಂ ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಅನೇಕ ಜನದ ಬ್ಬೊಗ ಡೆಗೂ ಯೆಹೂಗಡೆಗೂ ಇದುರುನುಡುವ ಗುರುತಾಗಿಯೂ ಬೀತವಂ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೩೫. ಆಲೆ ಅನೇಕ ಜನದ ಮನಸ್ಸಿನ ಉನುಪ್ಪುಗೊ ಕಾಣ ಬಪ್ಪ ಹೆಂಗಿ, ನಿನ್ನ ಪೆರಣವ ಕತ್ತಿ ಇಲೊದು ಬುಟ್ಟರ, ಎನ್ನ.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಸೇರ ಕೊಲದ ಪನುವೇಲುನ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರವಾದಿಗಾತಿ ಅನ್ನ ಎಂಬವ್ವ ಇದ್ದ.

೩೭. ಎವ್ವ ಕನ್ನೆಹೆಣ್ಣಾದ ಹಿಂದೆ ಏಳು ಬರಿಚ ಗಂಡನ ಕೋಡ ಬದಿಕಿ, ಬಲು ಜಿನ ಸಮೆದವ್ವಾಗಿ, ಸುಮಾರ ಎಂಬತ್ತ ನಾಕು ಬರಿಚದ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಆಗಿದ್ದ. ಉಪಾಸದೊವೊ ಹರ ಕೆಯೊವೊ ಇರ್ದೊಹಗಲೂ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಗುಡಿಯ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆಯದೆ ಇದ್ದ.

೩೮. ಎವ್ವ ಅದೇ ಗೈಗೆಯೊ ಸಾರೆ ನಿದ್ರು, ಕರ್ತಗ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ಯೆರೂಸಲೇಮನೊ ಬುಡುಗಡೆಯ ಇದುರು ನೋಡು ವವಕೆಲ್ಲಾಗ ಅವನ ಕುರಿತು ಹೇಗಿದ್ದ.

೩೯. ಅವಕ ಕರ್ತನ ನಾಯಪರಮಾಣದ ಪರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರಿಸಿದೆಮ್ಮನೆ, ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಡುವ ತಂಗ ಊರು ನಜ ರೇತುಗ ಮರಿಚಿ ಹೋದರು.

೪೦. ಆಲೆ ಕೂಸು ದೊಡ್ಡಿ, ಗೇನ ತುಂಬಿ, ಆತ್ಮದೊ ಸತು ಆತು; ಇನ್ನು ದೇವರ ದಾಯ ಅದುನ ಮೇಲೆ ಹಟ್ಟ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನವ್ವೆ ಅಪ್ಪಂ ಬರಿಚ ಬರಿಚಗ ಪಸ್ಸಾ ಹಬ್ಬದೊ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಗಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೪೧. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ, ಅವಂ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚದವನಾಗಿ ಬ್ಬನೆ, ಅವಕ ಹಬ್ಬದ ನಡವ್ವಯಿತದ ಪರಕಾರ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೇರಿಹೋಗಿ,

೪೨. ಜಿನ ಕ್ಷೈತು, ಮರಿಚಿ ಹೋಪನೆ, ಕುನ್ನವನಾಗಿದ್ದ ಯೇಸು ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದೂಣ. ಯೋಸೇಪನೂ ಅವಂ ನವ್ವೆಯೂ ಅದುನ ಅಲಿಯದ್ದೊದರು.

೪೩. ಅವಂ ಪಯಣದವಕರ ಗುಪ್ಪನೊ ಇದ್ದನೆಂದು ನೆನೆ ತೊಂಡು, ಒಂದು ಜಿನದ ಪಯಣ ಹೋಗಿ, ನಟ್ಟರೊಕ್ಕೇಗಿಯೂ ಅಲಿಮೊಗದವಕರೊಕ್ಕೇಗಿಯೂ ಅವಂನ ಅರಸಿ,

೪೪. ಅವಂನ ಕಾಣದೆ, ಅರಸಿಯುಂಡೇ, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಮರಿಚಿ ಬಂದರು.

೪೫. ಮೂರು ಜಿನ ಆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಂ ಗುಡಿಯೊ ಗುರು ಗ್ಗುವ ನಡುವೆ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಅವಕರ ಓರುಟೊಂಡು, ಅವಕರ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಕೇತೊಂಡು ಇಬ್ಬದುನ ಕಂಡೊಂಡರು.

೪೬. ಅವಂನ ಓರುಡುವವಕೆಲ್ಲಾ ಅವಂನ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಅವಂ ನುತ್ತರಗೂ ಬೈಪ್ಪಾದರು.

೪೭. ಅವಕ ಅವಂನ ನೋಡಿ, ಅದಿಸೆಯ ಆದರು. ಅವಂನವ್ವೆ ಅವಂನ: ಮಗನೇ! ಯೆಂಗಗ ಯೇಕಿತ್ತೆ ಮಾಡಿದೆ? ಎದಗೇ, ನಿನ ಪ್ಪನೂ ನಾನೂ ಸಕ್ಕಟ ಪಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಅರಸಿದೆಯೋ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೮. ಅವಂ ಅವಕಗ: ನಿಂಗಿನ್ನ ಅರಸಿದ್ದೇಕ? ನಾಂ ಯೆನ್ನಪ್ಪ ನದುನೊ ಇಬ್ಬದೊಂದು ನಿಂಗ ಅಲಿಯಿರಾ? ಎನ್ನಂ.

೪೯. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಂ ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತ ಅಲಿದ ಇಲ್ಲೆ.

೫೧. ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕರ ಕೋಡ ಕ್ಲಗಿ, ನಜರೇತುಗ ಹೋಗಿ, ಅವಕಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದಂ. ಅವಂನವ್ವೆ ಈ ಮಾತುಗ್ಗೊ ಎಲ್ಲವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಬೀತೊಂಡ್.

೫೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೇಸು ಗೇನದೊವೂ ಉದ್ದದೊವೂ ದೇವರ ಸಾರೆಯೂ ಮನಿಚರ ಸಾರೆಯೂ ಗವದೊವೂ ಹೆಚ್ಚಿದಂ.

೩. ಸಂಧಿ.

೧. ತಿಬೇರಿಯ ಕೈಸರಂ ಆಂಡ ಹದಿನೀದನೇ ಬರಿಚದೊ, ಯೆಹೂದದೊ ಪೊಂತಿ ಪಿಲಾತು ಅದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಹೆರೋದಂ ಗಲಿಲಾಯಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಅವಂನ ತಮ್ಮ ಪಿಲಿಪ್ಪಂ ಇತುರಾಯ ತ್ರಕೊನಿತಿ ಸೀಮೆಗ್ಗೋಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಲುಸನ್ಯ ಅಬಿಲೇನಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು,

೨. ಅನ್ನನೂ ಕಾಯಪನೂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದೊ, ದೇವರ ಮಾತು ಕಾಡುನೊ ಜಕರೀಯನ ಮಾತಿ ಯೋಹಾನಗ ಉಟ್ಟಾತು.

೩. ಆಗ ಅವಂ ಯೋರ್ದಾನುಗ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ದೇಚ ಎಲ್ಲಾಗ ಬಂದು, ಪಾಪಪರಿಹಾರಗಾಗಿ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸುನ ಸ್ನಾನವ ಸಾಟಿಯುಂಡು,

೪. ಯೆಸಾಯಂ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತುಗ್ಗುವ ಪಸ್ತುಕದೊ ಬರೆದ್ಲಟ್ಟ ಹೆಂಗೆ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕರ್ತನ ಮಾರ್ಗವ ಸರಾಂಗ ಮಾಡಿವಿ, ಅವಂನ ದಾರಿಗ್ಗೊವ ನೆಟ್ಟಿನ ಮಾಡಿವಿ! ಎಂದೂ;

೫. ತ್ಲಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರ, ಬೆಟ್ಟುದಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತ್ಲಗ್ಗಿರ, ಗೊಕ್ಕಾ ದವೆ ನೆಟ್ಟಿನ ಆರೊ, ಮೊರಟು ದಾರಿಗ್ಗೊ ನುಂಣನ ಆರೊ, ಎಂದೂ;

೬. ಮಾಂಕಿಚ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಬುಡುಗಡೆಯ ನೋಡಿರೊ, ಎಂದೂ ಕಾಡುನೊ ಕೊರಚುವವನ ಸದ್ದು ಉಟ್ಟುಂಬ.

೭. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಅವಂ, ತನ್ನೆಂದ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದೋದುಗ ಕಡೆದು ಬಪ್ಪ ಪಜೆಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಸರ್ಪದ ಕೊಲದ

ವಕರೇ! ಬಪ್ತ ಕೋಪಗ ತಪ್ಪಿಸಿಯೊಂಬದುಗ ನಿಂಗಗ ತೋಲಿ ತಂದದಾರ?

೮. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸುಗ ತಕ್ಕದ ಪಲವ ತಾರಿವಿ. ಆಬ್ರಹಾಮತಾಂ ಯೆಂಗಗ ಅಪ್ಪಾಂದು ನಿಂಗೊಣ್ಣೆಗೆ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಡ ಬೇಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೇ ಈ ಕಲ್ಲೊಂದ ದೇವರು ಆಬ್ರಹಾಮುಗ ಮಕ್ಕು ವ ಎತ್ತ ಸತುಲುಳ್ಳವಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಮೊರಗೊಂದ ಮೇಡುಗ ಕೊಡಲಿ ಇಕ್ಕಿ ಹಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಲವ ಕೊಡದ ಮೊರ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಕಿಚ್ಚುಗ ಹಾಕೋದುಗಾರ, ಎನ್ನ.

೧೦. ಅದುಗ ಜನಗುಪ್ಪ ಅವನ ಸಾರೆ: ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ಯೆಂಗ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವ ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು:

೧೧. ಎರಡು ಚೀಲೆ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಎರಡು ಕುಪ್ಪಚ ಹಡುವ ವ ಇಲ್ಲದವಗ ಕೊಡಲಿ; ಬೈಯ ಅನ್ನ ಹಡುವವ ಅತ್ತಿತಾಂ ಮಾಡಲಿ, ಎನ್ನ.

೧೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದೋದುಗ ಬಂದು: ಗುರುವೇ, ಯೆಂಗ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಅವಗ ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೧೩. ಅವ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಕೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲೆಯ ಮಾರಿ, ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಯುಳ್ಳ ಬೇಡ, ಎನ್ನ.

೧೪. ದಂಡನವಕರೂ: ಯೆಂಗೂ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಅವನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಕಗ: ಏಯವನಆಲೆಯೂ ಜುಲುಮೆ ಮಾಡದೆ, ಚಾಡಿ ಹ್ಲೇಗದೆ, ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬವ ಸಾಕೊಂದಿರಿವಿ, ಎನ್ನ.

೧೫. ಆಲೆ ಎವತಾಂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಆಗಿದ್ದನೆಯೋ? ಎಂದು ಜನ ಕಾತೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ತಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಯೋಹಾನನ ಕುರಿತು ಇತ್ತೆ ಉನಿಚೂಮನೆ,

೧೬. ಯೋಹಾನ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹ್ಲೇಗಿದದೇ

ನಾಂದಲೆ: ನಾಂ ನಿಂಗಗ ನೀರೊಂದ ಸ್ನಾನ ತನ್ನನೆ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನೆಂದ ಸತುಗಾರಂ ಬನ್ನನಲ; ಅವಂನ ಕೆರವುನ ಬಾಲಿ ಬುಡೋದುಗ ನಾಂ ತಕ್ಕದವನಲ್ಲ; ಅವಂ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾಂದವೂ ಕಿಚ್ಚೊಂದವೂ ನಿಂಗಗ ಸ್ನಾನ ತನ್ನನಲ.

೧೭. ಅವಂನ ಗೂಡು ಅವಂನ ಕೈಯೊ ಹಡದೆ; ತನ್ನ ಕಾಡುವ ಬಾಕಿ, ಗೋಡುಂಬೆಯ ತನ್ನ ಕ್ಷೇಂಜಲುಗ ಸೇತಿನಲ; ಆಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಆಲಿದ ಕಿಚ್ಚುನೊ ಸುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾತೊಂದ ಅವಂ ಬುದ್ದಿ ಹ್ಲೇಗಿ, ಜನಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲೊದಲ.

೧೯. ಆಲೆ ಚತುರದಿಪತಿ ಹೆರೋದಲ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಪಿಲಿಪ್ಪ ನ್ಣೆಂಡ್ರ ಹೆರೋದಿಯನ ಕುರಿತೂ ಹೆರೋದಲ ಮಾಡಿದ ಕೆಟ್ಟ ಕರುಮ ಎಲ್ಲಾವ ಕುರಿತೂ ಯೋಹಾನಂ ಅವಂನ ಕಂಡಿಸೋನೆ,

೨೦. ಎವಂ ಎಲ್ಲಾಗ ಇದುನವೂ ಸೇತಿ, ಯೋಹಾನನ ಸೆಲೊ ಮನೆಯೊ ಮುಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಲ.

೨೧. ಆಲೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದುವನೆ, ಏನ ಆತೊಂದಲೆ: ಯೇಸು ಕೂಡಾ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ, ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಬಾನು ತಲೊದ.

೨೨. ಆಗ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಜೋಲೊಮಾಕೆ ಉರುಪಾಗಿ ಅವಂನ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಗಿತು. ಇನ್ನು, ನೀ ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿ, ನಿನಗ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಆಗಿದ್ದೆಲ, ಎಂದ್ಲೇಗುವ ಸದ್ದು ಬಾನೊಂದ ಉಟ್ಟಾತು.

೨೩. ಯೇಸು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಕೊಡೋದುಗ ಹೊರವಡೋನೆ ಸುಮಾರ ಮೂವತ್ತು ಬರಿಚ ಪೆರೆಯದವಂ ಆಗಿದ್ದಲ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತೀಂದು ಎನ್ನಿಸಿ ಉಂಡಿದ್ದ ಹೆಂಗಿದ್ದಲ. ಎವಂ ಯೇಲಿಯ ಮಾತಿ;

೨೪. ಎವಂ ಮತ್ತಾತನ ಮಾತಿ; ಎವಂ ಲೇವಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಂ ಮೆಲ್ಕಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಂ ಯನ್ನಾನ ಮಾತಿ; ಎವಂ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ;

೨೫. ಎವಲ ಮತ್ತತೀಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅಮೋಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಹೂಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಸ್ಲಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಗ್ಗಾಯನ ಮಾತಿ;

೨೬. ಎವಲ ಮಾತನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತತೀಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸೇಮೆಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ;

೨೭. ಎವಲ ಯೋಹಾನಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ರೇಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಜೆರುಬಾಬೆಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಲತಿಯೇಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನೇರಿಯ ಮಾತಿ;

೨೮. ಎವಲ ಮೆಲ್ಕಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅದ್ನಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಕೊಸಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲ್ಮೊದಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಏರನ ಮಾತಿ;

೨೯. ಎವಲ ಯೋಸೇಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲಿಯೇಸರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋರೀಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತತನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಲೇವಿಯ ಮಾತಿ;

೩೦. ಎವಲ ಸಿಮಿಯೋನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋನಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲ್ಯಾಕೀಮನ ಮಾತಿ;

೩೧. ಎವಲ ಮೆಲೆಯಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮಯಿನಾನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತತಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಾತಾನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ದಾವೀದನ ಮಾತಿ;

೩೨. ಎವಲ ಇಸಾಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಓಬೆದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಬೋವಜನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಲ್ಮೋನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಹಸ್ತೋನನ ಮಾತಿ;

೩೩. ಎವಲ ಅಮಿನದಾಬನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅರಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಸ್ತ್ರೀಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಪಾರೆಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ;

೩೪. ಎವಲ ಯಾಕೋಬನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಇಸಾಕನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಆಬ್ರಹಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ತೇರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ
ನಹೋರನ ಮಾತಿ;

೩೫. ಎವಲ ಸೆರೂಗನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ರಗಾವನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಪೇಲೆಗನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಏಬೆರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಾಲನ
ಮಾತಿ;

೩೬. ಎವಲ ಕಯಿನಾನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅರ್ಪಕ್ಕಾದನ
ಮಾತಿ; ಎವಲ ಷೇಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನೋಹನ ಮಾತಿ; ಎವಲ
ಲಾಮೆಕನ ಮಾತಿ;

೩೭. ಎವಲ ಮೆತೂಸಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಹನೋಕನ
ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯಾರೆದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮಾಲಿಲೇಲನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಕಯಿನಾನನ ಮಾತಿ;

೩೮. ಎವಲ ಎನೋಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸೇತನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಆದಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ದೇವರೊಂದ ಉಟ್ಟಾದವ.

೪. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾದ ತುಂಬಿ, ಯೊರ್ದಾ
ನೊಂದ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಅವನ ಕಾಡುಗ ಹೊ
ತ್ತುಂಡೋದದೆಮ್ಮನೆ,

೨. ನಾಲತ್ತು ಜೆನ ಪಿಚಾಚೆಂದ ಅವಂಗ ಸೋದನೆ ಆತು.
ಆ ಜೆನಗೊಣೆಗೆ ಅವಲ ಏನೂ ತಿಂಬಿಲೆ; ಅವೆ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ
ಅವಂಗ ಹಸಿತ.

೩. ಆಗ. ಪಿಚಾಚೆ ಅವನ ಕೋಡ: ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿ
ನಾಲೆ, ಈ ಕಲ್ಲುಗ ದೊಟ್ಟಿ ಆಪದೊಂದು ಹ್ಲೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪. ಯೇಸು ಅವಂಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೊಟ್ಟೆಂದ ಮಾತ್ರ
ಅಲ್ಲ, ದೇವರ ಏಯದೊಂದು ಮಾತೊಂದವೂ ಮನಿಜಲ ಬದಿಕೆ
ನಾಂದು ಬರೆದ್ಡಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೫. ಹಿಂದೆ ಪಿಚಾಚಿ ಅವನ ಉದ್ಧ ಬೆಟ್ಟುಗ ಕೂಟಿಯುಂ
ಡ್ಲೋಗಿ, ಚೆನೆ ಹೊತ್ತುಗ ಲೋಕದ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲವ ಅವಂಗ
ತೋಲಿದು;

೬. ಇನ್ನು ಪಿಚಾಚಿ ಅವಂಗ: ಈ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ
ಅವೆಯ ಮಯಿಮೆಯವೂ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು
ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ. ಯೆನಗ ಮನಸ್ವಟ್ಟವಗವೇ ಅದುನ
ಕೊಟ್ಟನೆ.

೭. ಆದದುನೆಂದ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಅಡ್ಡಬ್ಬದ್ದಲೆ,
ಎಲ್ಲಾವೂ ನಿನ್ನದಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಮ್ಮನೆ,

೮. ಯೇಸು ಅವಂಗ ಉತ್ತರಾಗಿ: ಸೈತಾನಾ, ಯೆಂನಿಂದಾಡು
ಹೋಗು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತಗ ಅಡ್ಡಬ್ಬದ್ದು,
ಅವಂಗ ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಬರೆದ್ದಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಇನ್ನು ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಕೂಟಿಯುಂಡ್ಲೋ
ಗಿ, ಅವನ ಗುಡಿಯ ಮುಡಿ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಂಗ: ನೀ ದೇವರ
ಮಾತಿನಾಲೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಕ್ಷೀಯೆ ಹಾರು;

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ಕಾಪ ಹೆಂಗೆ, ಅವಂ ನಿನ್ನ ಕುರಿತು
ತನ್ನ ಜಮಗಾಡಿರುಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿನಾಂದೂ

೧೧. ನೀ ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಕಲ್ಲುಗ ತಟ್ಟಿಸದ್ದೆಂಗೆ, ಅವಕ ಕೈ
ಯ್ಲೋಗೆ ನಿನ್ನ ಎತ್ತಿಯಾಡಿಸಾಂದೂ ಬರೆದ್ದಡದೆ, ಎನ್ನ.

೧೨. ಯೇಸು ಅವಂಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ
ಕರ್ತನ ಸೋದಿಸ ಬೇಡಾಂದು, ಹ್ಲೇಗಿಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಪಿಚಾಚಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೋದನೆಯ ತೀರಿಸಿ, ಜೋಚಿ ಕಾಲ
ಅವನ ಬುಟ್ಟು ಹೋದಲ.

೧೪. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಆತ್ಮದ ಸತೂಂದ ಗಲಿಲಾಯಗ ಮರಿಚಿ
ಹೋದಲ. ಆಗ ಅವನ ಸುದ್ದಿ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ದೇಚ ಎಲ್ಲಾಗ
ಹಬ್ಬಿತು.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ, ಅವಕರ ಸಬೆಮನೆಬ್ಬಾಯಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಎಲ್ಲಾಂದ ಮಯಿಮೆ ಹೊಂದಿದಲ.

೧೬. ಅವಲ ತಾಲ ದೊಡ್ಡಿದ ನಜರೇತುಗ ಬಂದು, ತನಗ ಪ್ಲಾಕ ಹಟ್ಟಹೆಗೆ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಸಬೆಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ಓದು ವದುಗ ಯೆದ್ದಲ.

೧೭. ಆಗ ಯೆಸಾಯಲ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪಸ್ತುಕವ ಅವಲಗ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಲ ಪಸ್ತುಕವ ತಪ್ಪಿದದೆಂದು:

೧೮. ಕರ್ತನ ಆತ್ಮ ಯೆನ್ನೊದಗ್ಗಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಬಡವರುಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಪ್ತೋದುಗ ಯೆನ್ನ ಪಟ್ಟಗ್ಗಾಕಿದ್ದನೆ.

೧೯. ಮನಸ್ಸು ನ್ಲೆಗ್ಗಿದವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗೂ, ಸೆಪ್ಪಿಯವಕಗ ಬುಡುಗಡೆಯವೂ ಕುರುಡರುಗ ನೋಟವವೂ ಸಾಪ್ತೋದುಗೂ, ಸರೀರಾತ್ಮದೊ ನಸಿಂಗಿದವಕರ ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಲೇಗೋದುಗೂ, ಕರ್ತನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಬರಿಚವ ಸಾಪ್ತೋದುಗೂ, ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದ್ದನೆಂದು, ಬರೆದ್ದಡುವ ಎಡೆಯ ಕಂಡೂಣ.

೨೦. ಆಗ ಅವಲ ಪಸ್ತುಕವ ಮುಚ್ಚಿ, ಗೆಲಸದವಗ ಕೊಟ್ಟು, ಕುಳಿದೂಮನೆ, ಸಬೆಮನೆಯೊ ಇಬ್ಬವಕರ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಹಟ್ಟ.

೨೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಕೋಡ: ಇಂದು ದೇವರ ಈ ವಾಕು ನಿಂಗ ಕಿವಿಗೊಣಗೆ ಈಡೇರಿತೂಂದು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ತೊಡಂಗಿದಲ.

೨೨. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲಗ ಸಾಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲನ ಬೇಂದ ಕಡೆವ ಗವವುಳ್ಳ ಮಾತುಗೊಗ ಅದಿಸೆಯ ಆಗಿ, ಎವಲ ಯೋ ಸೇಪನ ಮಾತಿ ಅಲ್ಲದಾ? ಎಂದರು.

೨೩. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಪಂಡುತಗಾರಾ, ನಿನ್ನ ಓಸೆ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೋ ಎಂಬ ಸೊಲಕತವ ಯೆನಗ ನಿಜ್ಜೆಯವಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿಯಾರಿ; ಕಪೆರ್ನಾಝುನೊ ಆದೊಂದು ಯೆಂಗ ಕ್ಲೇತಕಾ

ರಿಯಗೊಂಡವ ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತ ಉರಾದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡೊಂದು, ಹ್ಲೇಗಿಯಾರಿ, ಎನ್ನ.

೨೪. ಇನ್ನು ಅವನು ಎಂದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಏಯ ಪ್ರವಾದಿಗಾಲೆಯೂ ಸೊತ್ತ ಉರುನೊ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಡಾರ.

೨೫. ಆಲೆ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎಲೀಯನ ಜಿನದೊ ಮೂರು ಬರಿಚ ಆರು ತಿಂಗ್ಲವ ಬಾನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಟ್ಟ ವೇಳೆಯೊ ದೇಚದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಅನಹಂಜ ಉಟ್ಟಾಪನೆ, ಅಪ್ಪಟಿ ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯರು ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಇದ್ದರು.

೨೬. ಆಲೆ ಸಿದೋನುನ ಸರೆಪ್ತದೊ ಇದ್ದ ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯಾದ ಹೆಂಮಾತಿ ಒಬ್ಬ ಸಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವಕರೊಗ್ಗೆ ಏಯವ್ವ ಸಾರೆಯೂ ದೇವರು ಎಲೀಯನ ಕ್ಲೇಗುಲೆ.

೨೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕಾಲದೊ ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಬಲು ಕುಟ್ಟಿನೋವುನವಕ ಇದ್ದರು; ಆಲೆ ಸುರ್ಯ ದೇಚದ ನೆಯಮಾನಂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕರೊಗ್ಗೆ ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಸುದ್ದ ಆಪಿಲೆ, ಎನ್ನ.

೨೮. ಆಗ ಸಬೆಮನೆಯೊ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾ ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತು, ಒರಸ ತುಂಬಿ,

೨೯. ಯೆದ್ದು, ಅವನ ಉರುಗ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿ, ಅವನ ಕ್ಲೇಯೆ ಕ್ಕು ಕ್ಕಿ ಬುಡೋದುಗ ಅವಕರ ಉರು ಕಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟ ದಿಟ್ಟುನ ಓರಗ ಕೂಟೆಯುಂಡೊದರು.

೩೦. ಆಲೆ ಅವನ ಅವಕರ ನಡೊಂದ ದಾಟಿ, ಕಡೆದೊದಲ.

೩೧. ಹಿಂದೆ ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಡುವ ಕಪೆರ್ನಾಂಮ್ ಉರುಗ ಕ್ಲೆಗಿ ಹೋಗಿ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಅವಕಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಂ.

೩೨. ಆಗ ಅವಕ ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆಗ ಕುದುಗ್ಗುಯಿ ಆದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವನ ಮಾತು ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೩೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸಬೆಮನೆಯೊ ಅಸುದ್ದ ಬೂತದ ಆತ್ಮ ವುಳ್ಳ ಒಂದು ಮನಿಷಂ ಇದ್ದಂ. ಅವಂ ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ:

೩೪. ಅಯ್ಯೋ, ನಜರೇತುನ ಯೇಸೂ! ಯೆಂಗಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಯೆಂಗ್ಲುವ ನಾಸ ಮಾಡೋದುಗ ಭಂದೆಯಾ? ನೀ ದಾ ರಾಂದು ಬಲ್ಲೆಂ, ದೇವರ ಪರಿಸುದ್ದಂತಾಂ, ಎಮ್ಮನೆ,

೩೫. ಯೇಸು ಅವಂನ ಬೆದರಿಸಿ: ಸಪೇನಿದ್ದು, ಅವಾಂದ ಕಡೆ ದೊಡ್ಡಗು, ಎನ್ನಂ; ಆಗ ಬೂತ ಅವಂನ ನಡುವೆ ಬ್ಲೂಕಿ, ಅವಂಗೆ ಏನೂ ಕೇಡು ಮಾಡದೆ, ಅವಾಂದ ಕಡೆದಂ.

೩೬. ಆಗ ಎಲ್ಲಾಗ ಎಂಗಲ್ಪಿಡಿತ; ಅವಕ ತಂಗತಂಗಗ: ಈ ಮಾತು ಎತ್ತವದು? ಎದಗೇ, ಅವಂ ಅಧಿಕಾರದೊವೂ ಸತುನೊ ವೂ ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮಗೊಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡೋನೆ, ಅವೆ ಕಡೆದರೊಂ ದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು.

೩೭. ಹಿಂದೆ ಅವಂನ ಸುದ್ದಿ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆಯ ತಾವೆಲ್ಲಾಗ ಹಬ್ಬಿತು.

೩೮. ಅವಂ ಯೆದ್ದು, ಸಬೆಮನೆಯ ಬುಟ್ಟು, ಸೀಮೋ ನನ ಮನೆಗೆ ಹುಕ್ಕುಂ. ಆಲೆ ಸೀಮೋನನ ಮಮ್ಮಿ ಬಲು ಜರ ಆಗಿದ್ದದುನೆಂದ, ಅವ್ವಗಾಗಿ ಅವಂನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

೩೯. ಅವಂ ಅವ್ವ ಸಾರೆ ಬ್ಲಗ್ಗಿ ನಿದ್ದು, ಜರವ ಬೆದರಿಸೋನೆ ಅದು ಅವ್ವವ ಬುಟ್ಟೋತು. ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವ ಯೆದ್ದು, ಅವಕಗೆ ಏವಲ್ಲಿದ್ದ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತು ಬ್ಲುದ್ದದೆಮ್ಮನೆ, ನಾನಾ ಬಗೆ ನೊಂದ ಸಕ್ಕಟ ಪಡುವವಕ ದಾರಬ್ಬಾಯಿ ಇದ್ದರೋ, ಅವ ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕರ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಂದರು. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಬೀತು, ಅವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಂ.

೪೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬೂತಗೊವೂ ಕೂಡಾ: ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂದು ಕಿಲಿಚಿ, ಅಪ್ಪಲಿ ಜನವ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದೊ.

ಅವೆ ಅವಲ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂದು ಅಲೊದದುನೆಂದ, ಅವಲ ಅವೆಯ ಬೆದ ರಿಸಿ, ಮಾತಾಡ ಬುಡುಲೆ.

೪೨. ಆಲೆ ಬ್ಲಾಗಾದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಕಡೆದು, ಕಾಡೆಡೆಗ ಹೋದಲ, ಪಜೆ ಅವಲನ ಅರಸಿ, ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲ ತಂಗ್ತುವ ಬುಟ್ಟೋಗದ್ದೆಂಗಿ ಹಿಡಿತೂಂಡರು.

೪೩. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಾಲ ಬೇರೆ ಊರುಗ್ಗೊಬ್ಬಾ ಯಿಯೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲೊಡು;

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇದುಗಾಗಿಯೇ ದೇವರು ಯೆನ್ನ ಕ್ಷೇಗಿ ದಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಗಲಿಲಾಯ ಸೀಮೆಯ ಸಬೆಮನೆಗ್ಗೋಗಿ ಸಾಲೊ ಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೫. ಸಂಧಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜೆ ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಷೇಪದು ಗಾಗಿ ಅವಲನ ಇಲೊಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಲ ಗೆನೆಜರೇತೂಂಬ ಕೆಲೊ ಸಾರೆ ನಿದ್ತೂಂಡು, ಕೆಲೊಯೊ ಹಟ್ಟ ಎರಡು ದೋಣಿಯ ನೋಡಿದಲ.

೨. ಆಲೆ ಮೀನುಗಾರರು ಅವೇಂದ ಕ್ಲಗಿ, ಬಲೆಯ ತ್ತೋ ಗಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೩. ಆಗ ಅವಲ ಆ ದೋಣಿಗ್ಗೊ ಬಂದುಗ ಹತ್ತಿದಲ. ಅದು ಸೀಮೋನನದಾಗಿ ಹಟ್ಟ. ಕತ್ತೂಂದ ಅದುನ ಚಿಟೆಗ ದೂರ ತಳ್ಳೋದೂಂದು ಅವಲನ ಕ್ಷೇತೂಂಡು, ಆ ದೋಣಿಯೋ ಕುಳಿದು, ಪಜೆಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೪. ಮಾತಾಡಿ ಸಮೆತದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಸೀಮೋನಗ: ಆಳ ವಾದ ಎಡೆಗ ನಡಿಸು; ಮೀನು ಹಿಡಿಪ್ಪದುಗ ನಿಂಗ ಬಲೆಗ್ಗೊವ ಹಾಕಿವ ಎನ್ನಲ.

೫. ಸೀಮೋನಲ ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಐಯ್ಯಾ, ಯೆಂಗ ಇರ್ದೂಡ ಕಸಟ ಪಟ್ಟಿಗೂ, ಎನೂ ಸಿಕ್ಕುಲೆ; ಆಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ಬಲೆ ಹಾಕಿನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೬. ಅವಕ ಅತ್ತೆ ಮಾಡಿ, ಮೀನುನ ದೊಡ್ಡ ಯೆರಚಿ ಕೂಟಿದರು; ಆಲೆ ಅವಕರ ಬಲೆ ಹಠ್ತಿದ್ಲೊತು.

೭. ಆಗ ಅವಕ ಬೇರೆ ದೋಣಿಯೊ ಇದ್ದ ಜೊತೆಗಾರರುಗ: ಬಂದು, ತಂಗಗ ಸಕೆಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ದರು. ಅವಕ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ದೋಣಿ ಎರಡುನವೂ, ಅವೆ ಮ್ಹೂ ಗುವಾಸಗ ತುಂಬಿಸಿದರು.

೮. ಆಲೆ ಸೀಮೋನ್ ಪೇತ್ರ ಅದುನ ನೋಡಿ, ಯೇಸುವ ಮೊಣಕಾಲುಗ ಅಡ್ಡ ಬ್ಬುದ್ದು: ಕರ್ತಾ, ಯೆನ್ನ ಬುಟ್ಟೋಗು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಂ ಪಾಪಿಯಾದ ಮನಿಚಲತಾಂ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಹಿಡಿತ ಮೀನರಚಿಗಾಗಿ ಅವಂಗೂ ಅವಂನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾಗೂ ಎಂಗಲ್ಲಿದಿತ.

೧೦. ಸೀಮೋನನ ಪಾಲಗಾರರಾದ ಜೆಬೆದಾಯನ ಮಕ್ಕ ಯಾಕೋಬಗೂ ಯೋಹಾನಗೂ ಅತ್ತೆತಾಂ ಆತು. ಆಗ ಯೇಸು ಸೀಮೋನನ ಕೋಡ: ಅಂಜ ಬೇಡ, ಈಗಾಂದ ಮನಿಚರ ಹಿಡಿಪವ ನಾಗಿಬ್ಬೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೧. ಆಗ ದೋಣಿಗೊವ ಕರೆಗ ಕಡೆಸಿ, ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು ಅವಂನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

೧೨. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಆ ಊರುಗೊ ಒಂ ದುನೊ ಇಬ್ಬನೆ, ಎದಗೇ ಕುಟ್ಟಿನೋ ತುಂಬಿದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದಲ. ಅವಂ ಯೇಸುವ ನೋಡಿ ಕ್ಲವಿಸಿಕ್ಕ್ ಬ್ಬುದ್ದು: ಕರ್ತಾ, ನಿನಗ ಮನಸ್ವಟ್ಟಲೆ, ಯೆನ್ನ ಸುದ್ದ ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆ! ಎಂದು ಕೆಂಜಿ ಯುಣ್ಣಲ.

೧೩. ಆಗ ಅವಂ ಕೈಯ್ಯ ನೀಟೆ, ಅವಂನ ಮುಟ್ಟು: ಯೆನಗ ಮನಸ್ವಡದೆ, ಸುದ್ದ ಆಗು, ಎನ್ನಲ. ಆಗತಾನೇ ಕುಟ್ಟಿನೋ ಅವಂನ ಬುಟ್ಟೋತು.

೧೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ: ನೀ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಡ; ಆಲೆ ಹೋಗಿ, ಪೂಜಾರಿಗ ನಿನ್ನ ತೋರಿಸಿಯುಂಡು, ಮೋಸೆ ಉತ್ತರ

ಮಾಡಿದ್ದೆಂಗೆ, ನೀ ಸುದ್ದೆ ಆದದುಗಾಗಿ ಅವಕಗ ಸಾಕಿಸಿಯಾಗಿ ಹಲಿ ಕೊಡು ಎಂದು, ಅವಲಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಲನ ಸುದ್ದಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಇನ್ನು ಅಪ್ಪರ ಪಜೆ ಅವಲನ ಮಾತ ಕ್ಲೇಪದುಗೂ, ಅವಲನೆಂದ ತಂಗ ನೋವ ಓಸೆ ಮಾಡಿಸಿಯುಂಬದುಗೂ, ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

೧೬. ಆಗ ಅವಲ ಕಾಡುಗಡ್ಡೆ ತನಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದು.

೧೭. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಗಲಿಲಾಯ, ಯೆಹೂದ ದೇಚಗ್ಗೊಲೆಗೆ ಹಡುವ ಹಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾಂದವೂ ಯೆರೂಸಲೇಮೂಂದವೂ ಬಂದ ಪರಿಸಾಯರೂ, ಸಟ್ಟ ದಿಟ್ಟ ಕಲಿಸುವವಕರೂ ಕುಳಿದೂಂಡಿದ್ದರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗಾಗಿ ಕರ್ತನ ಸತು ಅವಲನ ಕೋಡ ಹಟ್ಟಿ.

೧೮. ಆಗ ಎದಗೇ, ಜೋಚಿ ಜನ ಸನ್ನಿ ಹಿಡಿತ ಒಬ್ಬ ಮನಿ ಚನ ಮಜ್ಜವೊದಗ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅವಲನ ಟ್ಟಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಪದುಗೂ ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬೀಪದುಗೂ ಯೆತನ ಮಾಡಿದರು.

೧೯. ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಇದ್ದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಟ್ಟಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಪದುಗ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ, ಮನೆಯೊದಗ್ಗತ್ತಿ, ಓಡ ಎತ್ತಿ, ಅವಲನ ಮಜ್ಜದೊಂದಿಗೆ ಜನದ ನಡುವೆ ಯೇಸು ಮುಂದಾಡು ಕ್ಕೆಕಿದರು.

೨೦. ಅವಲ ಅವಕರ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯ ನೋಡಿ, ಅವಲಗ: ಮನಿ ಚಾ! ನಿನ್ನ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದು.

೨೧. ಆಗ ಕಲುವೆಗಾರರೂ, ಪರಿಸಾಯರೂ: ದೇವದೂ ಸಣೆಮಾತ ಹ್ಲೇಗುವ ಎವಲ ದಾರ? ದೇವರೊಬ್ಬತಾ ಅಲ್ಲದೆ, ಪಾಪವ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಸತು ಉಳ್ಳವಲ ಏಯವಲ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ಉನಿಪದುಗ ತೊಡಂಗಿದರು.

೨೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ ಉನುಪ ಅಪೊದು, ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಮನಸುನೊ ಏಜನೆ ಮಾಡುವದೇನ?

೨೩. ಏಯದು ಎಳ್ಳಲು: ನಿನ್ನ ಪಾಪ ನಿನಗ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದೇಗೋದು ಎಳ್ಳಲೋ? ಬೈಯ: ಯ್ವಿದ್ದು ನಡೆ ಎಂದೇಗೋದು ಎಳ್ಳಲೋ?

೨೪. ಆಲೆ ಬೂಮಿಯೊದಗ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಮನಿಜನ ಮಾತಿಗ ಅದಿಕಾರ ಹಡದೇಂದು ನಿಂಗ ಅಪೊವದೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲ ಸನ್ನಿ ಹಿಡಿತವಂಗ: ಯ್ವಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಮಜ್ಜವ ಎತ್ತಿ ಯುಂಡು, ನಿನ್ನ ಮನೆಗೋಗೊಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನ.

೨೫. ಆಗ ತಾನೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಮುಂದಾಡು ಯ್ವಿದ್ದು, ತಾಲ ಹಡಿದಿದ್ದ ದುನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಗೋದ.

೨೬. ಆಗ ಅವಕೆಲ್ಲಾಗ ಬೈವ್ವು ಹಿಡಿತ. ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಇಂದು ಅವುರೂಪದವೆಯ ನೋಡಿದೆಯೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅಂಜಿಕೆ ತುಂಬಿದವಕಾದರು.

೨೭. ಅದುಗ್ವಿಂದೆ ಅವಲ ಕಡೆದು, ಸುಕ್ಕದ ಎಡೆಯೊ ಕುಳಿ ದೊಂಡಿದ್ದ ಲೇವೀಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಸುಕ್ಕದವನ ಕಂಡು, ಅವಂಗ: ಯೆನ್ನಿಂದಾಡು ಬಾ! ಎನ್ನ.

೨೮. ಎವಲ ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು, ಯ್ವಿದ್ದು, ಅವಲನ್ನಿಂದಾಡು ಹೋದ.

೨೯. ಇನ್ನು ಲೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯೊ ಅವಂಗ ದೊಡ್ಡ ತೀನಿ ಮಾಡೋನೆ, ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಅವಕರ ಕೋಡ ಕುಳಿದೊಂಡಿದ್ದ ಬೇರೆ ಜನವೂ, ಬಲು ಪಜೆ ಇದ್ದರು.

೩೦. ಆಲೆ ಅವಕರ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಪರಿಸಾಯರೂ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರ ಕೋಡ ಜಪೊದು: ನಿಂಗ ಸುಕ್ಕದವಕರ ಕೋಡವೂ ಪಾಪಗಾರರ ಕೋಡವೂ ತಿಂದು ಕುಡಿಪದೇನಾಂದರು.

೩೦. ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಅವಕಗ: ಪಂಡುತಗಾರಲ ಪಾಣಿ ನಿಬ್ಬವಕಗ ಬೇಕಿಲ್ಲೆ, ಆಲೆ ಸಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿಬ್ಬವಕಗ ಬೇಕು.

೩೧. ನೀತಿಬತ್ತರ ಅಲ್ಲ, ಆಲೆ ಪಾಪಗಾರರ ಮನ ತಿರುಕೋದುಗ ಕೋರಸ ಬನ್ನೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೨. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಂಗ: ಯೋಹಾನನ ಸಿಸಿಯರೂ ಪರಿಸಾಯರ ಸಿಸಿಯರೂ ಕೂಡಾ ಅಪ್ಪರ ಹುಟ್ಟು ಉಪಾಸ ಇದ್ದು, ಹರಕೆ ಮಾಡೋನೆ, ನಿನ್ನವಕ ತಿಂದು ಕುಡಿಸದೇನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೩೪. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಮದುವೆಗಂಡು ಮದುವೆಯವಕರ ಒಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬನೆಗಟ್ಟ, ನಿಂಗ ಅವಕರ ಉಪಾಸ ಬೀಪದುಗಾರವಾ?

೩೫. ಆಲೆ ಮದುವೆಗಂಡು ಅವಕರ ಸಾರೇಂದ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡೋಪ ಜಿನ ಬಂದರ; ಆಗ, ಆ ಜಿನಗೊಣಗೆ ಉಪಾಸ ಇದ್ದಾರ, ಎನ್ನಲ.

೩೬. ಇನ್ನು ಅವಲ ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೇ: ಹ್ಲಯೆಯ ಬಟ್ಟೆಗ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟ ಏಯವನೂ ಇಕ್ಕಲ; ಇಕ್ಕಿಲೆ, ಹೊಸತ ಹಲಿತು ಬುಟ್ಟನು; ಬೈಯ ಹ್ಲಯೆದುಗ ಹೊಸ ಪಟ್ಟು ಸರಿಬ್ಬುವ.

೩೭. ಇನ್ನು ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವ ಹ್ಲಯೆಯ ಬುದುಲೆಗ ಏಯವನೂ ಅಟ್ಟಲ; ಅಟ್ಟಲೆ, ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸ ಬುದುಲೆಯ ಒಡೆತು, ಚೂಚಿ ಹೋರ; ಇನ್ನು ಬುದುಲೆ ಕೆಟ್ಟೋರ.

೩೮. ಆಲೆ ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವ ಹೊಸ ಬುದುಲೆಗ ಅಟ್ಟ ಬೀಪದು; ಆಗ ಎರಡೂ ಬದ್ರಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೯. ಇನ್ನು ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಹ್ಲಯೆಯದುನ ಕುಡಿ ಪನೆತಾನೆ, ಹೊಸತು ಬೇಕೂಂಬದಿಲ್ಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹ್ಲಯೆಯದೇ ಒಳ್ಳಿತುಂದು ಹ್ಲೇಗಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೬. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ತಾಕಾಲದ ಒಂದು ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಬ್ಲೇ ಹೊಲವ ದಾಟಿ ಹೋಪನೆ, ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ತೆನೆಗೊವ ಹುಸಿತು, ಕೈಯೊ ನಿರಿಕಿ ಮುಕ್ಕಿಯುಂಡಿ ದ್ದರು.

೨. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೊಣಿಗೆ ಜೋಚಿಯ್ತಾ ಅವಕಗ: ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಮಾಡ ಬಾರದದುನ ನಿಂಗ ಮಾಡೋದೇನಾಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನೆ,

೩. ಯೇಸು ಅವಕಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದಾವೀದಲ ತಾನೊ ತನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ ಹಸಿಪನೆ, ಏನ ಮಾಡಿದಾಂದೂ,

೪. ಅವಂ ದೇವರ ಮನೆಗ್ಗುಕ್ಕು, ಪೂಜಾರಿಗೊ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನಾರು ತಿನ್ನಬಾರದ, ಪರಿಸುದ್ದ ಎಡೆಯೊ ಬೀಪ ದೊಟ್ಟಿ ಯ ಈಸಿ ತಿಂದು, ತನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕಗೂ ಕೊಟ್ಟಾಂದೂ ನಿಂಗ ಓದುಲೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೫. ಇನ್ನು ಅವಕರ ಕೋಡ: ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಸಬ್ಬತು ಜಿನಗೂ ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇ ನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಸಬಿಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಬಲಕೈ ಒಣಗಿದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ.

೭. ಆಲೆ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಪರಿಸಾಯರೂ ಅವನ್ನೋಣಿಗೆ ತಪ್ಪು ಕಂಡೊಂಬದುಗಾಗಿ, ಅವಂ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಓಸೆ ಮಾಡಿ ನವೋ ಏನೋ ನೋಡೋಲ ಎಂದು, ಅವಂನ ಕಾತ ಹೆಂಗಿದ್ದರು.

೮. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಅವಂ ಅವಕರುನುಪ ಅಲೊದು, ಕೈ ಒಣಗಿದ ಮನಿಚಗ: ಯೆದ್ದು, ನಡುನೊ ನಿಲ್ಲು! ಎಂಮನೆ, ಅವಂ ಯೆದ್ದು ನಿದ್ದಲ.

೯. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ ಕೋಡ: ನಿಂಗ್ಗುವ ಒಂದು ಮಾತು ಕ್ಲೇತನೆ: ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಏಯದು ನಾಯ? ಒಳ್ಳೇದುನ

ಮಾಡೋದೋ, ಹೊಲ್ಲದದುನ ಮಾಡೋದೋ? ಜೀವವ ಉಯಿ
ಸೋದೋ, ನಾಸ ಮಾಡೋದೋ? ಎಂದ್ದೇಗಿ,

೧೦. ಸುತ್ತೂ ಅವಕರೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ, ಆ ಮನಿಚಗ: ನಿನ್ನ
ಕೈಯ ನೀಟು, ಎನ್ನ. ಅವಲ ಅತ್ತೆ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲನ ಕೈ
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಕೆ ಓಸೆ ಆತು.

೧೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಪೈತ್ಯ ತುಂಬಿದವಕಾಗಿ, ಯೇಸುವ ಎನ
ಮಾಡೋಲ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ನುಡಿದೂಂಡರು.

೧೨. ಇನ್ನು ಆ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಎನಾತೂಂದಲೆ: ಅವಲ ಜಪ
ಮಾಡೋದುಗಾಗಿ ಕಡೆದು, ಒಂದು ಬೆಟ್ಟಗೊಣಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ
ಜಪದೊ ಇರ್ದೂಡ ಹೊತ್ತೊಕ್ಕಿದಲ.

೧೩. ಬ್ಲಾಗಾದದೆಂಮನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕೊರಚಿ,
ಅವಕಾಂದ ಹಂನೆರಡ್ಲಾವ ತಿರಿದುಂಡು, ಅವಕಗ ಅವೋಸ್ತಲ
ರೂಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದಲ.

೧೪. ಅವಕದಾರಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಪೇತ್ರಾಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದ
ಸೀಮೋನಲ, ಎವಲನ ತಂಮಲ ಅಂದ್ರೆಯಲ, ಯಾಕೋಬಲ,
ಯೋಹಾನಲ, ಪಿಲಿಪ್ಪಲ, ಬರ್ತೊಲೊಮಾಯಲ,

೧೫. ಮತ್ತಾಯಲ, ತೋಮಲ, ಅಲ್ಪಾಯನ ಮಾತಿ ಯಾ
ಕೋಬಲ, ಜಲೋತಲ ಎಂಬ ಸೀಮೋನಲ,

೧೬. ಯಾಕೋಬನ ಯೂದಲ, ಇನ್ನು ದ್ರೋಗಿಯಾದ ಇಸ್ಕ
ರಿಯೋತಲ ಎಂಬ ಯೂದಲ.

೧೭. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಅವಕರ ಕೋಡ ಕ್ಲಗಿ ಬಂದು, ಹಾಡ
ದೊ ನಿದ್ದೂಣಲ; ಆಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರ ಪಜಿಯೂ, ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪ
ದುಗೂ ತಂಗ ನೋಂದ ಓಸೆ ಆಪದುಗೂ ಯೆಹೂದ್ಯಲಲ್ಲಾಂ
ದವೂ ಯೆರೂಸಲೇಮೂಂದವೂ ತೂರ್ ಸೀದೋನ್ ಸವುಂದರ
ಕತ್ತೂಂದವೂ ಬಂದ ಅಪ್ಪರ ಜನ ಪಜಿಯೂ ಇದ್ದರು.

೧೮. ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗೊಣಿಂದ ಪಾಡು ಪಡುವವಕರೂ ಬಂದು
ಓಸೆ ಆದರು.

೧೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಮುಟ್ಟೋದುಗ ನೋಡಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವನೊಂದ ಸತು ಕಡೆದು, ಎಲ್ಲಾವ ಓನೆ ಮಾಡಿತು.

೨೦. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಬಡವರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜಿಯ ನಿಂಗದುತಾಂ.

೨೧. ಈಗ ಹಸಿಪ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಹಾರ ಆದಾರಿ. ಈಗ ಔವ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ನಗಿದಾರಿ.

೨೨. ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಮನಿಚರು ನಿಂಗ್ತುವ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ್ತುವ ತೆರಸಿ, ಏಡಿಸಿ, ನಿಂಗ್ತುಸರ ಹೊಲ್ಲಾಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕೋನೆ, ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರಿ!

೨೩. ಆ ಜಿನದೊ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿ, ಕುಣಿದಾಡಿವಿ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬುವ ಮೇಲೊಲಕದೊ ಅಪ್ಪಟಾಗಿಹಡದೆ; ಅವಕರ ತಾತವೂತರು ಪ್ರವಾದಿಗ್ತೋಗ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿದರು.

೨೪. ಆಲೆ ಆಸ್ತಿಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ನಿಂಗಗ ತಮರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆತು.

೨೫. ಈಗ ತುಂಬಿದವಕಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಹಸಿತಾರಿ. ಈಗ ನಗೆವವಕರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ದುಕ್ಕ ತಟ್ಟೆ ಅತ್ತಾರಿ.

೨೬. ಮನಿಚರೆಲ್ಲಾವು ನಿಂಗ್ತುವ ಕುರಿತು ಒಳ್ಳಿತೊಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನೆ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕರ ತಾತವೂತರು ತೊಂಡು ಪ್ರವಾದಿಗ್ತೋಗ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿದರು.

೨೭. ಆಲೆ ಕ್ಲೇಪ ನಿಂಗಗ ನಾಂ ಹ್ಲೇಗುವದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಬೈರಗಾರರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿವಿ! ನಿಂಗ ಹಗೆಗಾರರುಗ ಒಳ್ಳಿತು ಮಾಡಿವಿ!

೨೮. ನಿಂಗಗ ಸಾಪ ಹಾಕುವವಕರ ಹರಸಿವಿ! ನಿಂಗ್ಗುವ ದೂಯಿವಕಗಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡಿವಿ.

೨೯. ಕೆನ್ನಿ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹುಯಿವವಂಗೆ ಇಂನೊಂದುನವೂ ನೀ ತಿರುಕು; ನಿನ್ನ ಕುಪ್ಪಜವ ಕ್ಕಿತ್ತೊಂಬವಂಗೆ ಒಡೆಮುಂಡವೂ ಒರಪ ಬೇಡ.

೩೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿಯೊಂಬ ಒನ್ನೊಂದು ಮನಿ ಜಗ ಕೊಡು; ಇನ್ನು ನಿನ್ನವೆಯ ಕ್ಕಿತ್ತೊಂಬವಾಂದ ಮರಿಚಿ ಕ್ಷೇಯ ಬೇಡ;

೩೧. ಇನ್ನು ಮನಿಚರು ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆ ಮಾಡೋದೊಂದು ನಿಂಗ ಆಸೆ ಆಗಿದ್ದಾರಿಯೋ, ಆತ್ತೆತಾಂ ನಿಂಗೂ ಅವಕಗ ಮಾಡಿವಿ.

೩೨. ನಿಂಗ್ಗುವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡುವವಕರ ನಿಂಗ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಕರುಮಗಾರರೂ ತಂಗ್ಗುವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡುವವಕರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಯಾರ.

೩೩. ನಿಂಗಗ ಒಳ್ಳೇದುನ ಮಾಡುವವಕಗ ನಿಂಗ ಒಳ್ಳೇದುನ ಮಾಡಿಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಕರುಮಗಾರರೂ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿಯಾರ.

೩೪. ಅವಕರೆಂದ ಮರಿಚಿ ಈಸಿನೆಯೊಂದು ನಿಂಗ ನಂಬಿ, ಅತ್ತವಕಗ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಕರುಮಗಾರರೂ ಸಮಾಗಿ ಮರಿಚಿ ಈಸುವ ಹೆಂಗೆ ಕರುಮಗಾರರುಗ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಆಲೆ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಬೈರಗಾರರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿವಿ; ಒಳ್ಳೇದುನ ಮಾಡಿವಿ; ಮರಿಚಿ ಸಿಕ್ಕಿರಾಂದು ನೆನೆಯದೆ ಸಾಲ ಕೊಡಿವಿ; ಆಗ ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬುವ ಅಪ್ಪರ ಆರ; ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬವನ ಮಕ್ಕಾಗಿ ದ್ದಾರಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂ ತನ್ನ ದಾಯ ನೆನೆಯದವಕಗೂ ಕೆಟ್ಟವಕಗೂ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆ.

೩೬. ಇತ್ತೆ ಆದೆಗ, ನಿಂಗಪ್ಪಂ ಅಯ್ಯೊಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಂ ಆಗಿಬ್ಬ ಹೆಂಗೆ, ನಿಂಗೂ ಅಯ್ಯೊಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕಾಗುವೋ!

೩೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲದ ತೀರ್ಪು ಮಾಡದಿರಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಅಲ್ಲದ ತೀರ್ಪಾಗ, ಆಗುನೆ ತೀರ್ಪು ಮಾಡದಿರಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಆಗುನೆ ತೀರ್ಪಾಗ. ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಬುಡುಗಡೆ ಆರ.

೩೮. ಕೊಡಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಕಿಟ್ಟಿರ. ಅಮಿಕಿದ, ಕುಲಿಕಿದ, ಸೂಸುವ ಒಳ್ಳೇ ಆದಾಯ ನಿಂಗ ಮಡಿಲುಗ ಆದಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಮಾಡುವ ಆದಾಯತಾಂ ನಿಂಗಗ ಮರಿಚಿ ಆದಾರ.

೩೯. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಗಟು ಹೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ: ಕುರುಡಲ ಕುರುಡನ ನಡೆಸೋದುಗ ಆರವಾ? ಎರಡ್ಡಾವೂ ಗ್ವಯಿಗ ಬ್ಬುದ್ದಾರ, ಅಲ್ಲದಾ?

೪೦. ಸಿಸಿಯಲ ತನ್ನ ಗುರುಂದವೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ; ಆಲೆ ತೇರಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ತನ್ನ ಗುರುಮಾಕೆ ಇದ್ದನ.

೪೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೀ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಕಂಡು, ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ತೋವ ಕವನಿಸದಿಬ್ಬದೇನ?

೪೨. ಇಲ್ಲದೊಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ತೋವ ನೀತಾಲ ನೋಡದೆ, ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗ: ಅಣ್ಣತಮ್ಮಾ, ನಾಲ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಎತ್ತ ಬುಡು, ಎಂದು ಎತ್ತತೆ ಹೇಗಾಕು? ಕವಡು ಗಾರಾ! ಮುಂದಾಡು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಂದ ತೋವ ಎತ್ತು; ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಎತ್ತೋದುಗ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡರೆ.

೪೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹೊಲ್ಲದ ಪಲ ಹಿಡಿಸ ಮೊರ ಒಳ್ಳೇ ಮೊರ ಅಲ್ಲ; ಒಳ್ಳೆಯ ಪಲ ಹಿಡಿಸ ಮೊರ ಹೊಲ್ಲದ ಮೊರ ಅಲ್ಲ.

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ವೊಂನೊಂದು ಮೊರವ ಸೊತ್ತ ಪಲಾಂ

ದ ಅಲಿಯಾಕು; ಎತ್ತರೇಂದಲೆ ಮುಳ್ಳೊಂದ ಸೀಮೆಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣ ಕೂಟುವದಿಲ್ಲೆ; ಮುಳ್ಳೊಂದ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ಹಣ್ಣ ಕುಯಿವದಿಲ್ಲೆ.

೪೫. ಒಳ್ಳೆ ಮನಿಚಂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ ಒಳ್ಳೆ ಬೊಕ್ಕಿಸಾಂದ ಒಳ್ಳೆಯದುನ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿನ; ಕೆಟ್ಟ ಮನಿಚಂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ ಕೆಟ್ಟ ಬೊಕ್ಕಿಸಾಂದ ಕೆಟ್ಟದುನ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿನ; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಮನಸ್ಸನ ಮನಹಾರಾಂದ ಅವನ ಬೇ ಮಾತಾಡಿರ.

೪೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗ: ಕರ್ತಾ! ಕರ್ತಾ! ಎಂದು ಯೆನ್ನ ಕೊರಚಿ, ನಾಂ ಹ್ವೇಗುವದುನ ಮಾಡದಿಬ್ಬದೇನ?

೪೭. ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಮಾತ ಕ್ವೇತು, ಅವೆಯ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ಏಯವನ ಮಾಕೆಂದು, ನಿಂಗಗ ತೋಲಿನೆ.

೪೮. ಅವಂ ಅಗ್ಗಿದು, ಆಳ ಮಾಡಿ, ಅಲಿ ಒದಗ ಅಸ್ತಿ ವಾರ ಹಾಕಿ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನಿಚನ ಮಾಕೆ ಇದ್ದನೆ; ಜಲ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಯೆ ಆ ಮನೆಯ ಹುಯಿವನೆ, ಅದುನ ಒಳ್ಳೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ದುನೆಂದ, ಅದುನ ಅಲುಕಾಡಿದ್ವೊತು.

೪೯. ಆಲೆ ಕ್ವೇತು, ಮಾಡದವಂ ಅಸ್ತಿವಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಬೂಮಿ ಒದಗ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನಿಚನ ಮಾಕೆ ಇದ್ದನೆ; ಹೊಯೆ ಹುಯಿವನೆತಾನೆ, ಅದು ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು; ಆ ಮನೆಯ ಇಡಿಯಾಟ ದೊಡ್ಡದಾತು, ಎನ್ನಂ.

೭. ಸಂದಿ.

೧. ಜನ ಕ್ವೇಪ ಹೆಂಗೆ ತನ್ನ ಮಾತೆಲ್ಲವ ತೀರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಂ ಕಪೆರ್ನಾಂಮುಗ ಹುಕ್ಕಂ.

೨. ಅಲ್ಲಿ ನೂರ್ದಾಗ ಗೊತ್ತುಗಾರ ಒಬ್ಬಗ ಪಿರಿಯ ಆಗಿಬ್ಬ ಜೀವಿತಿಗಾರಂ ನೋ ಆಗಿದ್ದು, ಸಾವ ಹೆಂಗಿದ್ದಂ.

೩. ಎವಂ ಯೇಸುನ ಸುದ್ದಿಯ ಕ್ವೇತು, ಅವಂ ಬಂದು, ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಓನೆ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಂ ಬದುಗ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮೊಕ್ಕಸ್ತರ ಅವನ ಸಾರೆ ಕ್ವೇಗಿದಂ.

೪. ಅವಕ ಯೇಸು ಸಾರೆ ಬಂದು: ನೀ ಅವಲಗ ಇದುನ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗೆ ಅವಲ ಯೋಗಿಯಂತಾ;

೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಂಗ ಜನವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನ; ಇನ್ನು ಅವಂತಾ ನಂಗಗ ಸಬೆಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನೆ, ಎಂದು ಅವಲನ ಅಪ್ಪಲಿ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

೬. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ ಕೋಡ ಹೋದಲ. ಅವಲ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ದೂರ ಇಲ್ಲದಿಬ್ಬನೆ, ನೂರಾಕ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಸಂಗಾತಿ ಗಾರರ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿ, ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕರ್ತಾ, ಕಚಟ ಪಡ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನೆಗೊಲಿಗೆ ಹುಗುವದುಗ ನಾಂ ಯೋಗಿಯನಲ್ಲ.

೭. ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದುಗೂ ನಾಂ ಯೋಗಿ ಯನಲ್ಲಾಂದು ಉನಿಸೂಣೆ; ಆಲೆ ಒಂದು ಮಾತೂಂದ ಉತ್ತರ ಮಾಡು, ಆಗ ಯೆನ್ನ ಮನೆಯಮಾತಿ ಓಸೆ ಆನಲ.

೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾನೂ ಅದಿಕಾರಗ ಟ್ಟಗಾದ ಮನಿಚಲ; ಯೆನ್ನ ಕೈ ಕ್ಲೇಯೆ ದಂಡುಗಾರರು ಇದ್ದಾಲಿ; ಅವಲನ ಹೋಗೂಂದಲೆ, ಹೋನಲ; ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬಾಂದಲೆ, ಬನ್ನನಲ; ಇನ್ನು ಯೆನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಇದುನ ಮಾಡೂಂದಲೆ, ಮಾಡಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಆಲೆ ಯೇಸು ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲಗಾಗಿ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತನ್ನಿಂದಾಡು ಬಪ್ಪ ಪಜೆಗೆ; ಇಸ್ರಯೇಲು ನ್ಹೋಗಿಯೂ ಈಸಗ ದೊಡ್ಡ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಾಂ ಕ್ಲಾಂಬಿಲ್ಲೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೦. ಕ್ಲೇಗಿದವಕ ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಂ ಜ್ಲೇಯಾಗಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡರು.

೧೧. ಮರುಜಿನ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ನಾಯಿನೆಂಬ ಊರುಗ ಹೋದಲ. ಆಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೊಲಿಗೆ ಅಪ್ಪಲಿವೊ ಬಲು ಪಜೆಯೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಹೋದರು.

೧೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಊರುನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಎದಗೇ, ತನ್ನ ತಾಯೆಗ ಒಂದೇ ಮಾತಿ ಆಗಿದ್ದ ಸತ್ತವಲ ಒಬ್ಬನ ಹೊರಾಚು ಎತ್ತಿಯುಂಡು ಬಂದರು. ಅವ್ವ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಆಗಿದ್ದ; ಇನ್ನು ಊರುನವಕ ಬಲು ಪಜೆ ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಇದ್ದರು.

೧೩. ಕರ್ತಲ ಅವ್ವವ ನೋಡಿ, ಅವ್ವಗಾಗಿ ಮನನೊಂದು, ಅವ್ವಗ: ಔವ ಬೇಡ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಇನ್ನುಸಾರೆಬಂದು, ಕಟ್ಟಲ ಮುಟ್ಟೋನೆ, ಹೊಲುವವಕ ನಿದ್ದರು. ಆಗ: ಜವ್ವಾನೀ, ಯೆದ್ದೊಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಆಗ ಸತ್ತವಲ ಯೆದ್ದು, ಕುಳಿದೊಂಡು, ನುಡಿವದುಗ ಎಸಕೋನೆ, ಅವಲನ ಅವಲನ ತಾಯೆಗ ಕೊಟ್ಟಲ.

೧೬. ಆಲೆ ಎಲ್ಲಾಗ ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತ. ಅವಕ: ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾದಿ ಸಂಗೊಣೆಗೆ ಯೆದ್ದಿದ್ದನೆಂದೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಪಜೆಯ ನೋಡ ಬಂದಿದ್ದನೆಂದೂ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

೧೭. ಇನ್ನು ಈ ಮಾತು ಅವಲನ ಕುರಿತು ಯೆಹೂದಿಯ ಮುಚ್ಚೂಡೂ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆ ಗಡ್ಡೆಲ್ಲಾವೂ ಹಬ್ಬಿತು.

೧೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೋಹಾನಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಈ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಾವ ಅಲಿಸಿದರು.

೧೯. ಆಗ ಯೋಹಾನಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಣೆಗೆ ಯೆರಡ್ಲಾವ ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ: ಬಪ್ಪವಲ ನೀತಾನೋ? ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಾತೂಂ ಡಿಬ್ಬದೋ? ಎಂದ್ಲೇಗಿ, ಕರ್ತನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೦. ಆ ಮನಿಚರು ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು: ಬಪ್ಪವಲ ನೀ ನೋ? ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಾಪದೋ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನಲ ಯೆಂಗ್ಲುವ ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದ್ದನೆ, ಎಂದರು.

೨೧. ಅದೇ ಗ್ಲಯಿಗೆಯೊ ಅವಲ ನೋವೂ ಸಕ್ಕಟವೂ ಬೂ ತವೂ ಉಟ್ಟಾಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಲಿ ಜನವ ಓನೆ ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪಲಿ ಕುರುಡರುಗ ನೋಟವ ದಾಯ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೨೨. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಯೇಸ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಕಗ: ಹೋಗಿ, ನಿಂಗ ನೋಡಿದವೆಯವೂ ಕ್ಲೇತವೆಯವೂ ಯೋಹಾನಗ ಅಪೊಸಿವಿ; ಏನಾಂದಲೆ: ಕುರುಡರು ನೋಡಿಯಾರ; ಕುಟ್ಟರು ನಡೆದಾರ; ಕುಟ್ಟಿನೋವುನವಕ ಒಸೆ ಆದಾರ; ಕಿವುಡರು ಕ್ಲೇತಾರ; ಸತ್ತವಕ ಯೆದ್ದಾರ; ಬಡವರುಗ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿ ಸಾಪಿರ;

೨೩. ಇನ್ನು ಯೆನ್ನ ಕುರಿತು ತನಗ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳದವಂ ಏಯವನೋ, ಅವಲತಾಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

೨೪. ಆಲೆ ಯೋಹಾನನ ಜೋಲಿಗಾರರು ಹೋದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಂ ಯೋಹಾನ ಬಕ್ಕ ಪಜಿಯ ಕೋಡ ನುಡಿವದುಗ ಎಸಕಿ ದ್ಲೇನಾಂದಲೆ: ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಾಡುಗ ಕಡೆದೀ? ಗ್ಲಾಯಿಯೆಂದ ಅಲುಗುವ ದಟ್ಟವಾ?

೨೫. ಬೈಯ ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದೀ? ನುಣ್ಣು ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊತ್ತ ಮನಿಚನವಾ? ಎದಗೇ, ಒಳ್ಳೇ ಉಡುಪು ಇಕ್ಕಿ ಯುಂಡು, ಬೋಗದೊ ಬದುಕುವವಕ ಅರಮನೆಯೊ ಇದ್ದಾಪಿ.

೨೬. ಬೈಯ ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದೀ? ಪ್ರವಾದಿಯವಾ? ಹಾಲ, ಪ್ರವಾದೀಂದವೂ ಹೆಚ್ಚಾದವಂನಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೭. ಎದಗೇ, ನಾಲ ಯೆನ್ನ ಜೋಲಿಗಾರನ ನಿನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಅವಂ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ತಯಾರ ಮಾಡಿನಲ, ಎಂದು ಏಯವನ ಕುರಿತು ಬರೆದ್ದಡದೆಯೋ, ಅವಲತಾಲ ಎವಲ.

೨೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕುರೊಂದ ಹುಟ್ಟದವಕರೊಗೇ ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನನೆಂದವೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾದಿ ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಕುನ್ನವಲ ಅವಲನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಜನ ಎಲ್ಲಾವೂ, ಸುಕ್ಕದವಕರೂ, ಕ್ಲೇತು, ಯೋಹಾ

ನನ ಸ್ನಾನವ ಈಸಿಯುಂಡು, ದೇವರು ನೀತಿಬತ್ತಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಯುಂಡರು.

೩೦. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೂ ನಾಯಗಾರರೂ ಅವನೇಂದ ಸ್ನಾನ ಈಸಿಯುಳ್ಳದೆ, ತಂಗ ಬಕ್ಕ ಹಡುವ ದೇವರ ಉನುಪ ಹಾರಿಸಿ ಬುಟ್ಟರು.

೩೧. ಈ ಕೊಲದ ಜನವ ನಾಲ ಏಯದುಗ ಸಮಾನ ಮಾ ಡುವೆ? ಅವಕ ಏಯದುಗ ಸಮಾನಾಗಿದ್ದಾಲಿ?

೩೨. ಅವಕ ಅಂಗಡಿ ಬೀದೆಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಒಬ್ಬಗೊ ಬ್ಬಗ ಕೊರಚಿ, ನಿಂಗಗ ಪಿಳ್ಳಂಗೋಲು ಹಿಡಿತೆಯೊ, ನಿಂಗ ಕುಣಿ ತಾಡುಲೆ; ನಿಂಗಗ ಗೋಡೆ ಆಡಿದೆಯೊ, ನಿಂಗ ಔವುಲೇಂದು ಹ್ವೇ ಗುವ ಕುನ್ನವೆಗ ಸಮಾನಾಗಿದ್ದಾಲಿ.

೩೩. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನಲ ಬಂದು, ದೊಟ್ಟಿ ತಿಂಬಿಲೆ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಸವ ಕುಡಿಪಿಲೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಬೂತ ಹಿಡಿತ್ತಡದೆ, ಎಂದಾಲಿ.

೩೪. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಬಂದು, ತಿನ್ನನಲ, ಕುಡಿತನಲ, ಆದದುನೆಂದ ನಿಂಗ: ಎದಗೇ, ಹೊಟ್ಟಿಹೊರಿಕೇ, ಸಾರೆಯಕುಡಿಕೇ, ಸುಕ್ಕದವಕಗೂ ಕರುಮಗಾರರುಗೂ ಸಂಗಾತಿಗಾರಲ ಆಗಿಬ್ಬ ಮನಿಚಲ, ಎಂದಾಲಿ.

೩೫. ಆಲೆ ಗೇನಗ ತನ್ನ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾಂದ ನೀತೀರುವು ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೩೬. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೊಗೆ ಒಬ್ಬಲ, ತನ್ನ ಕೋಡ ತಿಂ ಬದೊಂದು, ಅವಲನ ಕ್ವೇತುಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಪರಿಸಾಯನ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ತೀನಿಗ ಕುಳಿದೊಂಡಲ.

೩೭. ಆಗ ಎದಗೇ, ಊರುನೊ ಇದ್ದ ಕರುಮಗಾತಿ ಆದ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ, ಅವಲ ಪರಿಸಾಯನ ಮನೆಯೊ ತೀನಿಗ ಕುಳಿ ದಿದ್ದನೇಂದು ಅಲಿದು, ಗಮಲುನ ತೈಲ ಹಡುವ ಬಿಂಜಿಚಗಲ್ಲನ ಬರಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು,

೩೮. ಅವನ ಕಾಲು ಸಾರೆ ಹಿಂದಾಡು ನಿದ್ದು, ಅತ್ತೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೀರುನೊ ಅವನ ಕಾಲ ನನೆಪದುಗ ತೊಡಂಗಿ, ತನ್ನ ಮಂಡೆಯ ಒರಮಾಂದ ಅವೆಯ ತೊಡೆದು, ಅವನ ಕಾಲುಗ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿ, ಗಮಲುನ ತೈಲ ಹೂಸಿದ್ದ.

೩೯. ಆಲೆ ಅವನ ಕೊರಚಿದ ಪರಿಸಾಯಲ ಅದುನ ನೋಡಿ, ತನ್ನೊಗೆ: ಎವಲ ಪ್ರವಾದಿಯಾಲೆ, ತನ್ನ ಮುಟ್ಟುವ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ದಾರಾಂದೂ ಎತ್ತವ್ವಾಂದೂ ಅಲೊಂದೊಂದಿದ್ದನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಕರುಮಗಾತಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೦. ಆಗ ಯೇಸು ಮರುತ್ತರಾಗಿ ಅವಂಗ: ಸೀಮೋನಾ! ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹಡದೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ: ಗುರುವೇ! ಹ್ಲೇಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬಗ ಯೆರಡು ಸಾಲಗಾರರಿದ್ದರು; ಒಬ್ಬಲ ಐನೂರು ಹಣ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ ಐವತ್ತು ಕೊಡೋದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೨. ಆಲೆ ತೀರಿಸೋದುಗ ಅವಕಗ ಗತಿ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ, ಎರಡ್ವಾಗೂ ದಾಯಾಂದ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟಲ. ಆದದುನೆಂದ ಅವಕ ರೊಡ್ಲೆಗೆ ಎಯವಲ ಅವನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಲ? ಹ್ಲೇಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಸೀಮೋನಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಎಯವಲಗ ದಾಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುಟ್ಟನೋ, ಅವಲತಾಂದು ನೆನೆತನೆ, ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಅವಂಗ: ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರುವು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೪೪. ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಸೀಮೋನಗ: ಈ ಹೆಮ್ಮಾತಿನ ನೋಡಿರೆಯಾ? ನಾಲ ನಿನ್ನ ಮನೆಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗ ನೀ ನೀರು ತಪ್ಪಲೆ, ಆಲೆ ಎವ್ವ ಕಣ್ಣಿನೀರುಂದ ಯೆನ್ನ ಕಾಲ ನನೆತು, ತನ್ನ ಮಂಡೆಯ ಒರಮಾಂದ ತೊಡೆದ್ದ.

೪೫. ನೀ ಯೆನ್ನ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಲೆ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ಟ್ಟಗೆ ಬಂದ ಹೊತ್ತೊಂದ ಯೆನ್ನ ಕಾಲ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವದುನ ಬುಡುಲೆ.

೪೬. ನೀ ಯೆನ್ನ ಮಂಡೆಗೆ ಯೆಣ್ಣೆ ಹೂಸುಲೆ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ಗಮಲುನತೈಲವ ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗ ಹೂಸಿದ್ದವ್ವೆ.

೪೭. ಆದದುನೆಂದ ನಿನಗ ಹ್ವೇಗಿನೆ: ಅಪ್ಪಟಾಗಿ ಹಡುವ ಅವ್ವ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವ್ವ ಬಲು ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿದ್ದವ್ವೆ; ಆಲೆ ಎಯವಂಗೆ ಜೋಚಿ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆಯೋ, ಅವಂ ಜೋಚಿ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಂ, ಎಂದೆ ಲಗಿದಂ.

೪೮. ಆಲೆ ಅವ್ವಗ: ನಿನ್ನ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಂ.

೪೯. ಆಗ ಜ್ವಬ್ಬಿಗೆ ತೀನಿಗ ಕುಳಿದವಕ: ಪಾಪವವೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಎವಂ ದಾರ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿಯುಂಬದುಗ ಎಸಕಿದರು.

೫೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿಗ: ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಯಿಸಿ ಹಡದೆ; ಸಮಾದಾನದೊ ಹೋಗು, ಎನ್ನಂ.

೮. ಸಂಧಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಊರುರುಗೂ ಹಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿಗೂ ಪಯಣ ಮಾಡಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಟಿ ಹ್ವೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಂ. ಹನ್ನೆರಡಾವೂ ಅವಂನ ಕೋಡ ಇದ್ದರು.

೨. ಎವಕ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟ ಆತ್ಮಗೊಂದವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೋಂದವೂ ಜ್ವೇಯಾದ ಜೋಚಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಿದ್ದರು.

೩. ದಾರಾಂದಲೆ: ಏಳು ಬೂತ ಕಡೆಸಿದ ಮಗ್ಗಲೇನೇಂಬ ಮರಿಯನೂ, ಹೆರೋದನ ಉಗುರಾಣಗಾರಾಂ ಆದ ಕೂಜನ ಹೆಂಡ್ರು ಯೋಹನ್ನನೂ, ಸುಸನ್ನನೂ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಅಪ್ಪಟಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೂ; ಎವಕ ತಂಗಗ್ಗಡುವವೇಂದ ಅವಂಗೆ ಗೀದುಂಡಿದ್ದರು.

೪. ಬಲು ಪಜೆ ಕೂಡಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರೊಂದ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಒಗಟಾಗಿ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೫. ಬಿತ್ತುವವಂ ತನ್ನ ಬಿತ್ತು ಬಿತ್ತುವದುಗ ಕಡೆದಲ. ಅವಂ ಬಿತ್ತೋನೆ, ಒಂದು ಪಾಲ ದಾರಿಗಡ್ಡ ಬ್ಬುದ್ದ. ಅದು ಮೆಟ್ಟಿಯಾಡಿ ಹೋತು; ಇನ್ನು ಬಾನುನ ಹಕ್ಕಿಲು ಅದುನ ತಿಂದು ಬುಟ್ಟೊ.

೬. ಬೇರೊಂದು ಪಾಲ ಅಲಿಒದಗ ಬ್ಬುದ್ದ; ಅದು ಹುಟ್ಟಿ, ಅದುಗ ಹದ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ಒಣಗಿ ಹೋತು.

೭. ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಲ ಮುಳ್ಳುಗೊ ನಡುವೆ ಬ್ಬುದ್ದ. ಮುಳ್ಳು ವೊಬ್ಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಅದುನ ಅಡಕಿ ಬುಟ್ಟ.

೮. ಬೇರೊಂದು ಪಾಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಗ ಬ್ಬುದ್ದ, ಹುಟ್ಟಿ, ನೂರಾಸಗ ಪಲ ಕೊಟ್ಟ, ಎನ್ನಲ. ಇದುನ ಹ್ಲೇಗಿ: ಕ್ಲೇಪದುಗ ಕಿವಿ ಯುಳ್ಳವಂ ಕ್ಲೇಯಲೀಂದು, ದ್ವಬ್ಬಿನ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೯. ಆಲೆ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ಈ ಒಗಟು ಏನಾಗಾಕೊಂದು ಅವಂನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೧೦. ನಿಂಗಗ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಮರುಮಗೊವ ಅಲಿವ ದುಗ ತಂದ್ಡಡದೆ; ಆಲೆ ಮಿಕ್ಕವಕಗ, ಅವಕ ನೋಡಲೆಯೂ ನೋಡ ದ್ದೆಂಗಿ, ಕ್ಲೇತಲೆಯೂ ಅಲಿಯದ್ದೆಂಗಿ ಒಗಟೊಂದ ಕೊಟ್ಟಡದೆ.

೧೧. ಈ ಒಗಟು ಏನಾಂದಲೆ: ಬಿತ್ತು ದೇವರ ಮಾತು.

೧೨. ದಾರಿಗಡ್ಡ ಇಬ್ಬವಕ ಕ್ಲೇಪವಕ; ಹಿಂದೆ ಪಿಚಾಚಿ ಬಂ ದು, ಅವಕ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಆಗಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಯುಳ್ಳದ್ದೆಂಗಿ, ಆ ಮಾತ ಅವಕರ ಮನಸ್ಸೊಂದ ಕ್ಲಿತ್ತು ಹಾಕಿನಲ.

೧೩. ಅಲಿಒದಗಿಬ್ಬವಕ ಕ್ಲೇಪನೆತಾನೆ ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ಮಾತುಗ ಒಪ್ಪಿಯುಂಬವಕ; ಆಲೆ ಎವಕಗ ಬೇರು ಇಲ್ಲದದು ನೆಂದ ಜೋಚಿ ಕಾಲ ನಂಬಿ, ಸೋದನೆಯ ಸಮೆಯದೊ ಹಿಂದಾ ಡೋದಾರ.

೧೪. ಮುಳ್ಳುಗೊಗೆ ಬ್ಬುದ್ದದು ಏನಾಂದಲೆ: ಎವಕ ಕ್ಲೇ ತು, ಜೀವದ ಚಿತ್ತೆ ಬದುಕು ಬೋಗಗೊಂದ ನಡೆದು, ಅಡಕಿ, ಪಲ ಹಿಡಿಯದೆ ಇಬ್ಬವಕ.

೧೫. ಆಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಯೊ ಹಡುವದು ಎತ್ತತೇಂ ದಲೆ: ಎವಕ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಚಿಂಗರವೂ ಒಳ್ಳತೂ ಆದ ಮನ ಸ್ಸನೊ ಹಿಡಿತೊಂಡು, ತ್ತಾಗುಮೇಂದ ಪಲ ಕೊಡುವವಕ ತಾಂ.

೧೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯವಂನಾಲೆಯೂ ದೀವಿಗೆಯ ಕ ತ್ತಿಸಿ, ಕೊಡ್ಲೆಗದೊ ಮುಜ್ಜೋದಿಲ್ಲೆ; ಬೈಯ ಕಟ್ಟಲು ತಾಣಗ ಬೀಪದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಟ್ಟಗೆ ಬಪ್ಪವಕ ಬ್ಬೀಚಲು ನೋಡುವಹೆಂಗೆ, ಅದುನ ದೀವಿಗೆಕಂಬುನೊ ಬೀತನಲ.

೧೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತೋಲಿಬಾರದ ಮರಿಯಾದದ್ದು ಇಲ್ಲೆ; ಅತ್ತಿತಾಂ ಅರಿಯಬಾರದೆ, ಬಿನ್ನಬ್ಬೀಚಲಾಗದೆ ಹಡುವ ರಗ ಸ್ಯವು ಇಲ್ಲೆ.

೧೮. ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ನಿಂಗ ಎತ್ತತೆ ಕ್ಲೇತಾಯ್ಲೆಂದು ನೋಡಿ ಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಏಯವಂ ಹಡದೆಯೋ, ಅವಂ ಕಿಟ್ಟರ; ಇನ್ನು ಏಯವಂ ಇಲ್ಲದವಂನಾಗಿ ಇದ್ದನೆಯೋ, ಅವಂನೆಂದ ಹಡ ದೇಂದು ಅವಂ ಎಕ್ಕ ಮಾಡುವದೂ ಕ್ಕಿತ್ತೋರ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಆಗ ಅವಂನ ಅನ್ನೆಯೂ ತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಪಜೆಗಾಗಿ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಸೇರಾಲಿದೆ ಇದ್ದರು.

೨೦. ನಿನ್ನವೈಯೂ ತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ನಿನ್ನ ನೋಡೋದುಗ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕಾಗಿ ಹೊರಾಚು ನಿಂದಿದ್ದಾಯ್ಲೆ ಎಂದು ಜನ ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಂಗೆ ಅರಿಸೋನೆ,

೨೧. ಅವಂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಮಾಡುವವಕತಾಂ ಯೆನ್ನವೈಯೂ ತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾಯ್ಲೆ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೨. ಒಂದು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂನೂ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರೂ ಕಪ್ಪಲುಗ ಹತ್ತೋನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ: ಕೆಲೆಗೆ ಆಚೆ ಹೋವೋಲ ಎಮ್ಮನೆ, ಕಡೆದರು.

೨೩. ಅವಕ ಕಪ್ಪಲುನೊ ಹೋಪನೆ, ಅವಂ ಒಲಿಗಿದಲ.

ಆಗ ಪೆಂಡುಗ್ಡಾಯಿ ಕೆಲಸಿಗ ಬೀಜೋನೆ ಕಪ್ಪಲುಗ ನೀರು ತುಂಬಿ ದದುನೆಂದ ಕಟ್ಟಕ ಪಟ್ಟರು.

೨೪. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಯ್ವೇಸಿ: ಐಯಾ, ಐಯಾ, ನಾಸ ಆನೆಯೋಲ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಯ್ವೇದ್ದು, ಗ್ಡಾಯಿಯವೂ ತೆರೆಯ ನೀರವೂ ಬೆದರಿಸಿದಲ; ಆಗ ಅವೆ ನಿದ್ವು ತಂಣೆಂದ.

೨೫. ಇನ್ನು ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ? ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಅಂದಿ, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ತಂಗತಂಗಗ: ಅತ್ತೆಆಲೆ, ಎವಲ ದಾರ? ಗ್ಡಾಯಿಗೂ ನೀರುಗೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲಗ ಓಗಾರೋಂದು ಹ್ವೇಗಿಯುಂಡರು.

೨೬. ಹಿಂದೆ ಗಲಿಲಾಯಗ ಇದುರಾಗಿ ಹಡುವ ಗದರೇನರ ಸೀಮೆಗ ಮುಟ್ಟಿದರು.

೨೭. ಅವಲ ನೆಲಗ ಕ್ವಗೋನೆ, ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಬೂತ ಹಿಡಿತವಲನಾಗಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಹೊಲಿದೆ, ಮನೆಯೊ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾದಿ ಬ್ಲಾಯಿ ಇಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಊರೊಂದ ಅವಲನಿದುರುಗ ಬನ್ನಲ.

೨೮. ಎವಲ ಯೇಸುವ ನೋಡಿ, ಒತ್ತರಿಸಿ ಕೊರಚಿ, ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬ್ವದ್ದು, ಬಲು ಸದ್ದಾಗಿ: ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬ ದೇ ವರ ಮಾತಿ ಯೇಸುವೇ! ಯೆನಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಯೆನ್ನ ಆಲೆಯ ಕೊಲೆಯ ಮಾಡ ಬೇಡ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಆ ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗ ಆ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು ಹೋಪದೊಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಅವಲನ ಹಿಡಿತಿದ್ದ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ ಅವಲನ ಕಟ್ಟಿಂದವೂ ಸಕ್ಕೋಲೇಂದವೂ ಕಟ್ಟಿ, ಬದ್ರ ಕಾತೂಂಡಿ ದ್ದಲೆಯೂ ಅವಲ ಕಟ್ಟ ಹುಸಿತೂಂಡು, ಬೂತಾಂದ ಕಾಡುಗ ಕ್ವ ಸಿಯುಂಡ್ವೊದಲ.

೩೦. ಆಲೆ ಯೇಸು: ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನ? ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ವೇಪ

ನೆ, ಅವನು: ಲೆಗೆಯೋನ್, ಎನ್ನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅನೇಕ ಬೂತ ಅವನ್ನೊಗೆ ಹುಕ್ಕಿದ್ದೊ.

೩೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವೆ ಪಾತ್ಯಾಗ ಹೋಪದುಗ ತಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಡಾಂದು, ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡೊ.

೩೧. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟೊದಗ ಮೇಂಬ ಬಲು ಹಂದಿಯ ಗುಬಿಲು ಇದ್ದದುನೆಂದ, ಅವೆಗೊಗೆ ಹುಗೋದುಗ ತಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಅವೆ ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಮ್ಮನೆ, ಅವೆಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಂ.

೩೨. ಆಲೆ ಬೂತಗೊ ಆ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು, ಹಂದಿಗೊಗೆ ಹುಗೋನೆ, ಆ ಗುಬಿಲು ಬಾಗರೇಂದ ಕೆಪಿಗ ಹಾರಿ, ಮ್ಹೂಗಿ ಹೋದೊ.

೩೪. ಮೇಸುವವಕ ಆದದುನ ಕಂಡು, ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಊರುಗವೂ ಹಟ್ಟಿಗೊಗವೂ ಅಪ್ಪಿಸಿದರು.

೩೫. ಎವಕ ಆದದುನ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದು, ಯೇಸು ಸಾರೆ ಬಂದು, ಬೂತಗೊ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದ ಮನಿಚಂ ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ಬುದ್ದಿ ತ್ವೀದು, ಯೇಸುನ ಕಾಲುಗಡ್ಡ ಕುಳಿದಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡು, ಅಂಜಿದರು.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೋಡಿದವಕ, ಆ ಬೂತ ಹಿಡಿತವಂ ಬುಡುಗಡೆ ಆದ ಬಗೆಯ ಅವಕಗ ಅಪ್ಪಿಸಿದರು.

೩೭. ಆಗ ಗದರೇನರ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆಯ ಪಜೆ ಯೆಲ್ಲಾ ತಂಗ್ತುವ ಬುಟ್ಟು ಹೋಪದೊಂದು ಅವನ ಕ್ಷೇತೊಂಡರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕಗ ಬಲು ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತೊಂಡ. ಇತ್ತೆ ಅವಂ ಕಪ್ಪಲುಗ ಹತ್ತಿ, ತಿರಿಗಿ ಹೋದಂ.

೩೮. ಆಲೆ ಬೂತಗೊ ಕಡೆದು ಹೋದ ಮನಿಚಂ ಅವನ: ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದನೇಂದು, ಕೆಂಜಿಯುಮ್ಮನೆ,

೩೯. ಯೇಸು ನಿನ್ನ ಮನೆಗ ಹೋಗಿ, ದೇವರು ನಿನಗ ಎತ್ತವೆಯ ಮಾಡಿದಾಂದು, ಬೆವರಾಗಿ ಹ್ಲೇಗು, ಎಂದ್ಲೇಗಿ, ಅವನ ಕ್ಷೇಗಿ

ಬುಟ್ಟು. ಆಗ ಅವಲ ಹೋಗಿ, ಯೇಸು ತನಗ ಏನೇನ ಮಾಡಿ ದಾಂದು ಊರೆಲ್ಲಾಗ ಸಾಪ್ತಿದು.

೪೦. ಯೇಸು ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜೆ ಅವಲನ ಸೇತಿಯುಂಡರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲಗಾಗಿ ಕಾ ತೂಂಡಿದ್ದರು.

೪೧. ಆಗ ಎದಗೇ, ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಯಾಯೊ ರಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಬಂದು, ಯೇಸುನ ಪಾದಗ ಬ್ಬುದ್ದು, ತನ್ನ ಮನೆಗ ಬಪ್ಪದೊಂದು, ಅವಲನ ಕೆಂಜೆಯುಣ್ಣ.

೪೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸುಮಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚದ ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣು ಅವಲಗಿದ್ದ; ಎವ್ವ ಸಾಯೆವ ಹೆಂಗೆ ಇದ್ದ. ಆಲೆ ಅವಲ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಪಜೆ ಅವಲನ ಇಲೊಕಿದರು.

೪೩. ಆಗ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚಾಂದ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟ, ತನ್ನ ಬದು ಕೆಲ್ಲಾವ ಪಂಡುತಗಾರರುಗ ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ, ದಾರಾಂದವೂ ಓಸೆ ಆಗದ ಒಂದೆಮ್ಮಾತಿ,

೪೪. ಹಿಂದಾಡೊಂದ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಚೀಲೆಯ ಸೆರಂಗ ಮುಟ್ಟಿದ್ದ; ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವವ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟೊದು ನಿದ್ದೊತ್ತು.

೪೫. ಆಗ ಯೇಸು: ಯೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದದಾರ? ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೆಂಗಿಲ್ಲೆ ತಂಗಿಲ್ಲೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರನೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ: ಐಯಾ, ಪಜೆ ನಿನ್ನ ಒತ್ತಿ ಇಲೊಕಿಯಾಲಿ, ಎಂದರು.

೪೬. ಆಲೆ ಯೇಸು: ಯೆನ್ನ ದಾರಾಲೆಯೂ ಮುಟ್ಟಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸತು ಯೆನ್ನೆಂದ ಕಡೆದ ಎಂದು, ಅಲೊದೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೭. ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿ, ತಾಲ ಮಲಿಪಿಯಾಪಿಲೇಂದು ಅಲೊ ದೊಂಡು, ನಡಿಗಿಯುಂಡೇ ಬಂದು, ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬ್ಬುದ್ದು, ತಾಲ ಅವಲನ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣವವೂ ಆ ಗೈಗೆಯೊತಾನೇ ಓಸೆ ಆದದುನವೂ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮುಂದಾಡು ಅವಲಗ ಅಲೊಸಿದ್ದ.

೪೮. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವ್ವಗ: ಮಗ್ಗುವೇ, ದೈರ್ಯಾಗಿರು; ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸಿತು; ಸಮಾದಾನದೊ ಹೋಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಅವಲ ಇನ್ನು ನುಡಿದುಂಡಿಬ್ಬನೆ ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತು ಗಾರನ ಮನೇಂದ ಒಬ್ಬಲ ಬಂದು: ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಸತ್ತು ಹೋದ್ದ; ಇನ್ನು ಗುರುವತೊಂದಾರ ಮಾಡಬೇಡ, ಎಂದು ಅವಲಗ ಹೇಳಿದಲ.

೫೦. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅದನ ಕೇಳತು, ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಅಂಜ ಬೇಡ; ನಮ್ಮಣಿಗೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇರು; ಆಗ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಉಂಡವ್ವ ಎನ್ನಲ.

೫೧. ಅವಲ ಎವಲನ ಮನೆಗೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಪೇತ್ರಲ, ಯಾಕೋಬಲ, ಯೋಹಾನಲ, ಹೆಣ್ಣುನ ಅಪ್ಪಲ, ಅವ್ವೆ, ಎವಕತಾಲ ಅಲ್ಲದೇ, ದಾರ ವವೂ ತನ್ನ ಕೋಡ ಓಗಿ ಬುಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲೆ.

೫೨. ಎಲ್ಲಾ ಅವ್ವಗಾಗಿ ಅತ್ತೊಂಡು, ಗೋರಾದಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಅವಲ: ಔವ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಸಾವಿಲೆ; ಒದಿಗಿಯ, ಎನ್ನಲ.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಕ, ಅವ್ವ ಸತ್ತಾಂದು ಅದಿದು, ಅವಲನ ಯೇಡಿಸಿದರು.

೫೪. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವ್ವ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು: ಮಗ್ಗುವೇ ಯ್ವೇ! ಎಂದು ಕೊರಚಿದಲ.

೫೫. ಆಗ ಅವ್ವವ ಆತ್ಮ ತಿರಿಗಿ ಬಂದ; ಅವ್ವ ಆ ಗೈಗೆಯೊ ತಾನೇ ಯ್ವೆದ್ದ. ಇನ್ನು ಯೇಸು, ಅವ್ವಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡುವ ದೊಂದು, ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೫೬. ಅವ್ವವ ಹೆತ್ತವಕ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು. ಆಲೆ ಅವಲ ಆದ ದುನ ದಾರಗೂ ಹೇಗ ಬೇಡಾಂದು, ಅವಕಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೯. ಸಂಧಿ.

೧. ಅವಲ ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾ ಸಿಸಿಯರ ವೈಜ್ಞಿಗೆ ಕೊರಚಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬೂತಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೋವ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವಕಗ ಸತುವವೂ ಅದಿಕಾರವವೂ ಕೊಟ್ಟು,

೨. ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಾಜ್ಜೋದುಗೂ ನೋ ಆಗಿಬ್ಬವ ಕರ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವಕರ ಕ್ಲೇಗಿ, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ದೇನಾಂದಲೆ:

೩. ದಾರಿಗ ಏನವವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡ್ಲೋಗ ಬೇಡ, ದಡಿ ಆಗಲಿ, ಚೀರ ಆಗಲಿ, ದೊಟ್ಟಿ ಆಗಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ ಆಗಲಿ, ಯೆರಡೆರಡು ಚೀಲೆ ಆಗಲಿ, ನಿಂಗ ಬೀತುಳ್ಳ ಬೇಡ.

೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕಾಱ್ತಾಯೋ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದತಾಂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿವಿ.

೫. ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ತುವ ಸೇತದವಕ ದಾರೋ, ಆ ಊರೊಂದ ಕಡೆದು, ನಿಂಗ ಕಾಲುನ ದ್ಲುವ ಅವಕಗ ಸಾಕಿಯಾಗಿ ಕೊಡೆದು ಬುಡಿವಿ.

೬. ಆಗ ಅವಕ ಕಡೆದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಓಸೆ ಮಾಡಿ, ಹಟ್ಟೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋದರು.

೭. ಆಲೆ ಹೆರೋದಂ ಚತುರದಿಪತಿ ಅವನೇಂದ ಆದದೆಲ್ಲಾವ ಕ್ಲೇತು, ಜೋಚಿ ಜನ ಯೋಹಾನಂ ಸತ್ತವಕರೆಂದ ಯ್ಲೆದ್ದಿದ್ಲೆ ನೇಂದು,

೮. ಜೋಚಿ ಜನ ಎಲೀಯಂ ತೋಱ್ತಿದನೇಂದು, ಜೋಚಿ ಜನ ಪೂರುವದ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬಂ ಯ್ಲೆದ್ದಿದ್ಲೆನೇಂದು, ಹ್ಲೇ ಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬದುನೇಂದ ಯೆರಡುನುಪಾದಂ.

೯. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಹೆರೋದಂ: ಯೋಹಾನನ ತಲೆಯ ನಾಂ ಬಿಟ್ಟೆಸಿದ್ಲೆಂ; ಆಲೆ ಏಯವಂನ ಕುರಿತು ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತನೆಯೋ ಅವಂ ದಾರಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಂನ ನೋಡೋದುಗ ಅರಸಿದಂ.

೧೦. ಅಪೊಸ್ತಲರು ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ತಂಗ ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲವ ಅವಂಗೆ ಬೆವರಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದರು. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ ಕೂಟಿಯುಂ ಡು, ಬೆತ್ಸಾಯಿದಾಂಬ ಊರುಗ ತೆಲಗಿ ಹಿಂಗಡಾಗಿ ಹೋದಂ.

೧೧. ಆಲೆ ಪಜೆ ಅದುನ ಅಱ್ತಿದು, ಅವಂನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋ ಪನೆ, ಅವಂ ಅವಕರ ಸೇತಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಕುರಿತು ಅವಕರ ಕೋಡ ನುಡಿದು, ಜ್ಲೇಯ ಆಪದೊಂದಿದ್ದವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಂ.

೧೨. ಆಲೆ ಹೊತ್ತು ಬೂವ ಜಾಮ ಆಪನೆ, ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲಗ: ಪಜೆ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಉರುಬ್ಬಾಯಿ ಹಟ್ಟೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋಗಿ, ಹಡಿದೂಂಡು, ಹಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಯುಂಬ ಹೆಂಗೆ, ಅವಕರ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಡು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಡುನೂ ಇದ್ದೋಂ ದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೧೩. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗತಾಲ ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ: ಯೆಂಗ್ಲುವೇ ಹೋಗಿ, ಈ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾಗ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುಳ್ಳದ್ದೋಲೆ, ಐದು ದೊಟ್ಟೆಯೂ ಎರಡು ವಿನಾನೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೇನೂ ಯೆಂಗಗ ಇಲ್ಲೆ ಎಂದರು.

೧೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸುಮಾರ ಐದು ಸಾವಿರ ಗಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ: ಅವಕರ ಐವತ್ತೈವತ್ತಾ ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿಸಿವಿ, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೫. ಅವಕ ಅತ್ತಿತಾಲ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾವ ಕುಳಿಸಿದರು.

೧೬. ಆಗ ಅವಲ ಐದು ದೊಟ್ಟೆಯವೂ ಎರಡು ವಿನಾನವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಮೇಲೋಕಗ ಕಣೆತ್ತಿ, ಅವೆಯ ಹರಸಿ, ಮುಠು ತು, ಪಜೆಗ ಇಕ್ಕುವ ಹೆಂಗೆ ಸಿಸಿಯರುಗ ಕೊಟ್ಟಲ.

೧೭. ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದು, ಮನಹಾರ ಆದರು. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಮಿಕ್ಕ ತುಂಡೆಲ್ಲಾವ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದರು.

೧೮. ಇನ್ನು ಅವಲ ಹುಟ್ಟಿಬಾಬನೆ ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಸಿಸಿಯರು ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅವಲ: ಪಜೆ ಯೆನ್ನ ದಾರಾಂದಾರ? ಎಂದು ಅವಕರ ಕ್ಲೇಪನೆ,

೧೯. ಅವಕ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಜೋಚಿ ಜನ: ಸ್ನಾನ ಕೊ ಟ್ಟುಂಡಿದ್ದ ಯೋಹಾನಾಂದೂ, ಇನ್ನು ಜೋಚಿ ಜನ: ಎಲಿಯಾಂ ದೂ, ಬೇರೆ ಜನ: ಪೂರುವದ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬಲ ಯೆದ್ದಿದ್ದ ನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ ಎಂದರು.

೨೦. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಆಲೆ ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ದಾರಾಂದಾರಿ? ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೇವರ ಕ್ರಿಸ್ತಲ ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇದುವ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಡಾಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ,

೨೧. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಅಪ್ಪಣಿ ಕಚಟ ಪಟ್ಟು, ಮೊಕ್ಕಸ್ತು ರೂಂದವೂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂಂದವೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂಂದವೂ ತಳ್ಳಿಸಿಯುಂಡು, ಕೊಲ್ಲಿಸಿಯುಂಡು, ಮೂರೆಂಬ ಜಿನದೊ ಯೆಬ್ಬದೊಂದು ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಪ್ಪದುಗ ಮನಸ್ತಟ್ಟಲೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಹೊರತಟ್ಟೆ, ಜಿನಗೂ ತನ್ನ ಸಿಲುಬೆಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬರಲಿ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಉಯಿಸೋದೊಂದಿಬ್ಬ ವಲ ಅದುವ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಣನಲ; ಆಲೆ ಯೆನಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಬವಲ ಅದುವ ಉಯಿಸಿಯುಂಣನಲ.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಲೋಕ ಎಲ್ಲಾವ ಸಪ್ಪಾ ರಿಸಿಯುಂಡಲೆಯೂ ತನ್ನ ತಾನೇ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಡಲೆ, ಇಲ್ಲದ್ದೋಲೆ ನಸಟ ಪಟ್ಟಲೆ ಅವಲಗ ಲಾಬ ಏನ?

೨೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನಗಾಗಿಯೂ ಯೆನ್ನ ಮಾತುಗಾಗಿ ಯೂ ಸಿಗ್ಗಾಪವ ಏಯವನೋ, ಅವಲಗಾಗಿ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ತನಗೂ ಅಪ್ಪಗೂ ಪರಿಸುದ್ಧ ಜಮಗಾರರುಗೂ ಹಡುವ ಮಯಿ ಮೆಯೊ ಬಪ್ಪನೆ ಸಿಗ್ಗಾನಲ.

೨೬. ಆಲೆ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ನೋ ಡೋನೆಗಟ್ಟ ಸಾವ ರುತಿ ನೋಡದ ಜೋಚಿ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ನಿಧಿಬ್ಬವಕ ರ್ಹೋಗೆ ಇದ್ದಾಲಿ.

೨೭. ಈ ಮಾತುಗೋ ಆಗಿ, ಸುಮಾರ ಯೆಟ್ಟು ಜಿನಗ್ಗಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಪೇತ್ರನವೂ ಯೋಹಾನನವೂ ಯಾಕೋ ಬನವೂ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಜಪ ಮಾಡೋದುಗ ಬೆಟ್ಟಗ್ಗತ್ತಿದಲ.

೨೯. ಅವನ ಜಪ ಮಾಡೋನೆ, ಅವನ ಮೊಗದ ಉರುವು ಹುಟ್ಟೊರಂಡು, ಅವನ ಚೀಲೆ ಬ್ಲೀವಾಗಿ ಮಿಚ್ಚುವ ಹೆಂಗೆ ಆತು.

೩೦. ಆಗ ಎದಗೇ, ಎರಡು ಗಂಡಿಸು ಅವನ ಕೋಡ ನುಡಿ ದರು; ಎವಕ ದಾರಾಂದಲೆ: ಮೋಸೆಯೊ ಎಲೀಯನೂ ತಾಲ.

೩೧. ಎವಕ ಮಯಿಮೆಯೊ ಕಾಣಿಸಿಯುಂಡು, ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ತೀರಿಸುವದುನ ಕಡೆ ಮುಡುವುಗಾಗಿ ನುಡಿದರು.

೩೨. ಆಲೆ ಪೇತ್ರನೂ ಅವನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ ಒಲಿ ಕೂಂದ ಬಾರವುಳ್ಳವಕರಾಗಿದ್ದರು; ಅವಕ ಎಚ್ಚಲಿಪನೆ, ಅವನ ಮಯಿಮೆಯವೂ ಅವನ ಕೋಡ ನಿದ್ದ ಎರಡು ಗಂಡಿಸವೂ ನೋಡಿದರು.

೩೩. ಇನ್ನು ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಅವನ ಬುಟ್ಟೊಪನೆ, ಪೇತ್ರ ಯೇಸುಗ: ಐಯಾ ನಂಗ ಇಲ್ಲಿಬ್ಬದು ಒಳ್ಳಿತು. ಮೂರು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕೋಲ; ನಿನಗ ಒಂದು, ಮೋಸೆಗ ಒಂದು, ಎಲೀ ಯಗ ಒಂದು, ಎಂದ್ಲೇಗಿ, ತಾಲ ಹ್ಲೇಗಿದದ್ದೇನಾಂದು ಅವನ ಅಲೊದ ಇಲೆ.

೩೪. ಇದುನ ಅವ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಮಂಜು ಬಂದು, ಅವಕರ ಮೇಲೆ ನ್ಠಾಲಾಗಿ ಹಟ್ಟ; ಅವಕ ಆ ಮಂಜುಗ ಹುಗೋನೆ ಎವಕ ಅಂಜಿದರು.

೩೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಮಂಜೂಂದ: ಎವತಾಲ ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿ, ಎವನ ಕ್ಲೇವಿ, ಎಂಬ ಸದ್ದು ಉಟ್ಟಾತು.

೩೬. ಆ ಸದ್ದು ಆಪನೆ ಯೇಸು ಒಬ್ಬತಾಲ ತೋಲೊದಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಸಪೇನಿದ್ದು, ತಂಗ ನೋಡಿದವೆ ಒಂದನಾಲೆಯೊ ಆ ಜಿನಗೊಣೆಗೆ ದಾರಗೂ ಅಲೊಸುಲೆ.

೩೭. ಮರು ಜಿನಗ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಬಿಟ್ಟೊಂದ್ಲೇ ಗೋನೆ, ಬಲು ಪಜೆ ಅವನಿದುರುಗ ಬಂದರು.

೩೮. ಆಗ ಎದಗೇ, ಪಜೆಯೊ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಷಂ ಕಿಲಾಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಗುರುವೇ, ಯೆನ್ನ ಮಾತಿನ ನೋಡ ಬಾಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿಯುಂಣನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂ ಯೆನಗ ಒಬ್ಬಂ ತಾಂ ಹುಟ್ಟಿದಂ.

೩೯. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಬೂತ ಅವಂನ ಹಿಡಿತರ; ಆಗತಾನೆ ಅವಂ ಕಿಲಾಚಿನ; ಇನ್ನು ನೂರೆ ಗ್ಲಬ್ಬುವ ಹೆಂಗೆ ಅದು ಅವಂನ ಗುಂಜಿಸಿ, ಅವಂನ ನ್ಹಿಗ್ಗಿಸಿದ ಹಿಂದೆಯೂ ಅವಂನ ಬುಟ್ಟೋಪದು ಬಂಬುತಾಂ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದುನ ಕಡೆಸೋದೂಂದು ನಿನ್ನ ಸಿಸಿ ಯರ ಕೆಂಜಿಯುಂಣೆ; ಆಲೆ ಅವಕರ ಕೈಲಾಗದೋತು, ಎನ್ನಂ.

೪೧. ಅದುಗ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಹೋ, ನಂಬಿಗೆ ಗೆಟ್ಟ ತಾರುಮಾರಾದ ಕೊಲವೇ! ಯೇಚು ಕಾಲ ನಿಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ಇದ್ದು, ನಿಂಗ್ಲುವ ತ್ಲಾಗುವೆ? ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಇಲ್ಲಿಗ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾ, ಎನ್ನಂ.

೪೨. ಅವಂ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆತಾನೆ, ಬೂತ ಅವಂನ ಕುಲಿಕ್ಕಿ, ಗುಂಜಿಯಾಡಿಸಿತು; ಆಲೆ ಯೇಸು ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮನ ಬೆದರಿಸಿ, ಮಾತಿನ ಓಸೆ ಮಾಡಿ, ಅವಂನ ಅಪ್ಪಗ ಕೊಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಂ.

೪೩. ಆಗ ದೇವರ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನಗ ಎಲ್ಲಾ ಬೈವ್ವಾದರು.

೪೪. ಯೇಸು ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲಾಗಾಗಿ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಆಪನೆ, ಅವಂ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಈ ಮಾತುಗ್ಲುವ ನಿಂಗ ಕಿವಿಗ ಇಕ್ಕಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಷನ ಮಾತಿ ಮನಿಷರ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯುಂಬದುಗ ಇದ್ದನೆ, ಎನ್ನಂ.

೪೫. ಆಲೆ ಅವಕ ಈ ಮಾತ ಅಲಿಯದೆ ಹೋದರು; ಅವ ಕಗ ಅದು ಕಿಟ್ಟದ್ದೆಂಗೆ ಅದು ಅವಕಗ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಆ ಮಾತ ಕುರಿತು ಅವಂನ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಅಂಜಿದರು.

೪೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗೊಣಿಗೆ ಏಯವಲ ದೊಡ್ಡವಲ ಎಂಬ ಯೇಚನೆ ಅವಕರೊಣಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

೪೭. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ ಮನಸ್ಸುನೊ ಹಡುವ ಯೇಚ ನೆಯ ನೋಡಿ, ಒಂದು ಕೂಸ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಸಾರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಕಗ ಹ್ಣೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೮. ಏಯವಲ ಈ ಕೂಸ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರುನೊ ಸೇತಿಯುಂಣನ ವೋ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಸೇತಿಯುಂಣನಲ; ಇನ್ನು ಏಯವಲ ಯೆನ್ನ ಸೇತಿ ಯುಂಣನವೋ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಣೇಗಿದವಲನ ಸೇತಿಯುಂಣನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗಿಲ್ಲಾಂದ ಕುನ್ನವಲತಾಲ ದೊಡ್ಡವನಾನಲ ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಆಗ ಯೋಹಾನಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಐಯಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರುನೊ ಬೂತವ ಕಡೆಸುವ ಒಬ್ಬನ ಯೆಂಗ ನೋಡಿ, ಅವಲ ಯೆಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಾರದದುಗಾಗಿ ಅವಲನ ತಡೆತೆಯೋಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೫೦. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ತಡೆಯ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಂ ಗಗ ಬಿರೋದ ಇಲ್ಲದವಲ ನಂಗ ಬಕ್ಕದವನಾಗಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಬದುಗ ಜಿನ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಪದುಗ ತನ್ನ ಮೊಗವ ತಿರ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಜೋಲಿಗಾರರ ತನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಕ್ಣೇಗಿದಲ.

೫೨. ಎವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲಗ ಎಡೆ ತಯಾರು ಮಾಡೋ ದುಗ ಸಮಾರ್ಯದವಕರ ಒಂದು ಊರುಗ ಹುಕ್ಕರು.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲನ ಸೇತುಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲನ ಮೊಗ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಪದೊಂದಟ್ಟು.

೫೪. ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರಾಗಿಬ್ಬ ಯಾಕೋಬನೂ ಯೋಹಾ ನನೂ ಅದುನ ನೋಡಿ: ಕರ್ತಾ, ಎಲೀಯಲ ಮಾಡಿದ್ದೆಂಗೆ ನಂಗೂ ಬಾನೊಂದ ಕಿಚ್ಚು ಎರಗಿ ಬಂದು, ಅವಕರ ಹ್ಣಾ ಮಾಡೋದೊಂದು ಹ್ಣೇಗೋದುಗ ನಿನಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ? ಎಂದರು.

೫೫. ಆಲೆ ಅವಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಬೆದರಿಸಿ: ನಿಂಗ ಎತ್ತವ ಆತ್ಮದವಕಾಂದು ಅಪ್ಪಿವಿಲ್ಲೆಯಾ?

೫೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಮನಿಚರ ಬೇವವ ನಾಸ ಮಾಡೋದುಗಲ್ಲ, ಉಯಿಸೋದುಗತಾಲ ಬನ್ನಲ, ಎಂದ್ಜಿ ಗಿದಲ. ಆಗ ಅವಕ ಬೇರೆ ಊರುಗ ಹೋದರು.

೫೭. ಅವಕ ದಾರಿಯೊ ಹೋಪನೆ, ಒಬ್ಬಲ ಅವಲನ ಕೋಡ: ಕರ್ತಾ, ನೀ ಎಲ್ಲಿಗ ಹೋಲೆಯೊ ನಿಂಸ್ತಿದಾಡು ಬನ್ನನೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೮. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನರಿಗೊಲ್ಲಗ ಆಯೆಯೊ ಬಾ ನುನ ಹಕ್ಕಿಲುಗೊಲ್ಲಗ ಗೂಡೊ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗ ತಲೆ ಬೀಪದುಗ ತಾವಿಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೯. ಇನ್ನೊಬ್ಬಗ ಅವಲ: ಎನ್ನಿಂದಾಡು ಬಾ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ: ಕರ್ತಾ, ನಾಲ ಮುಂದಾಡು ಹೋಗಿ, ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಹೂಪ ಹೆಂಗೆ ಯೆನಗ ಅಪ್ಪಣೆ ತಾ, ಎಮ್ಮನೆ,

೬೦. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ಸತ್ತವಕತಾಲ ತಂಗ ಸತ್ತವಕರ ಹೂಪ ವಲಿ; ಆಲೆ ನೀ ಹೋಗಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಾಪ್ಪಿ, ಎನ್ನಲ.

೬೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ಕರ್ತಾ, ನಿಂಸ್ತಿದಾಡು ಬನ್ನನೆ; ಆಲೆ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಮನೆಯವಕಾಂದ ಉತ್ತರ ಈಸೋದುಗ ಅಪ್ಪಣೆ ತಾ, ಎನ್ನಲ.

೬೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ತನ್ನ ಕೈಯ ನೇಗಿಲುಗ ಹಾಕಿ, ಹಿಂದಾಡು ನೋಡುವ ಏಯವಲನಾಲೆಯೊ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ತಕ್ಕ ವನಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೦. ಸಂದಿ.

೧. ಎವೆ ಆದದುಗ ಹಿಂದೆ ಕರ್ತಾ ಬೇರೆ ಎತ್ತವತ್ತಾವ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ, ಜೋಡು ಜೋಡಾಗಿ ತನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ತಾಲ ಹೋಪದೂಂದಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ಊರು ತಾವುಗ ಅವಕರ ಕ್ಲೇಗಿ,

೨. ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಬ್ಬೇ ಅಪ್ಪಲಿ; ಆಲೆ ಗೆಲ

ಸದವಕ ಜೋಚಿ; ಇತ್ತೆ ಹಡುವದುನೆಂದ ಬ್ಬೇಯ ಯೆಜಮಾ ನಲ ತನ್ನ ಬ್ಬೇಗ ಗೆಲಸದವಕರ ಕ್ಲೇಗೋದೂಂದು ಅವಲನ ಕೆಂ ಜಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩. ಹೋಗಿವಿ, ಎದಗೇ, ನಾಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕುರಿಮರಿಗ್ಗೊ ಮಾಕೆ ಕೆನ್ನೆಗ್ಗುವ ನಡುವೆ ಕ್ಲೇಗಿನೆ.

೪. ಕೈಚೇರವವೂ ಹಿಟ್ಟು ಚೇರವವೂ ಕೆರವವೂ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬೇಡ, ದಾರಿಯೊ ದಾರಗಾಲೆಯೊ ಕುಂಬುಟ್ಟು ಸಲುಮುತ ಮಾಡ ಬೇಡ.

೫. ನಿಂಗ ಎಯ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕಾಡಿಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದಾ ಡು: ಈ ಮನೆಗ ಸಮಾದಾನ! ಎನ್ನಿವಿ.

೬. ಸಮಾದಾನದ ಮಾತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲೆ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ನಿಂಗ ಸಮಾದಾನ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಅದು ನಿಂಗ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡರ.

೭. ಆ ಮನೆಯೊತಾ ತಂಗಿ, ಅವಕಗ ಹಡುವದುನ ತಿಂದು ಕುಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಗೆಲಸದವಲ ತನ್ನ ಸಂಬ್ಬವ ಹೊಂದೋ ದುಗ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನೆ. ಮನೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋಗ ಬೇಡ.

೮. ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಎಯ ಊರುಗಾಲೆಯೊ ಹುಕ್ಕಲೆ, ಅವಕ ನಿಂಗ್ಗುವ ಸೇತಿಲೆ, ನಿಂಗಗ ಇಕ್ಕುವದುನ ತಿನ್ನಿವಿ.

೯. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿಬ್ಬ ನೋವುನವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗಗ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿವಿ.

೧೦. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಎಯ ಊರುಗಾಲೆಯೊ ಹುಕ್ಕಲೆ, ಅವಕ ನಿಂಗ್ಗುವ ಸೇತದೆ ಹೋಲೆ, ಆ ಊರುನ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ಕಡೆದು:

೧೧. ನಿಂಗ ಊರುಂದ ಯೆಂಗ ಕಾಲುಗ ಹತ್ತಿದ ದ್ವಂದ್ವ ವೂ ನಿಂಗಗ ಒದರಿ ಬುಟ್ಟನೆಯೋ; ಆಲೆಯೊ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗಗ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ನಿಂಗಗ ಗೊತ್ತಡಲಿ, ಎಂಬದಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿವಿ.

೧೨. ಆ ಜಿನದೊ ಸೊದೋಮುಗ ಆ ಊರೊಂದವೊ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೧೩. ಕೊರಾಜಿನೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಬೆತ್ಸಾಯಿದವೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗೊಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಗ್ಗೆ ನಡೆದ್ದಟ್ಟಲೆ, ಅವಕ ಪೂರುವದೊ ಗೋಣಿ ತಟ್ಟ ಹಾಕಿಯುಂಡು, ಬೂದಿಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಮನ ತಿರಿಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬರು.

೧೪. ಆಲೆಯೂ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ನಿಂಗಿಂದವೊ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಗ್ಗೆ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಾನುಗಟ್ಟ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡ ಕಪೆರ್ನಾ ಮೇ! ನೀ ಪಾತ್ಕಾಗಟ್ಟ ಕ್ಲಕ್ಕಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೧೬. ನಿಂಗುವ ಕ್ಲೇಪವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಕ್ಲೇತನಲ; ಇನ್ನು ನಿಂಗುವ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದವಲನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಆಗ ಆ ಎವ್ವತ್ತಾವು ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು: ಕರ್ತಾ, ನಿನ್ನೆ ಸರುನೊ ಬೂತಗೊ ಕೂಡ ಯೆಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಿಚಾಚಿ ಬಾನೊಂದ ಮಿಚ್ಚುಮಾಕೆ ಬ್ಬುವದುನ ಕಂಡೆಲ.

೧೯. ಎದಗೇ, ಹಾವುಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ಚೆಳ್ಳುಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ತ್ಪುಯಿಪದುಗೂ, ಬೈರಗಾರನ ಎಲ್ಲಾ ಸತುನ ಮೇಲೆಯೂ, ನಿಂಗಗ ಅದಿಕಾರ ತನ್ನನೇಲ, ಎಯದೂ ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆಯೂ ನಸಟ ಮಾಡ.

೨೦. ಆಲೆಯೂ, ಆತ್ಮಗೊ ನಿಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಂದು ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗದೆ, ನಿಂಗ ಹೆಸರುಗೊ ಮೇಲೋಕದೊ ಬರೆಸಿ ಹಡದೇಂದು ಅಪ್ಪಲಿ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವೆ.

೨೦. ಅದೇ ಗೆಳೆಯೋ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮದೊ ಕುಸಾ
ಲೆ ಆಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮೇಲೋಕಗೂ ಬೂಲೋಕಗೂ
ಕರ್ತೃ ಆಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಾ! ನೀ ಎವೆಯ ಗೇನಗಾರರುಗೂ ಬುದ್ದಿ
ಬತ್ತರುಗೂ ಮಜಿ ಮಾಡಿ, ಕುನ್ನವೆಗ ತೋಲಿ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿನೆ; ಹಾಂ ಅಪ್ಪಾ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇತ್ತಿತಾಂ
ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಒಳ್ಳೆಗೆ ತೋಲಿತು.

೨೧. ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನಪ್ಪನೆಂದ ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ; ಇನ್ನು
ಮಾತಿ ದಾರಾಂದು, ಅಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಏಯವನೂ ಅಪ್ಪಿಯು; ಇನ್ನು
ಅಪ್ಪು ದಾರಾಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲದೆ ದಾರೂ ಅಪ್ಪಿಯರು; ಆಲೆ
ದಾರಗ ತೋಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಮಾತಿಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ, ಅವಂ
ತಾಂ ಅಪ್ಪಿತಿದ್ದನೆ.

೨೨. ಆಗ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತೆರಂದು
ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡುವ ಕಂಣು
ಗೊಬ್ಬ ಬಾಗೆಯಲುಳ್ಳವೆತಾಂ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಲು ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಅರಸರೂ ನಿಂಗ
ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ನೋಡಲೆ;
ನಿಂಗ ಕ್ಷೇಪವೆಯ ಕ್ಷೇಪದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ಕ್ಷೇಪಿಲೆ,
ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹೆಣ್ಣಿನೆ ಎನ್ನಂ.

೨೪. ಆಗ, ಎದಗೇ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಗಾರಂ ಯೆದ್ದು, ಅವಂನ
ಸೋದಿಸಿ: ಗುರುವೇ! ತಿರದ ಜೀವವ ಕೂಟಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸುವ
ದುಗ ನಾಂ ಏನ ಮಾಡುವೆಂ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೫. ಅವಂನ: ನಾಯಸಾತ್ರದೊ ಬರೆದದ್ದೇನ? ಎತ್ತತೆ ಓದಿ
ರೆ? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೬. ಅವಂ ಅದುಗ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತೃನ ನಿನ್ನ
ಪೂರಾ ಮನಸ್ಸೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಜೀವಾಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ
ಸತೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಬುದ್ಧಿಂಂದವೂ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಯ

೧೨. ಆ ಜಿನದೊ ಸೊದೊಮುಗ ಆ ಊರೊಂದವೂ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೧೩. ಕೊರಾಜಿನೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಬೆತ್ಸಾಯಿದವೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗೊಗೇಗೆ ನಡೆದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಗೇಗೆ ನಡೆದ್ದಟ್ಟಲೆ, ಅವಕ ಪೂರುವದೊ ಗೋಣಿ ತಟ್ಟ ಹಾಕಿಯುಂಡು, ಬೂದಿಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಮನ ತಿರಿಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬರು.

೧೪. ಆಲೆಯೂ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ನಿಂಗಿಂದವೂ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಗೇಗೆ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಾನುಗಟ್ಟ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡ ಕಪೆರ್ನಾ ಮೇ! ನೀ ಪಾತ್ಕಾಗಟ್ಟ ಕ್ಲಕ್ಕಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೧೬. ನಿಂಗ್ಲವ ಕ್ಲೇಪವಲ ಯೆನ್ನವೂ ಕ್ಲೇತನಲ; ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ಲವ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನವೂ ಹಾರಿಸಿನಲ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದವಲನವೂ ಹಾರಿಸಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲವ್ವತ್ತಾವು ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು: ಕರ್ತಾ, ನಿನ್ನೆ ಸರುನೊ ಬೂತಗೊ ಕೂಡ ಯೆಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಿಚಾಚಿ ಬಾನೊಂದ ಮಿಚ್ಚುಮಾಕೆ ಬ್ಲುವದುನ ಕಂಡೆಲ.

೧೯. ಎದಗೇ, ಹಾವುಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ಚೆಳ್ಳಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ತ್ಲಯಿಪದುಗೂ, ಬೈರಗಾರನ ಎಲ್ಲಾ ಸತುನ ಮೇಲೆಯೂ, ನಿಂಗಗ ಅದಿಕಾರ ತನ್ನನೆಲ, ಏಯದೂ ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆಯೂ ನಸಟ ಮಾಡ.

೨೦. ಆಲೆಯೂ, ಆತ್ಮಗೊ ನಿಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಂದು ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗದೆ, ನಿಂಗ ಹೆಸರುಗೊ ಮೇಲೊಕದೊ ಬರೆಸಿ ಹಡದೇಂದು ಅಪ್ಪಲಿ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವೆ.

೨೦. ಅದೇ ಗೆಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮದೊ ಕುಸಾ
ಲೆ ಆಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮೇಲೋಕಗೂ ಬೂಲೋಕಗೂ
ಕರ್ತೃ ಆಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಾ! ನೀ ಎವೆಯ ಗೇನಗಾರರುಗೂ ಬುದ್ದಿ
ಬತ್ತರುಗೂ ಮಜಿ ಮಾಡಿ, ಕುನ್ನವೆಗ ತೋಲಿ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿನೆ; ಹಾಂ ಅಪ್ಪಾ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇತ್ತೆತಾಂ
ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ತೋಲಿತು.

೨೧. ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನಪ್ಪನೆಂದ ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ; ಇನ್ನು
ಮಾತಿ ದಾರಾಂದು, ಅಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಏಯವನೂ ಅಜಿಯಂ; ಇನ್ನು
ಅಪ್ಪಂ ದಾರಾಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲದೆ ದಾರೂ ಅಜಿಯರು; ಆಲೆ
ದಾರಗ ತೋಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಮಾತಿಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ, ಅವಂ
ತಾಂ ಅಜಿತಿಡನೆ.

೨೨. ಆಗ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತೆರಂದು
ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡುವ ಕಂಣು
ಗೊ ಬಾಗೆಯಲುಳ್ಳವೆತಾಂ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಲು ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಅರಸರೂ ನಿಂಗ
ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ನೋಡಲೆ;
ನಿಂಗ ಕ್ಲೇಪವೆಯ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ಕ್ಲೇಪಿಲೆ,
ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹೆಣ್ಣಿನೆ ಎನ್ನಂ.

೨೪. ಆಗ, ಎದಗೇ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಗಾರಂ ಯೆದ್ದು, ಅವಂನ
ಸೋದಿಸಿ: ಗುರುವೇ! ತಿರದ ಜೀವವ ಕೂಲಿಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸುವ
ದುಗ ನಾಂ ಏನ ಮಾಡುವೆಂ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೫. ಅವಂಗೆ: ನಾಯಸಾತ್ರದೊ ಬರೆದದ್ದೇನ? ಎತ್ತೆ ಓದಿ
ರೆ? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೬. ಅವಂ ಅದುಗ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತೃನ ನಿನ್ನ
ಪೂರಾ ಮನಸ್ಸೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಜೀವಾಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ
ಸತೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಬುದ್ಧಿಂಂದವೂ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಯ

ವಲನ ನಿನ್ನಮಾಕೆಯೂ ಪಿರಿಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಮರುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು.

೨೮. ಅವಲ ಅವಲಗ: ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ; ಇದುವ ಮಾಡಿಲೆ ಬದಿಕಿರೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಆಲೆ ಅವಲ ತನ್ನ ನೀತಿಬತ್ತಾಂದು ತೋರಿಯುಂಬ ದುಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಯೇಸುಗ: ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ಯೆನ್ನ ನೆರೆಯ ವಲ ದಾರ? ಎನ್ನಲ.

೩೦. ಅದುಗ ಯೇಸು ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿ ಚಲ ಯೆರೂಸಲೇಮೊಂದ ಯೆರಿಕೋಗ ಕ್ಲಗಿ ಹೋಪನೆ, ಕಳ್ಳರ ಕೈಗ ಸಿಕ್ಕಿದಲ. ಎವಕ ಅವಲನ ಚೀಲೆಯ ಕ್ಲಿತ್ತು, ಪೆಟ್ಟಾಕಿ, ಅವಲನ ಅರೆಜೀವ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟು ಹೋದರು.

೩೧. ಆಗತಾನೆ ದೇವರ ದಾಯಾಂದ ಆ ದಾರಿಯೊ ಪೂಜಾರಿ ಒಬ್ಬಲ ಕ್ಲಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಲನ ನೋಡಿ, ತೆಲಗಿ ಹೋದಲ.

೩೨. ಅತ್ತೆತಾಲ ಲೇವಿಯ ಒಬ್ಬಲ ಆ ತಾವುಗ ಸೇದು, ಬಂದು, ನೋಡಿ, ತೆಲಗಿ ಹೋದಲ.

೩೩. ಆಲೆ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಯದವಲ ಪಯಣ ಹೋಪನೆ, ಅವಲ ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ನೋಡೋನೆಗ ಅವಲಗ ಮನನೊಂದ;

೩೪. ಅವಲ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ಗಾಯಯೆಲ್ಲಾಗ ಯೆಣ್ಣೆ ಯವೂ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವವೂ ಅಟ್ಟೆ, ಕಟ್ಟೆಯುಟ್ಟು, ಅವಲನ ಸೊತ್ತ ಕಾಲ್ನಡೆ ಒದಗ ಹತ್ತಿಸಿ, ಸತ್ತೆಗ ಅವಲನ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದಲ.

೩೫. ಮರುಜಿನಗ ಅವಲ ಕಡೆದ್ದೋಪನೆ, ಯೆರಡು ಹಣವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಸತ್ತೆಗಾರಗ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಲಗ: ಎವಲನ ಜೋಪಾನ ಮಾಡು; ಇನ್ನು ನೀ ಏನಾಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿಲೆ, ನಾಲ ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩೬. ಆದದುವೆಂದ ಕಳ್ಳರ ಕೈಗ ಸಿಕ್ಕಿದವಲಗ ಈ ಮೂರ್ದಾ ದ್ಲೋಗೆ ಏಯವಲ ನೆರೆಯವಲನಾಗಿದ್ದಾಂದು ನಿನಗ ತೋರ?

೩೭. ಎವಂ: ಗವ ಅವಂಗ ತೋಲಿದವಂತಾಂ ಎನ್ನಂ.
ಆಗ ಯೇಸು ಅವಂಗ: ನೀ ಹೋಗಿ, ಅದುಮಾಕೇ ಮಾಡು,
ಎನ್ನಂ.

೩೮. ಇನ್ನು ಅವಕ ಹೋಪನೆ, ಅವಂ ಒಂದು ಊರುಗ
ಹುಕ್ಕಂ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ
ಅವಂನ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸೇತಿಯುಂಡ್.

೩೯. ಅವ್ವಗ ಮರಿಯಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಅಮೆ ಇದ್ದ. ಎವ್ವ
ಯೇಸುನ ಕಾಲು ಸಾರೆ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಅವಂನ ಮಾತ ಕ್ಷೇತ್.

೪೦. ಆಲೆ ಮಾತ ಮನೆಗೆಲಸದೊ ಬಲು ಕಚಟಾಗಿ,
ಸಾರೆ ಬಂದು ನಿದ್ದು; ಕರ್ತಾ! ಯೆನ್ನಮ್ಮೆ ಗೀವದುಗ ಯೆನ್ನ
ಒಬ್ಬು ವ ಬುಟ್ಟಿದ್ದವ್ವೆಂದು ನಿನಗೆ ಚಿತ್ತೆ ಇಲ್ಲೆಯಾ? ಆಲೆ ಯೆನಗೆ
ಸಕೆಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಅವ್ವಗ ಹ್ವೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೧. ಯೇಸು ಅವ್ವಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಮಾತಾ, ಮಾತಾ,
ಅಪ್ಪಲಿಗಾಗಿ ಚಿತ್ತೆ ತೊಂದಾರ ಆರೆ;

೪೨. ಆಲೆ ಬೇಕಾದದು ಒಂದುತಾಂ; ಮರಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ
ಪಾಲವ ತಿರಿದೊಂಡಿದ್ದವ್ವೆ; ಅದು ಅವ್ವಾಂದ ಕ್ಷಿತ್ತೋಗ.

೧೧. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಒಂದೆಡೆಯೊ ಜಪ
ಮಾಡಿ, ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರೊಗೆ ಒಬ್ಬಂ
ಅವಂನ ಕೋಡ: ಕರ್ತಾ, ಯೋಹಾನಂ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ
ಕಲಿಸಿದ್ದೆಗೆ ನೀನೂ ಯೆಂಗಗೆ ಜಪ ಮಾಡೋದುಗ ಕಲಿಸಿತಾ,
ಎಮ್ಮನೆ,

೨. ಅವಂ ಅವಕಗೆ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಜಪ ಮಾ
ಡೋನೆ: ಮೇಲೋಕದೊ ಇಬ್ಬ ಯೆಂಗಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಪರಿ

ಸುದ್ದವಾದದಾಗಲಿ; ನಿನ್ನ ರಾಜಿಯ ಬರಲಿ; ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ ಮೇಲೋ
ಕದೊ ಆಪ ಹೆಂಗೆ ಬೂಮಿಬದಗವೂ ಆಗಲಿ;

೩. ಬೇಕಾದ ಯೆಂಗ ಹಿಟ್ಟ ಜಿನಜಿನಗ ಯೆಂಗಗ ತಾ;

೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಂಗ ಪಾಪವ ಯೆಂಗಗ ಪರಿಹಾರ
ಮಾಡು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆಂಗೂ ಯೆಂಗ ತಪ್ಪುಗಾರರುಗ ಬು
ಟ್ಟನೆಯೋ; ಇನ್ನು ಎಂಗ್ಲವ ಸೋದನೆಗ ಸೇತದೆ ಕೇಡೊಂದ
ತಪ್ಪಿಸು, ಎಂದು ಹೇಗಿವಿ ಎನ್ನ.

೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಹೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬ
ಗ ಒಬ್ಬಸಂಗಾತಿಗಾರಂ ಇದ್ದಲೆ, ಅವಂ ನಡುಜಾಮದೊ ಅವಂನ
ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಂಗ: ಸಂಗಾತಿಗಾರಾ, ಯೆನಗ ಮೂರು
ದೊಟ್ಟೆಯ ಕುಲಿಯವೆ ತಾ,

೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಾರಂ ದಾರಿಪಯಣಾಗಿ
ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದಿದ್ದನೆ, ಇನ್ನು ಅವಂನ ಮುಂದಾಡು ಬೀಪದುಗ
ಯೆನಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲೇಂದು ಹೇಗುವನೆ,

೭. ಅವಂ ಟ್ಟಗಾಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಯೆನ್ನ ತೊಂದಾರ
ಮಾಡ ಬೇಡ, ಹಡಿ ಇಕ್ಕಿ ಆತು, ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆನ್ನ ಮಕ್ಕ
ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಹಡಿದೂಂಡಿದ್ದಾಲ್ತೆ, ನಾಂ ಯೆದ್ದು ನಿನಗ ತರಾ
ಲ್ತೇಂದು ಹೇಗಿನವಾ?

೮. ಎವಂ ಅವಂಗ ಸಂಗಾತಿಗಾರನಾಗಿಬ್ಬದುನೆಂದ ಯೆದ್ದು,
ಅವಂಗ ಕೊಡದೆ ಹೋಲೆಯೂ, ಅವಂ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲದವನಾಗಿಬ್ಬ
ದುನೆಂದ ಎವಂ ಯೆದ್ದು ಅವಂಗ ಬೇಕಾದಾಸಗ ಕೊಟ್ಟನಾಂದು
ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ.

೯. ಇನ್ನು ನಾಂ ನಿಂಗಗ ಹೇಗುವದೇನಾಂದಲೆ: ಕೆಂಜಿಯು
ಳ್ಳಿವಿ, ಆಗ ನಿಂಗಗ ಸಿಕ್ಕಿರ; ಅರಸಿವಿ, ಆಗ ನಿಂಗಗ ಕಿಟ್ಟಿರ; ತಟ್ಟಿವಿ,
ಆಗ ನಿಂಗಗ ತಲೆದರ.

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಕೆಂಜಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಜಂ ಸಿಕ್ಕಿ
ಸಿಯುಂನಲ; ಅರಸುವವಂ ಕಂಡೆತ್ತಿಯುಂನಲ; ತಟ್ಟುವವಂಗ
ತಲೆದರ.

೧೧. ಆಲೆ ನಿಂಗೊಣೆ ಅಪ್ಪನಾಗಿಬ್ಬ ಏಯವನ ಸಾರೆ ಮಾತಿ ದೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂಗ ಕಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟನವಾ? ಇಲ್ಲದ್ದೊಲೆ ಮೀನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ ಮೀನುಗ ಬದಲಾಗಿ ಅವಂಗ ಹಾವ ಕೊಟ್ಟನವಾ?

೧೨. ಇಲ್ಲದ್ದೊಲೆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂಗ ಚೆಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟನವಾ?

೧೩. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕೆಟ್ಟವಕರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಮಕ್ಕಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಡವೆಗೊವ ಕೊಡೋದುಗ ಅಲಿದಲೆ, ಯೇಸಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೇಲೋಕದ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಕೆಂಜಿಯುಂಬವಕಗ ಪರಿ ಸುದ್ದ ಆತ್ತವ ಕೊಟ್ಟನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಒಂದು ಬೂತವ ಕಡೆಸಿದಲ; ಅದು ಮೂಂಗಾಗಿದ್ದ. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಆ ಬೂತ ಕಡೆದದೆ ಮ್ಮನೆ, ಮೂಂಗಲ ಮಾತಾಡಿದಲ; ಇನ್ನು ಪಜೆ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಕರ್ದೊಣೆ ಜೋಚಿ ಜನ: ಬೂತಗೊಣಗ ಯೆ ಜಮಾನಲ ಆದ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ಬೂತಗೊವ ಕಡೆಸಿನಲ, ಎಂದರು.

೧೬. ಇನ್ನು ಜೋಚಿ ಜನ ಅವಲನ ಸೋದಿಸಿ, ಬಾನೂಂದ ಗುಮಿತ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇತರು.

೧೭. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರುನುಪ ಅಲಿದು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿ ದದೇನಾಂದಲೆ: ತನ್ನೊಣೆ ಬಿರೋದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆದ ಏಯ ದೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಹ್ಲಾ ಆರ, ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಬ್ಬುದ್ದರ.

೧೮. ಆಲೆ ಪಿಚಾಚಿಯು ಕೂಡ ತನ್ನೊಣೆ ಬಿರೋದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಲೆ, ಅವಲನ ರಾಜಿಯ ನಿಬ್ಬದೆತ್ತೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ನಾಲ ಬೂತಗೊವ ಕಡೆಸಿನೇಂದು ನಿಂಗ ಹ್ಲೇಗಿಯಾಲೆ,

೧೯. ಆಲೆ ನಾಲ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ಬೂತಗೊವ ಕಡೆಸಿಲೆ,

ನಿಂಗ ಮಕ್ಕಳ ದಾರಾಂದ ಕಡೆಸಿಯಾರ? ಆದದುನೆಂದ ಅವಕ ನಿಂಗ ನಾಯ ತೀರಿಸುವವಕಾದಾರ.

೨೦. ಆಲೆ ನಾಂ ದೇವರ ಬೆರಳೊಂದ ಬೂತಗೊವ ಕಡೆ ಸಿಲೆ, ದೇವರ ರಾಜಿಯ ನಿಂಗೊಗೆಗೆ ಬಂದ್ತಡದೆ, ಇಲ್ಲೆಯೋ?

೨೧. ಸತುಗಾರಂ ಆಯಿದವ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಕಾಪಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಂಗ ಹಟ್ಟದ್ದು ಬದ್ದರಾಗಿ ಹಟ್ಟರ;

೨೨. ಆಲೆ ಅವನೆಂದ ಸತುಗಾರಂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಅವನ ಗೆದ್ದಲೆ, ಅವಂ ನಂಬಿಯುಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಿದವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವನೆಂದ ಕ್ಷಿತ್ತೊಂಡದುನ ಹಚ್ಚಿಯುಂಣನಂ.

೨೩. ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಇರದವಂ ಯೆನಗ ಬಿರೋದಾಗಿದ್ದನೆ; ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಸೇತದವಂ ಬಿಲಿನಂ.

೨೪. ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದದೆಮ್ಮನೆ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಎಡೆಗಡ್ಡೆ ತಿರಿಗಿಯಾಡಿಯುಂಡು, ಅಲಿಪಾರಿಸೋದುಗ ಅರಸಿರ. ಅದು ಸಿಕ್ಕದದುನೆಂದ: ನಾಂ ಕಡೆದ ಯೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿಯುಣ್ಣನೆಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೨೫. ಬಂದು, ಅದು ಬ್ಲಾಕಿ ಹಡದೆಂದೂ ಸಿಂಗರ ಮಾಡಿ ಹಡದೆಂದೂ ಕಂಡೂಂಡರ.

೨೬. ಆಗ ಅದು ಹೋಗಿ, ತನ್ನೆಂದ ಕೆಟ್ಟ ಬೇರೆ ಇಣು ಆತ್ಮಗೊವ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಂದರ; ಅವೆ ಹುಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿದ್ದರೋ; ಇನ್ನು ಆ ಮನಿಚನ ಬಾಳು ಮುಂದಾಡುನದುನೆಂದ ಕಡೆಯದು ಕೆಟ್ಟದಾರ ಎನ್ನಂ.

೨೭. ಅವಂ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜೆಯೋಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ತನ್ನ ದನಿಯ ಎತ್ತಿ ಅವಂಗ: ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತ ಬಸುಲೊ ನೀ ಕುಡಿತ ಮೊಲೆಯೂ ಬಾಗಿಯವುಳ್ಳವೇ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದ್ದ.

೨೮. ಆಲೆ ಅವಲ: ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಅದುನ ಕೈಕೊಂ ಬವಕತಾಂ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಇನ್ನು ಪಜೆ ಇಲಿಂಗಿ ಕೂಡಿಯುಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಕ್ಲೇಗೋದುಗ ಎಸಕಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಕೊಲ ಕೆಟ್ಟ ಕೊಲ ತಾಂ ಅದು ಗುಲಿತ ಅರಸಿರ. ಆಲೆ ಯೋನನ ಗುಲಿತಲ್ಲದೆ, ಅದುಗ ಗುಲಿತು ಸಿಕ್ಕಾಡಿ.

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೋನಲ ನಿನುವೆಯವಕಗ ಎತ್ತತೆ ಗುಲಿತಾಗಿದ್ದನೋ, ಅತ್ತಿತಾಂ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಈ ಕೊಲಗ ಗುಲಿತಾನಲ.

೩೧. ತೆಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕುನ ರಾಣಿ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ಈ ಕೊಲದ ಜನವ ಕೋಡ ಯೆದ್ದು, ಅವಕಗ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸ್ತಿಯ. ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಸೊಲೊಮೋನನ ಗೇನವ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಬೂಮಿಯ ಕರೇಂದ ಬಂದ್; ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಸೊಲೊಮೋನನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ ಇದ್ದನೆ.

೩೨. ನಿನುವೆಯ ಜನ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ಈ ಕೊಲವ ಕೋಡ ಯೆದ್ದು, ಅದುಗ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸಿಯಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಯೋನನ ಪರಸಂಗಗಾಗಿ ಮನ ತಿರಿಕಿದರು; ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಯೋನನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ ಇದ್ದನೆ.

೩೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯವನಾಲೆಯೂ ದೀವಿಗೆಯ ಕತ್ತಿಸಿ, ಅದುನ ಮಲಿಯೊ ಆಲೆಯೂ, ಬಳ್ಳದ ಕ್ಷೀಯೆಆಲೆಯೂ ಬೀಪ ದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಓಗೆ ಬಪ್ಪವಕಗ ಬ್ಬೀಸಲು ಕ್ಲಾಂಬ ಹೆಂಗೆ ದೀವಿಗೆ ಕಂಬೊದಗತಾಂ ಬೀತನಲ.

೩೪. ಸರೀರದ ಬ್ಬೀಸಲು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುತಾಂ; ಅತ್ತೆಆಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಯೆರಡೆತ್ತದೆ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿನ್ನ ಸರೀರ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿನ್ನ ಸರೀರ ಕೂಡ ಕ್ಷತ್ತ ಲೆಯಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೫. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ನಿನ್ನೋಗೆ ಹಡುವ ಬ್ಬೀಸಲು ಕ್ಕತ್ತಲಾಗದ್ದೆಗೆ ನೋಡಿಯುಳ್ಳೋ;

೩೬. ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಸರೀರದೊ ಏಯ ಪಾಲಾಲೆಯೊ ಕ್ಕತ್ತಲೆಯಾಗದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ದೀವಿಗೆ ಯೆರೆಯಲೂಂದ ನಿನಗ ಬ್ಬೀಸಲು ತಪ್ಪ ಹೆಗೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೭. ಅವಂ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಒಬ್ಬ ಪರಿಸಾಯಂ, ತನ್ನ ಕೋಡ ಮದ್ದೇನದ ತೀನಿ ತಿಂಬದೂಂದು, ಅವಂನ ಕ್ಕೇತಂ. ಅವಂ ಓಗೆ ಹೋಗಿ, ಕುಳಿದೂಣ್ಣಂ.

೩೮. ಆಲೆ ಅವಂ ತೀನಿಗ ಮುಂದಾಡು ಮಿಂಬಿಲೇಂದು ಪರಿಸಾಯಂ ನೋಡಿ, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟಂ.

೩೯. ಆಗ ಕರ್ತಂ ಅವಂಗೆ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಪರಿಸಾಯರಾದ ನಿಂಗ ಬೋಗಣಿಯ ಬಟ್ಟಲ ಹೊರಾಚು ಸುದ್ದ ಮಾಡಿಯಾಱಿ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಓಗಾಚು ಕಳ್ಳತನಾಂದವೂ ಕೆಟ್ಟತನಾಂದವೂ ತುಂಬಿ ಹಡದೆ;

೪೦. ಬುದ್ದಿಗಿಟ್ಟವಕರೇ! ಹೊರಾಚುನದುನ ಮಾಡಿದವಂ ಓಗನದುನವೂ ಮಾಡುಲೆಯಾ?

೪೧. ಆಲೆಯೂ ಓಗೆ ಹಡುವದುನತಾಂ ದರುಮ ಕೊಡಿವಿ; ಆಗ ಎದಗೇ, ನಿಂಗಗ ಎಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಾಗಿ ಹಡದೆ.

೪೨. ಆಲೆ, ಪರಿಸಾಯರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಮರುಗಿಲೆ, ಜೀರಂಗೆ, ಬೈಯ ಸೊಪ್ಪೆಲ್ಲಾಂದ ಹತ್ತಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟು, ನಾಯವವೂ ದೇವರ ಪಿರಿಯವವೂ ಬುಟ್ಟು ಹೋದಾ ಱಿ. ಎವೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವೆಯ ಬುಡದೆ ಇಬ್ಬದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೩. ಪರಿಸಾಯರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸಬೆ ಮನೆಯೊ ಮುಂದಾಡುನ ಪೀಟವವೂ ಅಂಗಡಿಬೀಡೆಯೊ ಕುಂಬು ಡಿಗೆಯವೂ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಯಾಱಿ.

೪೪. ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಡುವ ಸಮಾದಿಗ್ಗೊ ಮಕೆ ಇದ್ದೀ; ಅವೆಯೊದಗ ತಿರಿಗಿಯಾಡುವ ಮನಿಚರು ಅವೆಯ ಅಲಿಯರು.

೪೫. ಆಗ ನಾಯಗಾರರೊಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮರುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಂಗ: ಗುರುವೇ, ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗುವದುನೆಂದ ಯೆಂಗ್ಲವವೂ ಯೇಡಿಸಿರೇ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೬. ಅವ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಯಗಾರರೇ, ನಿಂಗಗೂ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಹೊಲಿಯಾದ ಹೊಲಿ ಗೊಲ್ಲವ ಮನಿಚರೊದಗ ಹೊಲಿಸಿ, ನಿಂಗತಾಂ ಆ ಹೊಲಿಗೊಲ್ಲವ ನಿಂಗಗ್ಗಡುವ ಒಂದು ಬೆರಲುನೊ ಆಲೆಯೂ ತೊಡುವದಿಲ್ಲೆ.

೪೭. ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲವ ಸಮಾದಿಗ್ಲವ ಕಟ್ಟಿಯಾಲ್, ಆಲೆ ನಿಂಗ ತಾತವೂತರು ಅವ ಕರ ಕೊದ್ದರು.

೪೮. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ತಾತವೂತರ ಮಾಟಗ ಸಾಕಿಚಿ ಕೊಟ್ಟು, ಒಪ್ಪಿಯಾಲ್; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಅವಕರ ಕೊದ್ದಾಕಿದರು; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅವಕರ ಸಮಾದಿಗ್ಲವ ಕಟ್ಟಿಯಾಲ್.

೪೯. ಆದದುನೆಂದ ದೇವರ ಗೇನ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಂ ಅವಕಗ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲವವೂ ಅಪ್ಪೇಸ್ತಲರವೂ ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಅವ ಕರೊಲ್ಲೆಗೆ ಜೋಚಿಯ್ದವ ಕೊದ್ದು ಹಾಕಿಯಾರ; ಪಾಡು ಪಡಿಸಿಯಾರ.

೫೦. ಹೇಬೆಲನ ನೆತ್ತರುಂದ ಹಿಡಿತ್ತು, ಹಲಿಪೀಟಗೂ ಗುಡಿಗೂ ನಡುವೆ ನಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ ಜಕರಿಯನ ನೆತ್ತರುಗಟ್ಟ, ಲೋಕ ಉಟ್ಟಪನೇಂದ ಹಿಡಿತ್ತು, ಚೂಚಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲವ ನೆತ್ತರು ಈ ಕೊಲಾಂದ ಕ್ಲೇಪ ಹೆಂಗಾರ.

೫೧. ಹಾಂ, ಅದು ಈ ಕೊಲಾಂದ ಕ್ಲೇತ್ಲಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೫೨. ನಾಯಗಾರರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಲಿವುನ ಬೀಗದ ಕೈಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡೀ; ನಿಂಗುವೇ ಟ್ಟಿಗೆ ಸೇ ಬಿಲೆ, ಇನ್ನು ಟ್ಟಿಗೆ ಸೇಬವಕರ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದೀ, ಎನ್ನಲ.

೫೩. ಅವಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಕಲುನೆಗಾರರೂ ಪರಿ ಸಾಯರೂ ಅವನ ಅಪ್ಪಲಿ ತೊಂದಾರ ಪಡಿಸೋದುಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಜೋಲಿಯ ಕುರಿತು ನುಡಿಸೋದುಗೂ ಎಸಕಿ,

೫೪. ಅವನ ಬೇಯೆಂದ ಎನಾಲೆಯೂ ಹಿಡಿಪದುಗ ಅವಲ ಗಾಗಿ ಬೇವಿದ್ದರು.

೧೨. ಸಂದಿ.

೧. ಅದುಗೊಲ್ಲೆಗೆ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಪಜೆ ಒಬ್ಬನ ಒಬ್ಬಲ ಮೆಟ್ಟುವ ಹೆಗೆ ಕೂಡಿ ಬಂದಿಬ್ಬನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಎಸಕಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಮುಂದಾಡು ಪರಿಸಾ ಯರ ಹ್ವಯಿಹಿಟ್ಟುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ; ಅದೇನಾಂದಲೆ: ಕವಡು.

೨. ಆಲೆ ಕಾಣಾಲಿದ ಮುಚ್ಚಿದದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಅಲಿ ಯಾಲಿದ ಮಲಿಯಾದದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ.

೩. ಆದದುನೆಂದ ನಿಂಗ ಕ್ವತ್ತಲೆಯೊ ಏನ ಹ್ಲೇಗಿದಿರೋ, ಅದು ಬ್ವೀಚಲುನೊ ಕ್ಲೇತರ; ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಕೋಣೆಯೊ ಕಿವಿಗ ಏನ ನುಡಿದಿರೋ, ಅದು ಮಂದದೊ ಸಾಲಿರ.

೪. ಆಲೆ ನಾಲ ಯೆನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇ ಗೋದೇನಾಂದಲೆ: ಸರೀರವ ಕೊದ್ದು, ಅದುಗ್ವಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚಾದದೇ ನಾಲೆಯೂ ಮಾಡಾಲಿದವಕಗ ಅಂಜ ಬೇಡ.

೫. ಆಲೆ ದಾರಗ ಅಂಜೋದುಂದು ನಿಂಗಗ ತೋಲಿನೆ: ಕೊದ್ದು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಕಿಚ್ಚುನ ಮನೆಗ ಹಾಕೋದುಗ ಅದಿ ಕಾರವುಳ್ಳವಲಗ ಅಂಜಿವಿ; ಹಾಲ, ಅವಲಗತಾಲ ಅಂಜಿವಿ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೬. ಐದು ಗುಬ್ಬಿಚಿಯ ಎರಡು ಕಾಸುಗ ಮಾರುವದಿಲ್ಲೆಯಾ? ಆಲೆಯೂ ಅವೆಯೊಡನೆ ಒಂದಾಲೆಯೂ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನೆನೆವಲಿಯದೊಡದಲ್ಲ.

೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗ ಮಂಡೆಯ ಮೈಲೆಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಯೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ಅಂಜ ಬೇಡ, ನಿಂಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಗುಬ್ಬಿಚಿಯೆಂದ ಹೆಚ್ಚಾದವಕಾಗಿದ್ದೀ.

೮. ಆಲೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಅಲಿಕೆ ಮಾಡುವ ಏಯವನಾಲೆಯೂ, ಅವನ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನೂ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಅಲಿಕೆ ಮಾಡಿನಲ.

೯. ಆಲೆ ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಹೊಲಿತಟ್ಟುವವಲ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಹೊಲಿತಟ್ಟಿಸಿಯುಣ್ಣನಲ.

೧೦. ಇನ್ನು ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವಲ ಏಯವನೋ, ಅವಂಗ ಪರಿಹಾರ ಆರ; ಆಲೆ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಜೋಚದ ಮಾತು ನುಡಿದವಂಗ ಪರಿಹಾರ ಆಗ.

೧೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಸಬೆಮನೆಗೊಗೂ ಗೊತ್ತುಗಾರರ ಸಾರೆಯೂ ಅದಿಕಾರಗಾರರ ಸಾರೆಯೂ ನಿಂಗುವ ಕೂಟೆಯುಂಡು ಹೋಪನೆ, ಎತ್ತತೆ ಬೈಯ ಏನ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದು, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಏನ ಹ್ಲೇಗೋದೊಂದು, ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡ ಬೇಡ.

೧೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಕಾದವೆಯ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಆ ಗೆಗಿಯೆ ನಿಂಗಗ ಕಲಿಸಿ ತಂದರ.

೧೩. ಆಗ ಪಜೆಯೊ ಒಬ್ಬಲ ಅವಂಗ: ಗುರುವೇ, ಯೆನ್ನ ಅಣ್ಣಲ ಯೆನಗೂ ತನಗೂ ಕೂಲಿ ಬಾಗೆಯ ಹಚ್ಚೋದೊಂದು ಅವಂಗ ಹ್ಲೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೪. ಅವಲ ಅವಂಗ: ಮನಿಚಾ, ಯೆನ್ನ ನಿಂಗಗ ನಾಯತೀರಿಸುವವನಾಗಿ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಪಾಲ ಹಚ್ಚುವವನಾಗಿ ಬೀತವಲ ಏಯವಲ? ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ: ಏಯದೊಂದು ಲೋಬದ ಮನಸ್ಸುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ನಿಂಗ್ಗುವ ಕಾತುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಒಬ್ಬಗ ಬದುಕು ಹೆಚ್ಚು ಹಟ್ಟಲೆಯೂ, ಅದುನ್ನೋಗೆ ಅವನ ಜೀವ ಹಡೋ ದಿಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೬. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂ ದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಆಸ್ತಿಗಾರ ಮನಿಚನ ಬೂಮಿ ಒಳ್ಳೆಗೆ ಬ್ಲೇದ.

೧೭. ಆಗ ಅವಲ ತನ್ನೋಗೆ ಉನಿಚೊಂಡದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಲ ಏನ ಮಾಡುವೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಬ್ಲೇಯ ಸೇತಿ ಬೀಪದುಗ ಯೆನಗ ಎಡೆ ಇಲ್ಲೆ;

೧೮. ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿನೆ: ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಂಜಲೆಲ್ಲಾವ ಹಿಲಿತು, ಅವೇಂದ ದೊಡ್ಡವೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಯೆನ್ನ ಬ್ಲೇಯೆಲ್ಲಾವವೂ ಯೆನ್ನ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವವೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇತಿಬೀತನೆ;

೧೯. ಆಗ ಯೆನ್ನ ಪೆರಣಗ: ಪೆರಣಾ! ಅಪ್ಪಲಿ ಬರಿಚಗಟ್ಟ ನಿನಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಬದುಕು ಬೀತ್ಲಡದೆ, ನೊಸೇನ ಇರು, ತಿನ್ನು, ಕುಡಿ, ಕುಸಾಲೆಆಗಿರು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಲೆ ದೇವರು ಅವಗ: ಬುದ್ಧಿಗಟ್ಟವಂನೇ! ಇಂದು ಸಂದೆಗ ನಿನ್ನ ಪೆರಣವ ನಿನ್ನೆಂದ ಕ್ಲೇತಾರ, ಆಗ ನೀ ಒದಕಿ ಬೀ ತದ್ದು ದಾರಗಾರ? ಎನ್ನಲ.

೨೧. ದೇವರ ಬಕ್ಕ ಗನಗಾರನಾಗದೆ ತನಗ ತಾಲ ಬದುಕ ಸೇತಿ ಬೀಪವಲ ಇತ್ತಿತಾಲ ಇದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೨. ಇನ್ನು ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ: ಇದುಗಾಗಿ ನಿಂಗ: ಏನವ ತಿಮ್ಮೋ? ಎಂದು ನಿಂಗ ಜೀ ವಗಾಗಿಯೂ, ಏನವ ಹೊಲಿತೋ? ಎಂದು ನಿಂಗ ಸರೀರಗಾ ಗಿಯೂ ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡ ಬೇಡ ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಜೀವ ಅನ್ನಾಂದವೂ, ಸರೀರ ಬಟ್ಟೇಂ ದವೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಡದೆ.

೨೪. ಕಾಕೆಗ್ಗಿವ ನೋಡಿ ಉನಿಚುಳ್ಳಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ

ಅವೆ ಬಿತ್ತೋದಿಲ್ಲೆ, ಕುಯಿವದಿಲ್ಲೆ, ಅವೆಗ ಉಗ್ರಾಣವು ಇಲ್ಲೆ, ಕ್ಲೇಂಜಲೂ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆಯೂ ದೇವರು ಅವೆಯ ಸಾಕಿನಲ. ಹಕ್ಕಿ ಲೂಂದವೂ ನಿಂಗ ಎಸಗೊ ದೊಡ್ಡವಕಾಗಿದ್ದೀ!

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗೊಣಗೆ ಎಯ್ವಲ ಚಿತ್ತಿ ಮಾಡುವ ದುನೆಂದ ತನ್ನದ್ದಗ ಒಂದು ಮ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ ಬಲ್ಲಂ?

೨೬. ಅತ್ತೆಆಲೆ ಅಪ್ಪದಿ ಕುನ್ನದುನವೂ ನಿಂಗ ಮಾಡಾಲಿ ದೊಣಲೆ, ಮಿಕ್ಕವೆಗಾಗಿ ನಿಂಗ ಚಿತ್ತಿ ಆಪದೇನ?

೨೭. ಅಟ್ಟುಹೂ ಎತ್ತತೆ ಬ್ಬೇದರಾಂದು ಉನಿಚೂಳ್ಳಿ. ಅವೆ ನೂಪದೂ ಇಲ್ಲೆ, ನೀವದೂ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆಯೂ ಸೊಲೊಮೋನನೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಮೈಮೆಯಲ್ಲಾದುನೂ ಎವೆ ಒಂದು ಮಾಕೆ ಹೊತ್ತೂಂ ಬಿಲ್ಲೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೮. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಇಂದಿದ್ದು, ನ್ಲಾಯೆ ಒಲೆಗ ಹಾಕುವ ಹೊಲದ ಹುಲ್ಲ ದೇವರು ಇತ್ತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಉಡಿಸಿಲೆ, ನಿಂಗ್ಲುವ ಎಸಗ ಅಪ್ಪದಿಗಾಗಿ ಉಡಿಸಿನಲ, ಅಲ್ಪ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯವಕರೇ!

೨೯. ನಿಂಗೂ ಎನವ ತಿಮ್ಮೋ? ಎನವ ಕುಡಿಪೋಲ? ಎಂದು ಅರಸದೆ, ಅದುನ ದೊಡ್ಡಿತ್ತು ಮಾಡದೆ ಇರಿವಿ.

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಲೋಕದವಕ ಆವ ಲಾಗಿ ಅರಸಿಯಾರ; ಆಲೆ ಅವೆ ನಿಂಗಗ ಬೇಕೊಂದು ನಿಂಗಪ್ಪಲ ಅಲೊದ್ದನೆ.

೩೧. ಆಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವತಾಲ ಅರಸಿವಿ; ಆಗ ಎವೆಲ್ಲಾ ವೂ ನಿಂಗಗ ಕೂಡಾ ಸಿಕ್ಕಿರ.

೩೨. ಕುನ್ನ ಹಿಂಡೇ! ಅಂಜ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ರಾಜ್ಯವ ನಿಂಗಗ ತಪ್ಪದುಗ ನಿಂಗಪ್ಪಗ ಪಿರಿಯ ತೋಲೊತ್ತು.

೩೩. ನಿಂಗಗ ಹಡುವವೆಯ ಮಾರಿಯುಟ್ಟು, ದರುಮ ಕೊಡಿವಿ. ಹ್ಲಯೆಯದಾಗದ ಕೈಚೀರವವೂ ಸಮೆದೊಣಗದ ಬದು ಕವೂ ಮೇಲೋಕದೊ ನಿಂಗಗ ಉಟ್ಟುಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದಿಲ್ಲೆ, ಹ್ಲ ಕೆಡಿಸುವದಿಲ್ಲೆ.

೩೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಅಲ್ಲಿತಾಂ ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸೂ ಹಟ್ಟರ.

೩೫. ನಿಂಗ ನಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡೇ ಹಡಲಿ; ನಿಂಗ ದೀವಿಗೆ ಕತ್ತಿಯುಂಡೇ ಹಡಲಿ;

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗ ಕರ್ತಂ ಮದುವೇಂದ ಯ್ವೇಗುವ ಮರಿಚಿ ಬನ್ನನಾಂದು, ಅವಂ ಬಂದು ತಟ್ಟೋನೆ ಅವಂಗ ಬೇಗನ ತಲೆವ ಹೆಂಗಿ ಕಾತೂಂಡಿಬ್ಬ ಮನಿಚರುಗ ನಿಂಗ ಸರಿಯಾಗಿರಿವಿ.

೩೭. ಕರ್ತಂ ಬಪ್ಪನೆಗ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿಬ್ಬವಕಾಗಿ ಕಂಡೂಂಡ ಅತ್ತವ ಜೀವಿತಿಗಾರರುತಾಂ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು; ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅವಂ ನಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಹತ್ತಿಗ ಕುಳಿಸಿ, ತಾಂ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಕಗ ತಂದಿನಲ.

೩೮. ಇನ್ನು ಅವಂ ನಡು ಜಾಮದೊ ಬಂದು, ತಲೆಕ್ಕೋಯಿ ಜಾಮದೊವೂ ಬಂದು, ಅತ್ತೆತಾಂ ಕಂಡೂಂಡಲೆ, ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರರು ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು.

೩೯. ಆಲೆ ಇದುವನ ನಿಂಗ ಅಲೊದಿರಿವಿ: ಕಳ್ಳಂ ಏಯ ಗೈಗೆಯೊ ಬನ್ನನಲ ಎಂದು ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಅಲೊದಿದ್ದಲೆ, ಅವಂ ಯೆಚ್ಚರಿತು, ತನ್ನ ಮನೆಗೋಡೆಯ ಕೊಲೊಪದುಗ ಬುಡಲ.

೪೦. ಅತ್ತೆಆಲೆ ನಿಂಗೂ ಒದಗಿದ್ದಿಂಗಿರಿವೊ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ನೆನೆಯದ ಗೈಗೆಯೊ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಬನ್ನನಲ, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಂ ಅವಂಗ: ಕರ್ತಾ, ಈ ಒಗಟ ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿರೆಯೋ? ಬೈಯ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹ್ಲೇಗಿರೆಯೋ? ಎಮ್ಮನೆ,

೪೨. ಕರ್ತಂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ತಕ್ಕ ಸಮೆಯದೊ ಅನ್ನದ ಪಡಿಯ ಕೊಡುವ ಹೆಂಗಿ, ಕರ್ತಂ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಬೀಪ ನಂಬಿಗೆಯೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಉಳ್ಳ ಉಗ್ರಾಣದವಂ ಏಯವಂ?

೪೩. ಅವಂನ ಕರ್ತಂ ಬಪ್ಪನೆ, ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿನಾಂದು ಕ್ಲಾಂ ಬ ಜೀವಿತಿಗಾರಂ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಲ.

೪೪. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅವಲ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬೀತನಲ.

೪೫. ಆಲೆ ಆ ಬೀವಿತಿಗಾರಲ: ಯೆನ್ನ ಕರ್ತಲ ಬಪ್ಪದುಗ ತಡೆ ಮಾಡಿನಾಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಉನಿಚೊಂಡು, ಬೀವಿತಿಗಾರರವೂ ಬೀವಿತಿಗಾತಿಯರವೂ ಹುಯಿವದುಗೂ, ತಾಲ ತಿಂದು ಕುಡಿತು ಅಮಲೇರೊದುಗೂ ಹೊರವಟ್ಟಲೆ,

೪೬. ಆ ಬೀವಿತಿಗಾರನ ಕರ್ತಲ, ಅವಲ ಕಾತೊಂಡಿರದ ಜಿನೊವೂ ಅವಲ ಅಲಿಯದ ಗ್ಲೆ ಗೆಯೊವೂ ಬಂದು, ಅವನ ತುಂಡಿಸಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಕರ ಕೋಡ ಅವಂಗ ಪಾಲ ಹಾಕಿನಲ.

೪೭. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸ ಅಲಿಯದು, ತಾಲ ಒದಕಿಯುಳ್ಳದೆ, ಅವನ ಮನಸ್ಸುನ ಪರಕಾರ ಮಾಡದೆ ಇಬ್ಬ ಬೀವಿತಿಗಾರಲ ಅಪ್ಪಲಿ ಹುಯಿಲು ದಿನ್ನನಲ.

೪೮. ಆಲೆ ಅಲಿಯದವನಾಗಿದ್ದು, ಹುಯಿಲುಗ ತಕ್ಕವೆ ಯ ಮಾಡಿದವಲ ಜೋಚಿ ಹುಯಿಲು ದಿನ್ನನಲ. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ದಾರಾರಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಕೊಟ್ಟಡೆಯೋ, ಅವನಂದ ಅಪ್ಪಲಿ ಅರಸಿಯಾರ; ಇನ್ನು ದಾರ ಕೈಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಒಪ್ಪಿದರೋ, ಅವನಂದ ಹೆಚ್ಚಾದದುನ ಕ್ಲೇತಾರ.

೪೯. ಬೂಮಿಒದಗ ಒಂದು ಕಿಚ್ಚ ಹಾಕ ಬನ್ನೆಲ; ಇನ್ನೇನ ಯೆನಗ ಬೇಕು? ಅದು ಕತ್ತಿಹಟ್ಟಲೆ, ಗನ.

೫೦. ಆಲೆ ನಾಲ ಮ್ಹೂಗಿಯುಂಬ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ಹಡದೆ; ಅದು ತೀರೋನೆಗಟ್ಟ ಯೆನಗ ಎತ್ತವ ಅರುಕಲ್ಪಡದೆ!

೫೧. ನಾಲ ಬೂಮಿಯೊದಗ ಸಮಾದಾನ ತಪ್ಪದುಗ ಬನ್ನೇಂ ದು ನೆನೆತಾಯಿಯಾ? ಅಲ್ಲ, ಹಿರಿಪದುಗತಾಲ ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೫೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇಂದೊಂದ ಒಂದು ಮನೆಯೊ ಐದ್ದಾ ಹಿರಿದವಕಾಗಿದ್ದಾರ, ಎತ್ತತೇಂದಲೆ: ಎರಡ್ಲಾಗ ಬೈರಾಗಿ ಮೂರ್ದಾವೂ, ಮೂರ್ದಾಗ ಬೈರಾಗಿ ಎರಡ್ಲಾವೂ ತಾಲ.

೫೩. ಮಾತಿಗ ಬೈರಾಗಿ ಅಪ್ಪಲ, ಅಪ್ಪಲಗ ಬೈರಾಗಿ ಮಾತಿ, ಹೆಣ್ಣುಗ ಬೈರಾಗಿ ಅವ್ವೆ, ಅವ್ವೆಗ ಬೈರಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು, ತನ್ನ ಸೊಸೆಗ ಬೈರಾಗಿ ಮಮ್ಮಿ, ತನ್ನ ಮಮ್ಮಿಗ ಬೈರಾಗಿ ಸೊಸೆ, ಹಿರಿದಾರ, ಎನ್ನಲ,

೫೪. ಇನ್ನು ಅವಲ ಪಜೆಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ನಿಂಗ ಬೂವೆ ದಿಕ್ಕು ನೊ ಮಂಜು ಯೆಬ್ಬದುನ ನೋಡೋನೆ, ಮ್ಹೇ ಬಂದರ, ಎಂದು ಕದಕನ ಹ್ಲೇಗಿಯಾಯ್; ಅದು ಅತ್ತೆತಾಲ ಆರ.

೫೫. ತೆಕ್ಕೆಗ್ಗಾಯಿ ಬೀಸುವದುನ ನೋಡೋನೆ, ಸೆಗೆ ಆರ, ಎಂದಾಯ್; ಅದು ಆರ.

೫೬. ಕವಡುಗಾರರೆ! ಬೂಮಿಯ ಮೊಗವವೂ ಬಾನುನ ಮೊಗವವೂ ನಿಂಗ ಸೋದಿಸೋದುಗ ಅಯ್ತಿದೀ, ಆಲೆ ಈ ಸಮೆ ಯವ ಸೋದಿಸದೆ ಇಬ್ಬದೇನ?

೫೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಾಯವಾದದುನ ನಿಂಗ ನಿಂಗ್ತುವೆ ತೀರಿ ಸಿಯುಳ್ಳದೆ ಇಬ್ಬದೇನ?

೫೮. ಏನಾಂದಲೆ ನೀ ನಿನ್ನ ಇದುರಾಳಿಯ ಕೋಡ ಗಾಡ ಸಾರೆ ಹೋಪನೆ, ಯೆಡದಾರಿಯೊತಾನೆ ಅವಲನ ಕೋಡ ಒಂದಾ ಪದುಗ ಒದ್ದಾಡು; ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಅವಲ ನಿನ್ನ ನಾಯಗಾರಲ ಸಾರೆ ಕ್ಲವಾಲ, ನಾಯಗಾರಲ ಗೆಲಸದವಲಗ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿನಲ, ಗೆಲಸ ದವಲ ನಿನ್ನ ಸೆಟಿಗ್ತಾಕಿನಲ;

೫೯. ನೀ ಕಡೇ ಕಾಸ ಸಲ್ಲಿಸೋನೆಗಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಾಚು ಬಪ್ಪದಿಲ್ಲೇಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಸಂಧಿ.

೧. ಆ ಕಾಲದೊ ಜೋಚಿ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಪಿಲಾತಲ ಜೋಚಿ ಗಲಿಲಾಯದವಕರ ನೆತ್ತರ ಅವಕರ ಹಲಿಯ ಕೋಡ ಕಲಕಿದಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೨. ಯೇಸು ಅವಕಗ ಉತ್ತರಾಗಿ ಹೇಗಿದದು: ಈ ಗಲಿಲಾ ದವಕಗ ಇತ್ತವ ಜೇದ ಬಂದದುನೆಂದ ಅವಕ ಗಲಿಲಾಯದವಕ್ಕೆ ಲ್ಲಾಂದ ವಾಸಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂಂದು ನೆನೆತಾಯಿ?

೩. ಇಲ್ಲೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮನತಿರುಕ ದ್ದೋಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿತಾಂ ನಾಸಾಗಿ ಹೋದಾಯಿ.

೪. ಇಲ್ಲದ್ದೋಲೆ, ಸಿಲೋವಮಿನೊ ಗೋಪುರ ಬ್ಬದ್ದು ಕೊದ್ದಾಕಿದ ಆ ಹದಿರೆಟ್ಟು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನೊ ಒಕ್ಕಲಿಬ್ಬ ಮನಿ ಚರೆಲ್ಲಾಂದವು. ತವ್ವುಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂಂದು ನೆನೆತಾಯಿ?

೫. ಇಲ್ಲೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮನತಿರುಕ ದ್ದೋಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿತಾಂ ನಾಸಾಗಿ ಹೋದಾಯಿ.

೬. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಹೇಗಿದ ಒಗಟೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬಂಗ ತನ್ನ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದೊ ನಟ್ಟ ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರ ಹಟ್ಟ; ಅವಂ ಬಂದು, ಅದುನ್ನೋಗೆ ಹಣ್ಣು ಅರಸೋನೆ, ಸಿಕ್ಕದ್ದೋತು.

೭. ಆಗ ತೋಟಗಾರಗ: ಎದಗೇ, ಮೂರು ಬರಿಚಾಂದ ನಾಂ ಬಂದು, ಈ ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರದೊ ಹಣ್ಣು ಅರಸಿನೆ, ಆಲೆ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ; ಅದುನ ಬೆಟ್ಟ ಬುಡು, ಅದು ಬೂಮಿಯವೂ ಕೆಡಿ ಸುವದೇಕ? ಎನ್ನ.

೮. ಆಲೆ ಎವಂ ಅವಂಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಐಯಾ, ನಾಂ ಅದುನ ನಾಕಾಸು ಅಗಿದು, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕೋನೆಗಟ್ಟ ಅದುನ ಈ ಬರಿಚಗೂ ಬುಡು.

೯. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟರ; ಇಲ್ಲ ದ್ದೋಲೆ ಅದುನ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಕಾಕು, ಎಂದು ಹೇಗಿದಲ.

೧೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಸಬೆಮನೆ ಒಂದು ನೊ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೧೧. ಆಗ ಎದಗೇ, ಹದಿರೆಟ್ಟು ಬರಿಚಾಂದ ನೋ ಕಾಡಿದ ಆತ್ಮವುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ. ಅವ್ವ ಬಗ್ಗಿಯುಂಡು, ಚಿಟಗಾಲೆಯೂ ಮೈಯ ತಿದ್ದಾಯಿದೆ ಇದ್ದ.

೧೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವ್ವ ವ ನೋಡಿ, ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ, ಅವ್ವ ಗ: ಹೆಮ್ಮಾತೀ, ನಿನ್ನ ನೋಂದ ಬುಡುಗಡೆ ಆದೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೩. ಅವ್ವ ಮೇಲೆ ಕೈಗೊಂವ ಬೀತಲ. ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವ ನೆಟ್ಟೀನ ಆಗಿ, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದ.

೧೪. ಆಲೆ ಯೇಸು ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಓಸೆ ಮಾಡಿದದುಗ ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಚಿನ ಆಗಿ ಪಜೆಗ: ಗೀವದುಗ ಬೇಕಾದ ಆರು ಜಿನ ಹಡದೆ, ಆದದುನೆಂದ ಅವೆಯೊಣ್ಣೆಗೆ ಬಂದು, ಓಸೆ ಮಾಡಿಸಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಆಲೆ ಸಬ್ಬತ್ತು ಜಿನದೊ. ಬೇಡ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೫. ಆಗ ಕರ್ತಲ ಅವಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹ್ಲೇಗಿದದೇ ನಾಂದಲೆ: ಕವಡುಗಾರಾ! ನಿಂಗೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ತನ್ನ ಯೆತ್ತ ಆಲೆಯೂ ಕ್ಲತ್ತೆಯ ಆಲೆಯೂ ಕೊಟ್ಟಗೇಂದ ಬುಟ್ಟು, ನೀರು ಕುಡಿಸೋದುಗ ಹುಯಿವದಿಲ್ಲೆಯಾ?

೧೬. ಆಲೆ ಎದಗೇ, ಪಿಚಾಚಿ ಹದಿರೆಟ್ಟು ಬರಿಚ ಕಟ್ಟಿದ ಆಬ್ಬ ಹಾಮುನ ಹೆಣ್ಣಾಗಿಬ್ಬ ಎವ್ವ ವ ಈ ಕಟ್ಟೊಂದ ಸಬ್ಬತ್ತು ಜಿನದೊ ಬುಡಿಸ ಬಾರದೆ ಹಟ್ಟದಾ? ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಅವಂ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಅವಂಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾ ಚಿಗ್ಗಾದರು; ಆಲೆ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಅವನೆಂದ ಆದ ಮೈಮೆಯುಳ್ಳ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದರು.

೧೮. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಎಯದುಗ ಸಮಾಗಿ ಹಡದೆ? ನಾಂ ಅದುನ ಎಯದುಗ ಸಮ ಮಾಡುವೆ?

೧೯. ಅದು ಕಡುಗು ಬಿತ್ತುಗ ಸಮಾಗಿ ಹಡದೆ; ಅದುನ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ತೋಟಗ ಹಾಕಿದಲ; ಅದು ಬ್ಲೇದು, ದೊಡ್ಡ ಮೊರ ಆತು; ಇನ್ನು ಬಾನುನ ಹಕ್ಕಿಲುಗೊ ಅದುನ ಕೊಂ ಜುಗಡ್ಡ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡಿದ್ದೋ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಇನ್ನು ಅವಂ: ನಾಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಎಯದುಗ ಸಮ ಮಾಡುವೆ?

೨೧. ಅದು ಹೃದಯಹಿಟ್ಟುಗ ಸಮ ಆಗಿ ಹಡದೆ; ಅದುನ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಮೂರು ಕೊಠ್ಠಿಗ ಹಿಟ್ಟುನೊ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೃದಯ ಆಪನೆಗಟ್ಟ ಉಣಿಸಿದ್ದ ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಅವಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಪಯಣ ಮಾಡಿ, ಊರೂರುಗಡ್ಡವೂ ಹಟ್ಟಹಟ್ಟಗಡ್ಡವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಕಡೆದು ಹೋದಲ.

೨೩. ಆಗ ಒಬ್ಬಲ ಅವಲಗ: ಕರ್ತಾ, ರಟ್ಟಸಿಯುಂಬವಕ ಜೋಚಿ ಜನವಾ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು:

೨೪. ಇರುಂಗಲು ಬಾಗಿಲುದಾರಿ ಹುಗೋದುಗ ಹೋರಾ ಡಿವಿ. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅನೇಕ ಜನ ಹುಗೋದುಗ ಅರಸಿಯಾರ, ಆಲೆಯೂ ಅವಕಾಂದ ತೀರದ್ದೋರಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೫. ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಯೆದ್ದು, ಹಡಿ ಇಕ್ಕಿದ ಹ್ಲೆ ತ್ತೊಂದ ನಿಂಗ ಹೊಲಿಾಚು ನಿದ್ದು: ಕರ್ತಾ! ಕರ್ತಾ! ಯೆಂಗಗ ತಲಿ ಎಂಡು ಹ್ಲೇಗಿ, ಹಡಿಯ ತಟ್ಟೋದುಗ ಹೊಲಿವಟ್ಟಾಲ್; ಆಲೆ ಅವಲ ನಿಂಗಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿಯವಕಾಂದು, ನಿಂಗ್ಗುವ ಅಲಿಯೇಂದು, ಹ್ಲೇಗಿನಲ.

೨೬. ಆಗ ನಿಂಗ: ನಿನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಯೆಂಗ ತಿಂದು ಕುಡಿತೆಯೊ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಯೆಂಗ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ನೀ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿದೆ ಎಂದು ಕ್ಲೇಗೋದುಗ್ಗೊರವಟ್ಟಾಲ್.

೨೭. ಆಲೆ ಅವಲ: ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿಯವಕಾಂದು, ನಿಂಗ್ಗುವ ಅಲಿಯೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ; ಅನ್ನೆಯ ಮಾಡುವ ನಿಂಗಲಾ ಯೆನ್ನ ಬುಟ್ಟು ಹೋಗಿವಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿನಲ.

೨೮. ನಿಂಗ ಆಬ್ರಹಾಮನವೂ ಇಸಾಕನವೂ ಯಾಕೋಬ ನವೂ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೊ ಎಲ್ಲಾವವೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಇಬ್ಬದು ನವೂ, ಆಲೆ ನಿಂಗತಾಲ ಹೊಲಿಾಚು ಹಾಕಿಸಿಬ್ಬದುನವೂ, ನೋ ಡೋನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುವದೂ ಹಲ್ಲಗಿವದೂ ಹಟ್ಟರ.

೨೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಮೂಡೆ ಬೂವೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಡಗೆಯೆಂದ ಬಂದು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಹತ್ತೆಯೊ ಕುಳಿದೂಂಬವಕ ಇದ್ದಾಲಿ.

೩೦. ಆಗ ಎದಗೇ, ಮುಂದನವಕಾಪ ಹಿಂದನವಕರೂ, ಹಿಂ ನವಕಾಪ ಮುಂದನವಕರೂ ಇದ್ದಾಲಿ.

೩೧. ಆ ಜಿನದೊತಾಲ ಪರಿಸಾಯರೊಣ್ಣಿಗೆ ಜೋಚಿ ಜನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಂಗ: ನೀ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದು ಹೋಗು; ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಹೆರೋದಲ ನಿನ್ನ ಕೊಬ್ಬದುಗ ನಿಜ್ಜೆಯ ಮಾಡಿದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೩೨. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಆ ನರಿಗ ಇತ್ತೆ ಹ್ಲೇಗಿವಿ: ಎದಗೇ, ಇಂದು ನ್ಣಾಯೆ ನಾಲ ಬೂತವ ಕಡೆಸಿ, ನೋವಾಳಿಗ್ಗುವ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುನ ತೀರಿಸನೆ; ಮೂ ರನೇ ಜಿನದೊ ತೀರಿಸಿದವಲ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೩೩. ಆಲೆಯೂ ಇಂದು ನ್ಣಾಯೆ ನಂಗಿ ನಾಲ ಸುತ್ತಿಯಾ ಡೋದು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೊಲಿಾಚು ಪ್ರ ವಾದಿ ನಾಸ ಆಪದುಗ ಆಗ.

೩೪. ಯೆರೂಸಲೇಮೇ! ಯೆರೂಸಲೇಮೇ! ಪ್ರವಾದಿಗ್ಗುವ ಕೊಬ್ಬವ್ವವೇ! ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿಸಿದವಕರ ಕಲ್ಲಿಡುವ್ವವೇ! ಕ್ಲೋ ಯಿ ತನ್ನ ಮಲಿಗ್ಗುವ ಪೆಕ್ಕೇಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಇಕ್ಕಿ ಮುಚ್ಚುವ ಹೆಂಗೆತಾಲ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕುವ ಯೇಚೋ ಹುಟ್ಟು ಕೂಟ ಮುಚ್ಚೋದೂಂದಿ ದ್ದೆ; ಆಲೆ ಕೊಳ್ಳಾಂದು ಬುಟ್ಟಿ.

೩೫. ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಮನೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲಾ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಕರ್ತನ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪವಲ ಹರಸಿಯುಂಡವಾಂದು, ನಿಂಗ ಹ್ಲೇಗುವ ಕಾಲ ಬಪ್ಪನೆಗಟ್ಟ, ಯೆನ್ನ ನೋಡದೆ ಇದ್ದಾ ಲೋಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆದದ್ದೇನಾದಲೆ: ಅವಂ ದೊಟ್ಟೆ ತಿಂಬ
ದುಗ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಪರಿಸಾಯರ ಗೊತ್ತುಗಾರರೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬನ
ಮನೆಗೆ ಹುಕ್ಕದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಅವಂಗಾಗಿ ಬೇವಿದ್ದರು.

೨. ಆಗ ಎದಗೇ, ಊದಲೋವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಷಂ ಅವಂನ
ಮುಂದಾಡು ಇದ್ದಂ.

೩. ಯೇಸು ನಾಯಗಾರರುಗೂ ಪರಿಸಾಯರುಗೂ ಉತ್ತರ
ಕೊಟ್ಟು: ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಓಸೆ ಮಾಡೋದು ನಾಯವೋ? ಇಲ್ಲಿ
ಯೋ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೪. ಆಗ ಅವಂ ಅವಂನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಓಸೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಷೇ
ಗಿಯುಟ್ಟು, ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು:

೫. ನಿಂಗೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಕ್ಷತ್ರೆಯಾಲೆಯೂ ಯೆತ್ತಾಲೆಯೂ
ಗ್ಲಯಿಗ ಬುದ್ದಲೆ, ಅವಂ ಆಗತಾನೆ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಅದುನ
ಒದಗ ಕ್ಷಯನಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

೬. ಇದುಗಾಗಿ ಅವಕ ಅವಂಗ ಮರುತ್ತರ ಕೊಡಾದಿದೆ
ಇದ್ದರು.

೭. ಆಲೆ ಕೊರಚಿಬಂದವಕ ಮುಂದಾಡುನ ಹತ್ತೆಯ ತಿರಿ
ದೂಂಬದುನ ನೋಡಿ, ಅವಂ ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಂ,
ಎನಾಂದಲೆ.

೮. ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬಂ ಮದುವೆಗೆ ಕೊರಚಿಲೆ, ಮುಂದಾಡುನ
ಹತ್ತೆಯೊ ಕುಳಿದೂಳ್ಳ ಬೇಡ; ಒಂದು ವೇಳೆಗೆ ಅವಂ ನಿನ್ನೆಂದ
ಗನವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬನ ಕೊರಚಿದ್ದಲೆ,

೯. ನಿನ್ನವೂ ಅವಂನವೂ ಕೊರಚಿದವಂ ಬಂದು ನಿನಗ:
ಎವಂಗ ಎಡೆ ಬುಡು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ನೀ ಚಿಗ್ಗಾಗಿ, ಕಡೆ
ಎಡೆಯೊ ಕುಳಿದೂಂಬದುಗೊರವಟ್ಟರೆ.

೧೦. ಆಲೆ ನಿನ್ನ ಕೊರಚೋನೆ, ನೀ ಹೋಗಿ, ಕಡೆ ಎಡೆಯೊ
ಕುಳಿದೂಳ್ಳಿ; ಆಗ ನಿನ್ನ ಕೊರಚಿದವಂ ಬಂದು, ನಿನಗ: ಸ್ನೇಹ

ಗಾರಾ! ಮೇಲಗ ಬಾ; ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಕುಳಿದವ ಕರ ಮೊಗಮುಂದಾಡು ನಿನಗ ಮಾನ ಉಟ್ಟಾರ.

೧೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಸಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿ ಚಲ ತ್ಹಗ್ಗಿಸಿಯುಂಣನಲ; ಆಲೆ ತನ್ನ ತ್ಹಗ್ಗಿಸಿಯುಂಬವ ಹೆಜ್ಜೆಸಿ ಯುಂಣನಲ.

೧೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಕೊರಚಿದವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ದೇನಾಂದಲೆ: ನೀ ಮದ್ದೇನಗಾಲೆಯೂ ಚಂದೆಗಾಲೆಯೂ ತೀನಿ ಮಾಡಿಸೋನೆ, ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಚಗಾರರವೂ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯ ರವೂ ನಿನ್ನ ನಟ್ಟರವೂ ಗನಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿನ್ನ ನೆರೆಮನೆಯವಕ ರವೂ, ಅವಕರೂ ಒಂದು ವೇಳೆಗ ನಿನ್ನ ತಿರಿಗಿ ಕೊರಚಿ, ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಮಾಡದ್ದೆಂಗಿ, ಕೊರಚ ಬೇಡ.

೧೩. ಆಲೆ ನೀ ತೀನಿ ಮಾಡಿಸೋನೆ, ಬಡವರವೂ ಊನ ಹಡುವವಕರವೂ ಕುಟ್ಟರವೂ ಕುರುಡರವೂ ಕೊರಚು.

೧೪. ಆಗ ನೀ ಬಾಗೆಯಬತ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಅವಕಗಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ನೀತಿಬತ್ತರು ಸಾವೂಂದ ಯೆಬ್ಬನೆಗ ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಗೆ ಕುಳಿದವಕರೊಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬಲ ಇದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲಗ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ದೊಟ್ಟೆ ತಿಂಬವಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೬. ಅವಲ ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ದೊಡ್ಡ ಸಂದೊತ್ತುನತೀನಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಬಲು ಜನವ ಕೊರಚಿದಲ.

೧೭. ತಿಂಬ ಜಾಮದೊ: ಬಾರಿವೋ, ಈಗತಾನೆ ಎಲ್ಲಾ ಒದ ಗಿಹಡದೆ, ಎಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡವಕಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ತನ್ನ ಬೇವಿತಿಗಾರನ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೮. ಆಗ ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಾಗಿ: ತಪ್ಪಿಸಿ ಬು ಡೋಂದು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು. ಮುಂದಾಡುನವಲ ಅವಲಗ: ಹೊಲವ ಕೊಂಡೂಂಡಿದ್ದೆ; ನಾಲ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ

ಅದುನ ನೋಡೋದುಗ ಹೋಪದು; ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿಸೋದೊಂದು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತುಣ್ಣನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಇನ್ನೊಬ್ಬ: ನಾಲ ಏದೇರ್ದೆತ್ತು ಕೊಂಡೊಂಡಿದ್ದೆಲ, ಅವೆಯ ಸೋದಿಸೋದುಗ ಹೋನೆ, ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿಸೋದೊಂದು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತುಣ್ಣನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಇನ್ನೊಬ್ಬ: ಹೆಣ್ಣು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದೆಲ; ಅದುಗಾಗಿ ನಾಲ ಬರಾಯಿಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೧. ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕರ್ತಗ ಎವೆಯ ಅಲಿಸಿದಲ. ಆಗ ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಕೋಪ ಆಗಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರಗ: ನೀ ಬೇಗನ ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದೆಗಡ್ಡವೂ ಸಂದು ಗಡ್ಡವೂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಬಡವರವೂ ಉನ ಹಡುವವಕರವೂ ಕುಟ್ಟರವೂ ಕುರುಡರವೂ ಇಲ್ಲಿ ಓಗಿ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಹಿಂದೆ ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ: ಕರ್ತಾ, ನೀ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗಿ ಮಾಡಿ ಆತು; ಆಲೆ ಇನ್ನೂ ಎಡೆ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೩. ಆಗ ಕರ್ತಲ ಜೀವಿತಿಗಾರಗ: ನೀ ಹಾದಿಗಡ್ಡವೂ ಬೇಲಿ ಗಡ್ಡವೂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಯೆನ್ನ ಮನೆ ತುಂಬುವ ಹೆಂಗಿ, ಓಗಿ ಬಪ್ಪದುಗ ಅವಕರ ಬಲುಮುತ್ತ ಮಾಡು.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡ ಆ ಜನದೊ ಒಬ್ಬನಾಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ತೀನಿಯ ರುತಿ ನೋಡೋ ದೇ ಇಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಲು ಪಜೆ ಅವಲನ ಕೋಡ ಪಯಣ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ:

೨೬. ಒಬ್ಬಲ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಅಪ್ಪನವೂ ಅವ್ವೆ ಯವೂ ಹೆಂಡರವೂ ಮಕ್ಕುವವೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರವೂ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರವೂ, ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಸೊಂದ ಜೀವವವೂ ಕೂಡ ಹಗಿ ಮಾಡಡೆ ಇದ್ದಲೆ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯನಾಗಿರಾಯಿಲ.

౨౨. ఇన్న తన్న సిలుబేయ హేత్తోండు, యేన్బిందాడు బారదవల యేన్న సిసియనాగిరాటిల.

౨౩. యేకాందలే నింగ్గొగ్గే ఏయవల గోపురవ కట్టొదుగ మనస్సాగిద్దలే, ముందాడు కుళిదూండు, అదున తిరిసోదుగ తనగుట్టొగ్గే, ఇల్లెయోందు, బీజ్జ యేక్క మాడోదిల్లెయా?

౨౪. మాడదొల్లె, అవల మేడెకల్లు హాకిదదేమ్మనే తిరిసాచిదొల్లె, నోడువవకరేల్ల అవలన యేడిసోదుగ హోరవట్టు,

౨౫. ఈ మనిజల మనే కట్టొదుగ తోడంగి తిరిసాచి దొల్లెదాందు హ్లేగోదిల్లెయా?

౨౬. బ్యేయ ఏయ అరసల బేరే అరసన కేడెద దండా డోదుగ కడేదు హోపదాలే, ముందాడు కుళిదూండు, తన్న మేలే ఇప్పత్తు సావిర జనవ కేడెద బప్పవలన తాల టత్తు సావిర జనాంద ఇదురిసోదుగ సతుగారనా, ఎందు లునియదే ఇద్దనవా?

౨౭. ఇల్లదొల్లె అవల ఇన్న దూర ఇబ్బనే, మోక్క స్తర క్లేగి, సమాదానగ బేడియుణ్ణనల.

౨౮. అత్తేతాల నింగ్గొగ్గే ఏయవనాలేయూ తనగుట్టా దవేల్లవ బుట్టు బుడదొల్లె, యేన్న సిసియనాగిరాటిల.

౨౯. లుప్ప ఒళ్ళితుతాల; ఆలే లుప్ప కార ఇల్లదొల్లె, అదుగ ఏయదునేంద సార ఆర?

౩౦. అదు బూమిగాలేయూ గోబ్బరగాలేయూ పు రోజున ఇల్లె; అదున హోరాజు చూచియార. క్లేపదుగ కివియుళ్ళవల క్లేయలి, ఎన్నల.

೧೫. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಪಾಪಗಾರರೂ ಅವನ ಮಾತ ಕ್ಷೇಪದಾಗ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದರು.

೨. ಆಗ ಪರಿಸಾಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ: ಎವಲ ಪಾಪಗಾರರ ಸೇತಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಕೋಡ ತಿನ್ನನಾಂದು ಜಲಿದರು.

೩. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಈ ಒಗಟ ಹೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ:

೪. ನಿಂಗೊಗೆಗೆ ಏಯ ಮನಿಚಗ ನೂರು ಕುಲಿಗೊ ಇದ್ದು, ಅವೆಯೊ ಒಂದು ಅರಂದೊಲೆ, ಅವಲ ತೊಂಬತೊಂಬತ್ತುನ ಮೇಸುಕಾಡುನೊ ಬುಡದೆ ಇದ್ದನವಾ? ಅರಂದೊಲದದುನ ಕಂಡೂಮ್ಮನೆಗಟ್ಟ ಕಡೆದು, ಅದುನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದನವಾ?

೫. ಸಿಕ್ಕಿದದೆಮ್ಮನೆ ಅವಲ ಅದುನ ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ತನ್ನ ಹೆಗಲೊದಗ ಹೊತ್ತೊಂಡು,

೬. ಮನೆಗ ಬಂದು, ಸ್ನೇಚಗಾರರವೂ ನೆರೆಮನೆಯವಕರವೂ ಒಬ್ಬಗೆ ಕೊರಚಿ, ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅರಂದೊಲದ ಯೆನ್ನ ಕುಲಿ ಯೆನಗ ಸಿಕ್ಕಿತೊಂದು ಹೇಗಿನಲ.

೭. ಇತ್ತೆತಾಲ ಮನತಿರುಗೋದು ಬೇಕಿಲ್ಲದ ತೊಂಬತೊಂಬತ್ತು ನೀತಿಬತ್ತರೊಂದ ಮನತಿರುಗುವ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಗಾಗಿ ಮೇಲೊಕದೊ ಚಚ್ಚೋಚ ಆರಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ.

೮. ಬೈಯ ಏಯ ಹೆಮ್ಮಾತಿಗ ಹತ್ತು ಹಣ ಹಟ್ಟು, ಒಂದಣ ಕೆಟ್ಟೊಲೆ, ಅವ್ವ ದೀವಿಗೆ ಕತ್ತಿಸಿ, ಮನೆಯ ಬ್ವಾಕಿ, ಅದು ಸಿಕ್ಕೋನೆಗಟ್ಟ ಜಾಗುತಿಯಾಗಿ ಅರಸದೆ ಇದ್ದವ್ವವಾ?

೯. ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಚಗಾತಿಯರವೂ ನೆರೆಮನೆಗಾತಿಯರವೂ ಒಬ್ಬಗೆ ಕೊರಚಿ, ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಕಿಡಿಸಿದ ಹಣ ಯೆನಗ ಸಿಕ್ಕಿತೊಂದು ಹೇಗಿಯ.

೧೦. ಇತ್ತೀತಾಂ ಮನತಿರುಗುವ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಚಚ್ಚೋಚ ಆರಾಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿನೆ, ಎನ್ನೆ.

೧೧. ಇನ್ನು ಅವಂ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಗ ಎರಡು ಮಕ್ಕಿದ್ದರು.

೧೨. ಅವಕರ್ದೋಗೆ ಕುನ್ನವಂ ಅಪ್ಪಲಗ: ಅಪ್ಪಾ! ಆಸ್ತಿಯೊ ಯೆನಗ ಬಪ್ಪ ಕೂರ ಯೆನಗ ತಾ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ ಬದುಕ ಕೂರ್ದೆ.

೧೩. ಜೋಚಿ ಜಿನಗ್ಗಿಂದೆ ಕುನ್ನ ಮಾತಿ ಎಲ್ಲಾವ ಸೇತಿಯುಂಡು, ದೂರ ದೇಚಗ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿ ಬದಿಕಿ, ತನ್ನ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವ ಬೀಲಿ, ಹ್ವಾವಾಡಿ ಬುಟ್ಟ.

೧೪. ಆಲೆ ಅವಂ ಎಲ್ಲಾವ ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದದೆಮ್ಮನೆ, ಆ ದೇಚ ಬಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅನಹಂಜ ಉಟ್ಟುತು; ಅವಂ ತಟವೊಟ ಆಪದುಗಾತು.

೧೫. ಆಗ ಅವಂ ಹೋಗಿ, ಆ ದೇಚದವಕರ್ದೋಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೆರಸ್ತನ ಸೇದೂಂಣಂ. ಎವಂ ಅವಂನ ಹಂದಿಯ ಮೇಸೋದುಗ ತನ್ನೊಲಗ ಕ್ವೇಗಿದಂ.

೧೬. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಹಂದಿ ತಿಂಬ ತಾಡೊಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸೋದುಗ ಆಸೆ ಪಟ್ಟ; ಆಲೆ ದಾರೂ ಅವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.

೧೭. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತನಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ: ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಯೇಚೋ ಕೂಲಿಯವಕಗ ದೊಟ್ಟೆ ಬೇಕಾದಾಚಗ ಮೀಲಿ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ನಾಂ ಇಲ್ಲಿ ಹಸೂಂದ ಸತ್ತನೆ.

೧೮. ನಾಂ ಯೆದ್ದು, ಕಡೆದು, ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಂಗೆ: ಅಪ್ಪಾ! ಮೇಲೋಕಗ ಬಿರೋದಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆ.

೧೯. ನಾಂ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಾತೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಬ ದುಗ ತಕ್ಕವಂ ಅಲ್ಲ; ಯೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಕೂಲಿಯವಕರ್ದೋಗೆ ಒಬ್ಬನ

ಮಾಕೆ ಮಾಡುನ್ನನೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆದ್ದು, ತನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಬನ್ನಲ.

೨೦. ಆಲೆ ಅವಲ ಇನ್ನು ದೂರದೊ ಇಬ್ಬನೆ, ಅವಲನಪ್ಪಲ ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಕರ್ಪುಕತ್ತಿ, ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವಲನ ಗ್ಲತ್ತು ಮೇಲೆ ಬ್ಬುದ್ದು, ಅವಲನ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದಲ.

೨೧. ಆಲೆ ಮಾತಿ ಅವಲಗ: ಅಪ್ಪಾ! ಮೇಲೋಕಗ ಬಿರೋ ದಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಾ ತೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಬದುಗ ನಾಲ ತಕ್ಕದವಲ ಅಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಆಗ ಅಪ್ಪಲ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರರುಗ: ಬೇಗನ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಜೀಲೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅವಲಗ ಹೊಲಿಸಿವಿ; ಅವಲನ ಕೈಗ ಉಂಗರವವೂ ಕಾಲುಗ ಕೆರವವೂ ಕೊಡಿವಿ;

೨೩. ಇನ್ನು ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಹೊತ್ತು ಬಂದು ಕುಯಿವಿ; ತಿಂದು ಕುಸಾಲೆ ಆಪೋಲ.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಈ ಯೆನ್ನ ಮಾತಿ ಸತ್ತವಲ ಆಗಿದ್ದು, ತಿರಿಗಿ ಬದಿಕಿದ್ದನೆ; ಅರಂದ್ಲೋದವಲ ಆಗಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ. ಆಗ ಕುಸಾಲೆ ಆಪದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೨೫. ಆಲೆ ಅವಲನ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಿ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದಲ. ಅವಲ ಬಂದು, ಮನೆಗ ಸಾರೆ ಆಪನೆ, ಹರೆಕೋಲವೂ ಆಟವವೂ ಕ್ಲೇತು,

೨೬. ಜೀವಿತಿಗಾರರೊಲಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಕೊರಚಿ, ಅದೇನಾಂದು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೨೭. ಅವಲ ಅವಲಗ: ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಲ ಬಂದಿದ್ದನೆ, ಅದುಗಾಗಿ ಅವಲನ ತಿರಿಗಿ ಓಸ್ತೆಗೆ ಕಂಡದುನೆಂದ ನಿನ್ನಪ್ಪಲ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಕುಯಿಸಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಆಗ ಅವಲ ಕೋಪ ಆಗಿ, ಓಗಿ ಬರ ಕೊಳ್ಳಾಂದು ಇದ್ದಲ. ಆದದುನೆಂದ ಅವಲನಪ್ಪಲ ಹೊರಾಚುಗ ಬಂದು, ಅವಲಗ ತಮರಿಕೆ ಹ್ಲೇಗಿ ಕೊರಚಿದಲ.

೨೯. ಆಲೆ ಅವಲ ತನ್ನಪ್ಪಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಎದಗೇ, ಈಸು

ಬರಿಜ ನಿನಗ ಗೀಡೆ; ಎಂದಾಲೆಯೂ ನಿನ್ನಪ್ಪಣೆಯ ಮಾರುಲೆ; ಆಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಸ್ನೇಹಗಾರರ ಕೋಡ ಕುಸಾಲೆ ಆಪದುಗ ನೀ ಯೆನಗ ಎಂದಾಲೆಯೂ ಒಂದು ಆಡುಮರಿಯಾಲೆಯೂ ತಪ್ಪಿಲೆ.

೩೦. ಆಲೆ ಸ್ಥೂಯೆಯರ ಕೋಡ ನಿನ್ನ ಬದುಕ ತಿಂದು ಬುಟ್ಟ ಈ ನಿನ್ನ ಮಾತಿ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ನೀ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಅವಲಾಗಿ ಕುಯಿಸಿದೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಗ ಅವಲಗ: ಮಗನೇ, ನೀ ಯೇಗ್ಗುವವೂ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದೇ; ಯೆನ್ನದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದುತಾಲ;

೩೨. ಆಲೆ ಕುಸಾಲೆಯೂ ಚಚ್ಚೋಚವೂ ಆಪದಾಗಿ ಹಟ್ಟ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಈ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಸತ್ತವನಾಗಿದ್ದು, ತಿರಿಗಿ ಬದಿಕಿ ದ್ದನೆ, ಅರಂದೊಡವನಾಗಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೬. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ: ಗನಗಾರಲ ಒಬ್ಬ ಮನಿಜಲ ಇದ್ದಲ; ಅವಲಗ ಒಬ್ಬ ಉಗು ರಾಣದವಲ ಇದ್ದಲ; ಎವಲ ಅವಲಗ್ಗಡುವದುನ ಹ್ಲಾ ಮಾಡಿನಾಂದು ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತವ್ವು ಹೊಲಿಸಿದರು.

೨. ಆಗ ಅವಲನ ಕೊರಚಿ, ಅವಲಗ: ನಿನ್ನ ಕುರಿತು ನಾಲ ಕ್ಲೇಪದು ಇದೇನ? ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬುನ ಎಕ್ಕವ ಒಪ್ಪಿಸು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಇನ್ನು ಉಗುರಾಣದವಲ ಆಗಿರಾ ಲೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩. ಆಲೆ ಉಗುರಾಣದವಲ ತನ್ನೋಗಿ: ನಾಲ ಏನ ಮಾಡು ವೆ? ಯೆನ್ನ ಯೆಜಮಾನಲ ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬ ಯೆನ್ನೆಂದ ಕ್ಲಿತ್ತನಲ; ಅಗಿಯಾಲಿಸಿ; ಬೇಡೋದುಗ ಚಿಗ್ಗಾನೆ;

೪. ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬೊಂದ ಹೊಲಿಸಾಚು ಕಡೆದದೆ ಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಯೆನ್ನ ತಂಗ ಮನೆಗಡ್ಡ ಸೇತಿಯುಂಬ ಹೆಂಗಿ, ಮಾಡ ಬೇಕಾದದುನ ಬಲ್ಲಿಲ, ಎನ್ನೊಣ್ಣಲ.

೫. ಆಗ ತನ್ನ ಯೆಜಮಾನನ ಸಾಲಗಾರರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಕೊರಚೆ, ಮುಂದಾಡುವವನು: ನೀ ಯೆನ್ನ ಯೆಜಮಾನನು ಏನು ಕೊಡೋದು? ಎಮ್ಮನೆ,

೬. ನೂರು ಕೊಡ ಎಣ್ಣೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು: ನಿನ್ನ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಿ, ಕುಳಿದೊಂಡು, ಏವತ್ತೊಂದು ಬೇಗನ ಬರೆ, ಎನ್ನ.

೭. ಅದುಗಿಂದೆ ಬೇರೊಬ್ಬನು: ಇನ್ನು ನೀ ಏನು ಕೊಡೋದು? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು ನೂರು ಕಂಡುಗ ಗೋಡುಂಬೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು: ನಿನ್ನ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಬರೆ, ಎನ್ನ.

೮. ಆಗ ಯೆಜಮಾನನು ಅನ್ನೆಯದ ಉಗುರಾಣದವನು ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನೇಂದು, ಅವನ ಹೊಗೊಯಿದನು; ಯೇಕಾದರೆ ಬ್ಲೀಚಲುನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕಳು ತಂಗ ಜಾತಿಯ ಪರಕಾರ ಬುದ್ಧಿಬತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೯. ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಂಗನ ಹೇಗಿನೆ: ಅನ್ನೆಯದ ಮಮ್ಮೋನೊಂದ ನಿಂಗನ ಸ್ನೇಹಗಾರರ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳವನು; ಅದು ತೀರಿ ಹೋಪನೆ, ಅವನ ನಿಂಗನ ತಿರ ಆಗಿ ಹಡುವ ಗುಡಾರಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸೇತಿಯುಂಬ ಹೆಂಗೆಯೇ.

೧೦. ಎಳ್ಳುವಾಟೆಗದುನೊ ನಂಬಿಯುಳ್ಳವನು ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ನೋಡಿಯೊ ನಂಬಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆ. ಬೈಯ ಎಳ್ಳುವಾಟೆಗದುನೊ ಅನ್ನೆಯವುಳ್ಳವನು ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ನೋಡಿಯೊ ಅನ್ನೆಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆ.

೧೧. ಆದುದುನೆಂದ ಅನ್ನೆಯದ ಮಮ್ಮೋನುನಿಂಗನ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲದವಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ದಾರ ನಿಂಗನ ನಂಬಿ, ಸತ್ಯವಾದುದುನು ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾರ?

೧೨. ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಬೇರೊಬ್ಬನದುಗ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲದವಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಂಗನುನ ನಿಂಗನ ದಾರ ತಂದಾರ?

೧೩. ಏಯ ಊಳಿಯಗಾರನಾಲೆಯೂ ಎರಡು ಯೆಜಮಾ ನರುಗ ಗೀಯಾಲಿ. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ: ಒಬ್ಬನ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಲ; ಬೈಯ ಒಬ್ಬನ ಸೇದೂಂಡು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲೆ; ನಿಂಗ ದೇವರುಗೂ ಮಮ್ಮೋ ನುಗೂ ಗೀಯಾಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಎವೆಯೆಲ್ಲಾ ವ ಹಣದಾಸೆಯುಳ್ಳ ಪರಿಸಾಯರು ಕ್ಷೇತು, ಅವಲನ ಯೇಡಿಸಿದರು.

೧೫. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ನಿಂಗ ನೀತಿಬತ್ತರೆನ್ನಿಯುಂಬವಕತಾಲ ಆಗಿದ್ದಾಲಿ; ಆಲೆ ದೇವರು ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುಗೊವ ಅಲಿದಿದ್ದನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನವಾದದ್ದು ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ಚಿಬ್ಬಿತಿ ಆಗಿ ಹಡದೆ.

೧೬. ನಾಯಪ್ರಮಾಣವೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಯೋಹಾನಗಟ್ಟ ಹಟ್ಟ. ಆಗಾಂದ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾರಿಯಾರ. ಇನ್ನೂ ದಾರಾಲೆಯೂ ಅದುಗ ಬಲುಮುತ್ತಾಂದ ಸೇದಾರ.

೧೭. ಆಲೆ ನಾಯಪ್ರಮಾಣದೊ ಒಂದು ಸೊನ್ನೆ ಬ್ಬುದ್ದೋ ಪದುನೆಂದ ಮೇಲೋಕವೂ ಬೂಮಿಯೂ ಕ್ವೆದ್ದೋಪದು ಎಳ್ಳಲ.

೧೮. ತನ್ನೆಂದ್ರ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಸ್ತೂಯೆತನ ಮಾಡಿನಲ; ಬೈಯ ಗಂಡಾಂದ ಬುಡಿಸಿದವ್ವ ವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಬವಲ ಸ್ತೂಯೆ ತನ ಮಾಡಿನಲ.

೧೯. ಸಕಲಾತಿ ಬಣ್ಣವವೂ ರೇಸ್ಮೆ ಪಟ್ಟವೂ ಹೊತ್ತೂಂಡು, ಜಿನಗೂ ಸೊಗದೊ ಕುಸಾಲೆ ಆಗಿಬ್ಬ ಗನಗಾರಲ ಆದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ.

೨೦. ಆಲೆ ಲಾಜರಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಡವಲ ಇದ್ದಲ. ಎವಲ ಅವಲನ ಬಾಗಿಲುನೊ ಹುಣ್ಣುತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಬ್ಬುದ್ದು,

೨೦. ಆ ಗನಗಾರನ ಮೇಜೊಂದ ಬದ್ದವ ಎಚ್ಚಲೊಂದ ಹಸು ಅಡಂಗೋದುಗ ಆನೆ ಆಗಿದ್ದು; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೇಗೊವೊ ಬಂದು, ಅವನುಣ್ಣ ನಕ್ಕಿದೊ.

೨೧. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಆ ಬಡವ ಸತ್ತ; ಜಮಗಾರರು ಅವನ ಆಬ್ರಹಾಮುನ ಎದೆಗ ಎತ್ತಿಯುಂಡ್ಲೋ ದರು; ಆಲೆ ಗನಗಾರನೊ ಸತ್ತ; ಅವನ ಹೂತರು.

೨೨. ಎವಂ ಪಾತ್ವಾದೊ ಇದ್ದು, ಪಾಡು ಪಡೋನೆ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ಎತ್ತಿ, ದೂರಾಂದ ಆಬ್ರಹಾಮುನವೊ ಅವನ ಎದೆಯೊ ಇಬ್ಬ ಲಾಜರನವೊ ನೋಡಿ,

೨೩. ಅವಂ: ಅಪ್ಪಾ ಆಬ್ರಹಾಮೂ!—ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ, ಲಾಜರಂ ತನ್ನ ಬೆರಳುನ ಬೊಟ್ಟ ನೀರುಗ ಲ್ಲಿಜ್ಜಿ, ಯೆನ್ನ ನಾಲಂಗೆಯ ತಣ್ಣೆನ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗೆ, ಅವನ ಕ್ಲೇಗು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಈ ಉರಿಯೊ ಬೇನೆ ದಿನ್ನನೇಂದು ಕೊರಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೪. ಆಲೆ ಆಬ್ರಹಾಮು: ಮಾತಿನೇ! ನೀ ಬದುಕೋನೆ, ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವೆಯ ಅನುಬೋಗಿಸಿದೆ; ಅತ್ತಿತಾಂ ಲಾಜರಂ ಕೆಟ ವೆಯ ಅನುಬೋಗಿಸಿದಾಂದು ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೊ; ಆಲೆ ಈಗ ಅವಂಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತಮರಿಕೆಯೊ ನಿನಗ ಬೇನೆಯೊ ಆರ.

೨೫. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ದಾಟಿ ಹೋಪದುಗೂ, ಬೈಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಯೆಂಗ ಸಾರೆ ದಾಟಿ ಬಪ್ಪದುಗೂ ಮನಸ್ಸಡುವವಕಗ ಆಗದ್ದೆಂಗೆ, ಯೆಂಗಗೂ ನಿಂಗಗೂ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಅಟ್ಟು ತಿರ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೬. ಆಗ ಅವಂ: ಅತ್ತಿಯಾಲೆ ಅಪ್ಪಾ! ಅವನ ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಮನೆಗ ಕ್ಲೇಗೋದೊಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣನೆ;

೨೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನಗ ಐದಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರಿದ್ದಾಲ್ಕಿ; ಅವಕರೂ ಈ ಬೇನೆಯ ಎಡೆಗ ಬಾರದ್ದೆಂಗೆ ಅವಂ ಅವಕಗ ಸಾ ಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಲಿ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೯. ಆಬ್ರಹಾಮು ಅವಂಗ: ಅವಕಗ ಮೋಸೆಯೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಇದ್ದಾಡ್ಲಿ, ಅವಕ ಅವಕರತಾಂ ಕ್ಷೇಯಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೦. ಇದುಗ ಅವಲ: ಅತ್ತೆ ಅಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಾ ಆಬ್ರಹಾಮು! ಆಲೆ ಸತ್ತವಕಾಂದ ಒಬ್ಬಲ ಅವಕರ ಸಾರೆ ಹೋಲೆ, ಮನ ತಿರಿಗಿ ಯಾರ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಂಗ: ಅವಕ ಮೋಸೆಯೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಕ್ಷೇಯದೊಲೆ, ಸತ್ತವಕಾಂದ ಒಬ್ಬಲ ಯ್ದೊದೊಲೆ ಯೂ, ನಂಬರು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೭. ಸಂದಿ.

೧. ಇನ್ನು ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ಅಡ್ಡಲು ಬಾರದೆ ಹಡುವದು ಆಗದ ಕಾರ್ಯ; ಆಲೆ ಏಯವಲನೆಂದ ಅವೆ ಬಂದರವೋ, ಅವಂಗ ಅಯ್ಯೋ!

೨. ಅವಲ ಈ ಕುನ್ನವೆಯೊಗೆ ಒಂದುನ ಅಡ್ಡಲು ಮಾಡೋದುಗ ಬದಲಾಗಿ ಅವಲನ ಗ್ಲತ್ತುಗ ಬೀಸಗಲ್ಲ ಕೋಚಿ, ಅವಲನ ಸೌಂದರಗ ತಳ್ಳಿಬುಡೋದುತಾಂ ಅವಂಗ ಒಳ್ಳಿತು.

೩. ನಿಂಗಗ ನಿಂಗತಾಂ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ! ನಿನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮನಿಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿಲೆ, ಅವಲನ ಬೆದರಿಸು; ಆಲೆ ಅವಲ ಮನ ತಿರಿಗಿಲೆ, ಅವಂಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡು.

೪. ಇನ್ನು ಅವಲ ಜಿನಗ ಕ್ಲಾಲು ಹುಟ್ಟು ನಿಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿ, ಜಿನಗ ಕ್ಲಾಲು ಹುಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಮನ ತಿರಿಗಿನೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ಅವಂಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡೋದು, ಎನ್ನಲ.

೫. ಆಗ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಕರ್ತಗ: ನಮ್ಮಣಿಗೆಯ ಯೆಂಗಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡು ಎಂದರು.

೬. ಆಲೆ ಕರ್ತಲ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕಡುಗುಬಿತ್ತು ಪಾ

ಟಿಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿಂಗಗ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿಂಗ ಈ ಆಲದ ಮೊರಗ: ಬೇರೋಡ ಕ್ಕಿತ್ತೊಂಡು, ಸೌಂದರದೊ ನಟ್ಟಡಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನೆ, ನಿಂಗಗ ಓಗಾರ.

೭. ಆಲೆ ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಏಯವಂಗೆ ಯೇರ್ದುವ, ಇಲ್ಲದೊಣಲೆ ದನಕಾಪ ಬೇವಿತಿಗಾರಂ ಒಬ್ಬಂ ಇದ್ದಲೆ, ಹೊಲಾಂದ ಓಗಿಗೆ ಬಪ್ಪ ಎವಂಗೆ: ಬೇಗನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ತೀನಿಗ ಕುಳಿದುಕ್ಕೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ನವಾ?

೮. ನಾಂ ತೀನಿ ತಿಂಬ ಹೆಂಗೆ ಏನಾಲೆಯೂ ಒದಕಿ, ನಡು ಕಟ್ಟಿ, ನಾಂ ತಿಂದು ಕುಡಿಪನೆಗಟ್ಟ ಯೆನಗ ಗೀ; ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ನೀ ತಿಂದು ಕುಡಿಯಾಕೊಂದು, ಅವಂಗೆ ಹ್ಲೇಗಿನವೋ ಇಲ್ಲೆಯೋ?

೯. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗೆ ಅವಂ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ ಆ ಬೇವಿತಿಗಾರಗ ಉಪಕಾರಾಂದು ನೆನೆತನವಾ?

೧೦. ಅತ್ತೆತಾಂ ನಿಂಗೂ, ನಿಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲಾ ವ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ. ಪುರೋಜನ ಇಲ್ಲದ ಬೇವಿತಿಗಾರರಾಗಿದ್ದೆಯೋ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದದುನ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿವೊ, ಎನ್ನಂ.

೧೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಪಯಣ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಂ ಸಮಾರ್ಯ ಗಲಿಲಾಯ ದೇಜಗೊವ ಹುಕ್ಕು, ಕಡೆದು ಹೋದಂ.

೧೨. ಅವಂ ಒಂದು ಊರುಗ ಹುಗೋನೆ, ಕುಟ್ಟಿನೋ ಹಿಡಿತ ಹತ್ತಾ ಅವಂನಿದುರುಗ ಬಂದು, ದೂರನಿದ್ದು, ದನಿ ಎತ್ತಿ:

೧೩. ಯೇಸು, ಐಯ್ಯಾ! ಯೆಂಗ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ! ಎಂದರು.

೧೪. ಅವಂ ಅವಕರ ನೋಡಿ, ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಪೂಜಾರಿಯರುಗ ನಿಂಗ್ಗುವ ತೋಪಿಯುಳ್ಳಿವೊ, ಎನ್ನಂ. ಆಗ ಎದಗೇ, ಅವಕ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಸುದ್ದ ಆದರು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಕರೊಣಿಗೆ ಒಬ್ಬಂ ಓನೆ ಆದೇಂದು ನೋಡಿ, ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ,

೧೬. ಅವನ ಕಾಲುಗ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು, ಅವನ ಹೊಗೊಯಿದು; ಎಂತಾ ಸಮಾರ್ಥವ ಆಗಿದ್ದು.

೧೭. ಆಗ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಹತ್ತಾ ಸುಧ ಆಪಿ ಲೆಯಾ? ಆಲೆ ಆ ಒಂಬತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿ?

೧೮. ಈ ಪರಕೊಲದವೊನಲ್ಲದೆ ದೇವರುಗ ಮೈಮೆ ಕೊಡೋದುಗ ತಿರಿಗಿಯುಂಬವಕ ಸಿಕ್ಕುಲೆಯಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೯. ಅವಂಗ: ಯೆದ್ದು ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಯಿಸಿತು, ಎನ್ನ.

೨೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಯೇಗ್ವವ ಬಂದರಾಂದು ಪರಿಸಾಯರು ಅವನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಕಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಂದರ, ಆಲೆ ನೋಡಿಯುಂಬ ಹೆಗೆ ಅಲ್ಲ.

೨೧. ಇನ್ನು: ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ; ಬೈಯ: ಅಲ್ಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಹಡದೆ ಎನ್ನ.

೨೨. ಆಲೆ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜಿನಗೊಬಂದರ, ಆಗ ನಿಂಗ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಜಿನ ಒಂದುನ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಆಗಿದ್ದಲೆಯೂ ನೋಡದೆ ಇದ್ದಾಪಿ.

೨೩. ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ; ಅದಗೇ, ಅಲ್ಲಿ; ಎಂದು ಜನ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ; ಆಲೆ ಯೆದ್ದು ಹೋಗದೆ ಇರಿವಿ, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತದೆ ಇರಿವಿ.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಿಚ್ಚುವ ಮಿಚ್ಚು ಬಾನುನ ಒಂದು ದಿಕ್ಕೊಂದ ಬಾನುನ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕುಗಟ್ಟ ಎತ್ತತೆ ಹ್ಲೆಯೆದರವೋ, ಅತ್ತೆತಾ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ತನ್ನ ಜಿನದೊ ಇದ್ದನ.

೨೫. ಆಲೆ ಮುಂದಾಡು ಅವ ಬಲು ಪಾಡು ಪಟ್ಟು, ಈ ಕೊಲಾಂದ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದವ ಆಪದು.

೨೬. ಬೈಯ ನೋಹನ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಎತ್ತತೆ ಆತೋ, ಅತ್ತೆತಾ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಜಿನಗೊಣಿಗೆಯೂ ಆರ.

೨೭. ನೋಹು ಕಪ್ಪಲುಣ್ಣೋಗೆ ಹುಕ್ಕ ಜಿನಗಟ್ಟ ಅವಕ

ತನ್ನೊಂದು, ಕುಡಿತೊಂದು, ಮದುವೆ ಆಗಿಯುಂಡು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು ಇದ್ದರು. ಆಗ ಮೂಕ್ಕುವ ನೀರು ಬಂದು, ಎಲ್ಲಾವ ನಾಸ ಮಾಡಿತು.

೨೮. ಅದೇ ಪರಕಾರ ಲೋತನ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಆದ ಹೆಂಗೆ ತನ್ನೊಂದು, ಕುಡಿತೊಂದು, ಕೊಂಡೊಂದು, ಮಾಲಿಯುಂಡು, ನಟ್ಟೊಂದು, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೨೯. ಆಲೆ ಲೋತಂ ಸೋದೋಮೂಂದ ಕಡೆದು ಹೋದ ಜಿನದೊತಾಂ ಕಿಚ್ಚೂ ಗಂದಕವೂ ಬಾನೂಂದ ಕಲಿದು, ಯೆಲ್ಲಾವ ನಾಸ ಮಾಡಿತು.

೩೦. ಮನಿಜನ ಮಾತಿ ತೋಲುವ ಜಿನದೊ ಅತ್ತಿತಾಂ ಹಟ್ಟರ.

೩೧. ಆ ಜಿನದೊ ಹೊದೆಬದಗ ಇಬ್ಬವಂ ಮನೆಯೊ ಹಡುವ ತನ್ನ ಜೋಡುಗೊವ ಎತ್ತಿಯುಂಡೊಪದುಗ ಕ್ಷುಗಿ ಹೋಗದೆ ಇರಲಿ. ಅತ್ತಿತಾಂ ಹೊಲದೊ ಇಬ್ಬವಂ ಹಿಂದಾಡು ಹಡುವ ದುಗ ತಿರುಗದೆ ಇರಲಿ.

೩೨. ಲೋತನ ಹೆಂಡರ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩೩. ಒಬ್ಬಂ ತನ್ನ ಜೀವವ ಉಯಿಸೋದುಗ ಅರಸಿಲೆ, ಅವಂತಾಂ ಅದುನ ಕಿಡಿಸಿಯುಣ್ಣನಂ; ಬೈಯ ಒಬ್ಬಂ ಅದುನ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂತಾಂ ಅದುನ ಬದಿಕಿಸಿನಂ.

೩೪. ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ: ಆ ಇರ್ಪನೊ ಯೆರಡ್ತಾ ಒಂದೇ ಮಜ್ಜೆಬದಗ ಇದ್ದಾರ, ಒಬ್ಬನ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಯೆರಡು ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ಬ್ಜಬ್ಜಿಗೆ ಬೀಸಿಯಾರ, ಒಬ್ಬವಂ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ ಇನ್ನೊಬ್ಬವಂ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ.

೩೬. ಯೆರಡ್ತಾ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದಾರ; ಒಬ್ಬನ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ, ಎನ್ನಂ.

೩೩. ಅವಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಂಗ: ಕರ್ತಾ, ಎಲ್ಲಿ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ: ಹೆಣ ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಹೃದ್ವ ಕೂಡಿ ಯುಂಡರೊ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಸಂದಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ ದಣಿಯದೆ ಏಗ್ಗೂ ಹರಕೆ ಮಾ ಡೋದೆಂಬದುಗಾಗಿ ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨. ಏನಾಂದಲೆ: ದೇವರುಗ ಅಂಜದೆ, ಮನಿಚನ ಯೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಇಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ನಾಯಗಾರಲ ಒಂದು ಊರುನೊ ಇದ್ದಲ.

೩. ಆಲೆ ಆ ಊರುನೊ ಒಬ್ಬ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಇದ್ದ. ಅವ್ವ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು: ಯೆನ್ನಿದುರಾಳಿಯಿಂದ ಯೆನ್ನ ಬುಡಿಸೋ ದುಗ ಯೆನಗ ನಾಯ ತೀರಿಸು, ಎಂದ್.

೪. ಅವಲಗ ಜೋಚಿ ಕಾಲ ಮನಸ್ಸಿಬ್ಬಲೆ. ಆಲೆ ಅದುಗ ಹಿಂದೆ ಅವಲ: ನಾಲ ದೇವರುಗ ಅಂಜದೆ ಮನಿಚನ ಯೆಕ್ಕ ಮಾ ಡದೆ ಇದ್ದಲೆಯೂ,

೫. ಈ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಯೆನ್ನ ತೊಂದಾರ ಮಾಡೋದುನೆಂದ ತಾಲ ಅವ್ವ ಕಡೆಗಟ್ಟವೂ ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಅಲೆಯಕೊಲೆಯ ಮಾಡ ದ್ದೆಂಗಿ, ಅವ್ವಗ ನಾಯ ತೀರಿಸನೆ ಎಂದು ತನ್ನೋಗೆ ಹ್ಲೇಗಿಯು ಣ್ಣಲ.

೬. ಆಲೆ ಕರ್ತಲ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ಅನ್ನೆಯದ ನಾಯಗಾರಲ ಹ್ಲೇ ಗೋದುನ ಕ್ಲೇವಿ.

೭. ಆಲೆ ದೇವರು, ಇರ್ದೂ ಹಗಲೂ ತನಗ ಮೊಲಿ ಇಕ್ಕು ವವಕಾದ, ತಾಲ ತಿರಿದೂಂಡವಕಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಪೊರುಮೆಯುಳ್ಳವಲ ಆಗಿದ್ದಲೆಯೂ ಅವಕಗ ನಾಯ ತೀರಿಸದೆ ಬುಟ್ಟನವಾ?

೮. ಅವಕಗ ಬೇಗನ ನಾಯ ತೀರಿಸಿನಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ; ಆಲೆಯೂ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಬೂಮಿಯೊದಗ ನಮ್ಮಣಿ ಗಿಯ ಕಂಡೂಣ್ಣನವಾ? ಎನ್ನಲ.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗ ನಿಜಾಗಿ ನೀತಿಬತ್ತರೊಂದು ಉನಿ
ಜೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವಕರ ಹೀನ ಮಾಡುವ ಜೋಚಿ ಜನಗ ಈ
ಒಗಟ ಹೇಗಿದಲ;

೧೦. ಏನಾಂದಲೆ: ಏರಡ್ಡಾ ಹರಕೆ ಮಾಡೋದುಗ ಗುಡಿಗ
ಯೇರಿ ಹೋದರು; ಒಬ್ಬ ಪರಿಸಾಯಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸುಕ್ಕದವಲ.

೧೧. ಪರಿಸಾಯಲ ನಿದ್ಲೊಂಡು, ತನ್ನ ಬಕ್ಕ ಹರಕೆ ಮಾಡಿದ
ದೇನಾಂದಲೆ: ದೇವರೇ! ಕ್ಷಿತ್ತು ತಿಂಬವಕ, ಅನ್ನೆಯದವಕ, ಸ್ತೂ
ಯೆತನ ಮಾಡುವವಕ ಆಗಿಬ್ಬ ಮಿಕ್ಕ ಮನಿಚರ ಮಾಕೆಯೂ
ಬೈಯ ಈ ಸುಕ್ಕದವನ ಮಾಕೆಯೂ ನಾಲ ಅಲ್ಲದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ
ಕೊಂಡಾಡಿನೆ.

೧೨. ನಾಲ ಓರಗ ಎರಡುಟ್ಟು ಉಪಾಸ ಇದ್ದನೆ. ನಾಲ
ಸಪ್ಪಾರಿಸಿಬ್ಬದುನೆಲ್ಲಾಂದ ಹತ್ತುಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಆಲೆ ಸುಕ್ಕದವಲ ದೂರಗ ನಿದ್ಲ, ಕಣ್ಣ ಆಲೆಯೂ
ಬಾನುಗ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳಾಲಿದೆ, ತನ್ನ ಮಾರ ಚಚ್ಚಿಯುಂಡು: ದೇ
ವರೇ! ಪಾಪಿ ಆದ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ: ಅವಂಗೂ ಎವಲ ನೀದಿತಿರುಪಾದ
ವಲನಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗ ಈಗಿ ಹೋದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ
ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತ್ಲಗಿಹೋನಲ; ಆಲೆ ತನ್ನ ತ್ಲಗಿಸಿ
ಯುಂಬವಲ ಹೆಚ್ಚಾನಲ ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕುನ್ನವೆಯವೂ ಅವಲ ಅವೆಯ ಮು
ಟ್ಟವ ಹೆಂಗೆ, ಅವನ ಸಾರೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದರು. ಆಲೆ ಸಿಸಿಯರು
ಅದುನ ನೋಡಿ, ಅವಕರ ಬೆದರಿಸಿದರು.

೧೬. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವೆಯ ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ, ಹೇಗಿದದೇ
ನಾಂದಲೆ: ಕುನ್ನವೆಯ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಒಪ್ಪದುಗ ಬುಡಿವಿ, ಅವೆಯ
ತಡೆಯ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಅತ್ತವಕರದುತಾಲ.

೧೭. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ: ದಾರಾಲೆಯೂ ಕೂಸು
ಮಾಕೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಿಕ್ಕಿಸದೊಲೆ, ಅವಲ ಅದುನ್ನೋಗಿ
ಹುಗೋದೇ ಇಲ್ಲೆ.

೧೮. ಆಗ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಒಬ್ಬ ಅವಲನ ಸಾರೆ: ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುವೇ! ನಾಂ ಏನ ಮಾಡಿ, ತಿರದ ಜೀವವ ಬಾದೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಿನೆ? ಎಂದು ಕ್ಷೇಪನೆ,

೧೯. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನೀ ಯೆನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ರೇಕ? ದೇವರೊಬ್ಬತಾಂ ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯವಂ ಏಯವಲನೂ ಇಲ್ಲೆ.

೨೦. ಸ್ತೂಯೆತನ ಮಾಡ ಬೇಡ, ಕೊಲ್ಲ ಬೇಡ, ಕ್ಷಲ್ಲ ಬೇಡ, ಪುಯಿಸಾಕಿ ಹ್ಲೇಗಿ ಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಂ ಅವೈಯ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನ ಮಾಡು, ಎಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಗೊಂದಿವ ನೀ ಆಲೊದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೧. ಅದುಗವಲ: ಎವೆಯೆಲ್ಲಾವ ಯೆನ್ನ ಕುನ್ನವೆಟ್ಟೊಂದ ಹಿಡಿತೊಂದಿದ್ದೆಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅದುನ ಕ್ಷೇತು, ಅವಲಗ: ಇನ್ನು ಒಂದು ನಿನಗ ಕಮ್ಮಿ; ನಿನಗಡುವವೆಲ್ಲಾವ ಮಾರಿ, ಬಡವರುಗ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಡು; ಆಗ ಮೇಲೋಕದೊ ನಿನಗ ಬದುಕ್ಕಟ್ಟರ; ಇನ್ನು ಇತ್ತು ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೩. ಅವಲ ಇದುನ ಕ್ಷೇತು, ಅಪ್ಪಲಿ ದುಕ್ಕವುಳ್ಳವಲ ಆದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಬಲು ಗನಗಾರನಾಗಿದ್ದಲ.

೨೪. ಆಲೆ ಅವಲ ಅಪ್ಪಲಿ ದುಕ್ಕ ಆದದುನ ಯೇಸು ನೋಡಿ: ಬದುಕು ಹಟ್ಟವಕ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಲಿಗೆ ಸೇಬದು ಯೇಸಗವೋ ಕಚಟ!

೨೫. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ ಗನಗಾರಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಲಿಗೆ ಸೇ ಬದುನೆಂದ ಒಟ್ಟಿ ಸೂಂಜಿಯ ತೊಡೆಯೆದಾರಿ ಕಡೆವದು ಎಳ್ಳಲು, ಎನ್ನಲ.

೨೬. ಇದುನ ಕ್ಷೇತವಕ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ದಾರ ರಟ್ಟಸಿಯು ಳ್ಳಾಕು? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೭. ಅವಲ: ಮನಿಚರ ಸಾರೆ ಆಗದದು ದೇವರ ಸಾರೆ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಇದುಗ ಪೇತ್ರಲ: ಎದಗೇ, ಯೆಂಗ ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬನ್ನೆಯೊ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೯. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ದಾರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗಾಗಿ ಮನೆಯ ಆಲೆಯೊ, ಹೆತ್ತವಕರ ಆಲೆಯೊ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮನ ಆಲೆಯೊ, ಹೆಂಡರ ಆಲೆಯೊ, ಮಕ್ಕು ವ ಆಲೆಯೊ, ಬುಟ್ಟನವೋ,

೩೦. ಅವಲ ಈ ಕಾಲದೊ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾದವೆಯವೊ, ಬಪ್ಪ ಲೋಕದೊ ತಿರದ ಜೀವವವೊ ಹೊಂದದೆ ಇಬ್ಬದೇ ಇಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾವ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೇರಿ ಹೋನೋಲ; ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿ ಗೊಲ್ಲಿಂದ ಬರೆದ್ದಡುವದೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದರ.

೩೨. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಹೊರಾಚುನ ಜನಗ ಅವಲನ ಒಪ್ಪಿ ಸಿ, ಯೇಡಿಸಿ, ಹಂಗಿಸಿ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತೂ ಹಾಕಿಯಾರ.

೩೩. ಇನ್ನು ಅವಲನ ಬಾರುನೊ ಹುಯಿದು, ಅವಲನ ಕೊ ದ್ವಾಕಿಯಾರ; ಆಲೆ ಮೂರು ಜಿನಗ ಯ್ವೆದ್ದನಲ ಎನ್ನಲ.

೩೪. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವೆ ಒಂದನವೊ ಅಲಿದ ಇಲ್ಲೆ; ಆ ಮಾತು ಅವಕಗ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಟ್ಟದುನೆಂದ ಹ್ಲೇಗಿದದುನ ಅಲಿಯದೊದರು.

೩೫. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಯೆರಿಕೋಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಒಬ್ಬ ಕುರುಡಲ ದಾರಿಗಡ್ಡ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಬಿಕ್ಕಿಚ ಬೇಡಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೩೬. ಅವಲ ಪಜೆ ಕಡೆದೊಂಡ್ಲೊಪದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅದೇ ನಾಂದು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೩೭. ಅವಕ: ನಜರೇತುನ ಯೇಸು ಕಡೆದು ಹೋನಾಂದು ಅವಲಗ ಅಲಿಸಿದರು.

೩೮. ಆಗ ಅವನು: ಯೇಸುವೇ! ದಾವೀದನ ಮಾತಿನೇ, ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ! ಎಂದು ಕೊರಚಿದನು.

೩೯. ಮುಂದಾಡು ಹೋಪವಕ, ಸಪ್ಪೇನಿರೊಂದು ಅವನ ಬೆದರಿಸೋನೆ, ಅವನು ಅಪ್ಪಣಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ: ದಾವೀದನ ಮಾತಿನೇ! ಯೆನಗ ಗವ ಮಾಡು, ಎಂದು ಕಿಲಿಸಿದನು.

೪೦. ಆಗ ಯೇಸು ನಿದ್ದು, ಅವನ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾಂದು ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದನು.

೪೧. ಎವನು ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ ಅವನು: ನಾನು ನಿನಗ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂಬ ಮನಸ್ಸು ನಿನಗ ಹಡದೆ ಎಂದು ಅವನ ಕ್ಷೇತನು. ಅದುಗ ಅವನು: ಕರ್ತಾ, ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕ್ಷಾಂಟ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡೋದು ಎನ್ನನು.

೪೨. ಯೇಸು ಅವನು: ನಿನಗ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಿ; ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ರಟ್ಟಿಸಿತು, ಎನ್ನನು.

೪೩. ಆ ಗೆ ಗೆಯೊ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಕಂಡು, ದೇವರ ಮೈಮೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಅವನು ದಾಡೊಡಿದನು. ಜನವೆಲ್ಲಾ ಅದನು ನೋಡಿ, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

೧೯. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಅವನು ಯೆರಿಕೋಗ ಹುಕ್ಕು, ಕಡೆದೊಡಿದನು.

೨. ಆಗ ಎದಗೇ, ಜಕ್ಕಾಯಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬನು ಮನಿಚೊ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಸುಕ್ಕದವಕರ ಗೊತ್ತುಗಾರನೂ ಗನಗಾರನೂ ಆಗಿದ್ದನು.

೩. ಅವನು ಯೇಸು ದಾರಾಂದು, ಅವನು ನೋಡೋದುಗ ಅರಸಿಯುಣ್ಣು; ಆಲೆ ಅವನು ಪಜೆಯೊಗೆ ನೋಡಾಡಿದ ಹೋದನು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮೊಣ್ಣೆಯಾಗಿದ್ದನು.

೪. ಆಗ ಅವನು ಮುಂದಾಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಅವನು ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ, ಒಂದು ಅತ್ತಿಮೊರ ಒದಗ ಹತ್ತಿದನು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಆ ದಾರಿಬ್ಬಾಯಿ ಅವನು ಕಡೆದು ಬಪ್ಪದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೫. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಆ ಎಡೆಗೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಅವನ ನೋಡಿ, ಅವನು: ಜಕ್ಕಾಯಾ! ಬೇಗನ ಕ್ಲಗಿ ಬಾ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಂ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊ ತಂಗೋದು, ಎನ್ನಲ.

೬. ಆಗ ಅವಂ ಬೇಗನ ಕ್ಲಗಿ ಬಂದು, ಚಚ್ಚೋಚಾಗಿ ಅವನ ಸೇತಿಯುಣ್ಣಲ.

೭. ಅದುನ ನೋಡಿದವಕೆಲ್ಲಾ ಜಲೊದು: ಅವಂ ಪಾಪಗಾರ ಮನಿಚನ ಕೋಡ ಇಬ್ಬದುಗ ಸೇದಿದ್ದನೆ, ಎಂದರು.

೮. ಆಲೆ ಜಕ್ಕಾಯಂ ನಿದ್ದುಂಡು, ಕರ್ತಗ: ಎದಗೇ, ಕರ್ತಾ! ಯೆನ್ನ ಬದುಕುನೊ, ಅರೆವಾಸೆಯ ಬಡವರುಗ ಕೊಟ್ಟನೆ; ನಾಂ ಒಬ್ಬನೆಂದ ಏನಾಲೆಯೊ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಎತ್ತಿದ್ದಲೆ, ನಾಕಾ ಸಗ ಬದಲು ಕೊಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಆಗ ಯೇಸು ಅವನು: ಇಂದು ಈ ಮನೆಗೆ ರಟ್ಟಣೆ ಉಟ್ಟಾತು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವನೂ ಕೂಡ ಆಬ್ರಹಾಮನ ಮಾತಿ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದುನ ಅರಸೋದುಗೂ ರಟ್ಟಸೋದುಗೂ ಬನ್ನಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೧. ಅವಕ ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತ ಹೊತ್ತುನೊ ಅವಂ ಮರಿಚಿ ಮಾತಾಡಿ, ತಾಂ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಸಾರೆ ಆಗಿದ್ದದುನೆಂದವೂ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಆಗತಾನೆ ತೋಲೊದೊಂದು ಅವಕ ನೆನೆತದು ನೆಂದವೂ, ಒಂದು ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗಿದಲ

೧೨. ಏನಾಂದಲೆ: ಉತ್ತಮ ಕೊಲದ ಒಬ್ಬಂ ಮನಿಚಂ ತನಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವ ಹೊಂದಿಯುಂಡು, ಮರಿಚಿ ಬಪ್ಪದುಗ ಒಂದು ದೂರ ದೇಚಗ ಕಡೆದಲ.

೧೩. ಹೋಪನೆ, ಅವಂ ತನ್ನ ಹತ್ತಾ ಬೇವಿತಿಗಾರರ ಕೊರ ಚಿ, ಅವಕಗ ಹತ್ತು ಮಿನ ಎಂಬ ಹಣವ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಂ ಬಪ್ಪನೆ ಗಟ್ಟಿ ಬೇವಾರ ಮಾಡಿವೊಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೪. ಆಲೆ ಅವನ ಪಟ್ಟಣದವಕ ಅವನ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಎವಂ ಅರಸಾಗಿ ಯೆಂಗ್ಲವ ಆಂಬದುಗ ಯೆಂಗಗ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೇಂದು, ಅವಂನಿಂದಾಡು ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರ ಕ್ಲೇಗಿದರು.

೧೫. ಹಿಂದೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ರಾಜ್ಯವ ಹೊಂದಿ ಯುಂಡು, ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ತಾಂ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರರ, ಬೇಸಾರಾಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಂ ಏಜೇಚಗ ಲಾಬ ಮಾಡಿದಾಂದು ಅಲಿವ ಹೆಂಗೆ, ಅವಕರ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಚೋದುಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

೧೬. ಆಗ ಮುಂದಾಡುನವಂ ಸಾರೆ ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ನಿನ್ನಣ ಬೇರೆ ಹತ್ತಣವ ಸಪ್ಪಾರಿಸಿತು ಎಮ್ಮನೆ,

೧೭. ಅವಂ ಅವಂಗ: ಒಳ್ಳೆತು, ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವಿತಿಗಾರಾ, ನೀ ಚಿಟೇಗುಟ್ಟುಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯುಳ್ಳವಂ ಆಗಿದ್ದೆ; ನೀ ಹತ್ತು ಊರುಗೊವ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳವಂ ಆಗಿರು, ಎನ್ನಂ.

೧೮. ಹಿಂದೆ ಎರಡನೆಯವಂ ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ನಿನ್ನ ಹಣ ಬೇರೆ ಐದ್ದಣವ ಉಟ್ಟು ಮಾಡಿತು, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೯. ಅವಂ ಎವಂಗೂ: ನೀನೂ ಐದು ಊರುಗೊವ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳವಂ ಆಗಿರು, ಎನ್ನಂ.

೨೦. ಆಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬಂ ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ಎದಗೇ, ನಿನ್ನ ಹಣ! ಅದುನ ಪಟ್ಟುನೊ ಕಟ್ಟಿ ಬೀತೂಂಡಿದ್ದೆ;

೨೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಕಡೂರ ಮನಿಚಾಂದು ನಿನಗ ಅಂಜಿದೆ; ನೀ ಬೀಯದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಎತ್ತಿ, ಬಿತ್ತದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಕುಯಿದರೆ, ಎನ್ನಂ.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಂ ಎವಂಗ: ಕೆಟ್ಟ ಜೀವಿತಿಗಾರಾ, ನಿನ್ನ ಬೇಂದವೇ ನಿನಗ ನಾಯ ತೀರಿಸನೆ; ನಾಂ ಬೀಯದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಎತ್ತಿ, ಬಿತ್ತದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಕುಯಿವ ಕಡೂರ ಮನಿಚಾಂದು ಅಲಿವ ದ್ವಿಯಾ?

೨೩. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಯೇಕ ಯೆನ್ನಣವ ಚಿಲ್ಲಾರಗಾರರುಗ

ಕೊಡುಲೆ? ಆಗ ನಾಂ ಬಂದು, ಅದುನ ಬಡ್ಡಿಯ ಕೋಡ ಎತ್ತಿ ಯುಂಬದಾಗಿದ್ದೆಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೪. ಆಗ ಸಾರೆ ನಿದ್ಧವಕಗ ಅವಲ: ಆ ಹಣವ ಅವಲನೆಂದ ಎತ್ತಿ, ಹತ್ತು ಹಣ ಹಟ್ಟವಲಗ ಕೊಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಅವಕ ಅವಲಗ: ಯೆಜಮಾನಾ, ಅವಲಗ ಹತ್ತಣ ಹಡದೆತವ, ಎಂದರು.

೨೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹಡುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಗ ಕೊಟ್ಟರ, ಆಲೆ ಇಲ್ಲದವಲನೆಂದ ಅವಲಗಟ್ಟದೂ ಕೂಡ ಕ್ಷಿತ್ತೋರಾಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೭. ಆಲೆ ನಾಂ ಅರಸಾಗಿ ತಂಗ್ಲುವ ಲ್ಲಂಬದುಗ ಮನಸ್ಸಿ ಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಆ ಯೆನ್ನಗೆಗಾರರ ಇಲ್ಲಿಗ ಕೂಟ ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಬೆಟ್ಟ ಹಾಕಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಅವಲ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೇ ರೋಪ ದಾರಿಯೊ ಮುಂದಾಡು ಹೋದಲ.

೨೯. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಇವ್ವೆ ಮೊರಾಂದು ಹೆಸರಾದ ಬೆಟ್ಟುನ ಬಕ್ಕ ಹಟ್ಟ ಬೇತ್ವಗೆಗೂ ಬೆತಾನ್ಯಗೂ ಸಾರೆ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೋಗೆ ಎರಡಾವ ಕ್ಲೇಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೩೦. ಇದುರುಗ್ಲಡುವ ಊರುಗ ಹೋಗಿವಿ; ಅಲ್ಲಿಗ ಹು ಗೋನೆ, ಮನಿಚರೋಗೆ ದಾರಾಲೆಯೂ ಎಂದಾಲೆಯೂ ಕುಳಿ ಯದ ಕ್ಲತ್ತಿಮರಿ ಕಟ್ಟಬ್ಬದುನ ಕಂಡಾಲಿ; ಅದುನ ಬುಟ್ಟು ಹಿಡಿ ತೂಂಡು ಬಾರಿವಿ.

೩೧. ಅದುನ ಯೇಕ ಬುಟ್ಟಾಲೊಂದು, ದಾರಾಲೆಯೂ ನಿಂ ಗ್ಲುವ ಕ್ಲೇತಲೆ, ಅದು ಕರ್ತಗ ಬೇಕಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಅದೇ ತಾಲ ಹ್ಲೇಗಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೨. ಕ್ಲೇಗಿದವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲ ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗೆ ಕಂಡೂಂಡರು.

೩೩. ಅವಕ ಕ್ಲತ್ತೆಮರಿಯ ಬುಡೋನೆ, ಅದುನ ಆಂಡವಕ ಅವಕಗ: ಕ್ಲತ್ತೆಮರಿಯ ನಿಂಗ ಯೇಕ ಬುಟ್ಟಾಯಿ? ಎಂದರು.

೩೪. ಆಲೆ ಅವಕ, ಅದು ಕರ್ತಗ ಬೇಕು ಎಂದೆ ಳಿ,

೩೫. ಅದುನ ಯೇಸು ಸಾರೆ ಹಿಡಿತು ಬಂದು, ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಯ ಮರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಯೇಸುವ ಒದಗ ಹತ್ತಿಸಿದರು.

೩೬. ಅವಲ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಗೊವ ದಾರಿ ಗಡ್ಡ ಹಾಸಿದರು.

೩೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಇಪ್ಪೆ ಬೆಟ್ಟುಂದ ಕ್ಲಗುವ ಎಡೆಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಸಿಸಿಯರ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ತಂಗ ನೋಡಿದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗಾಗಿ ಚಚ್ಚೋಚ ಉಳ್ಳವಕಾಗಿ ಬಲು ಸದ್ದುಂದ ದೇವರ ಹೊಗೊಡುಗ ಎಸಕೆ,

೩೮. ಕರ್ತನ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪ ಅರಸತಾಲ ಹರಸಿಸಿಯುಂಡವಲ! ಮೇಲೋಕದೊ ಸಮಾದಾನ! ಎಲ್ಲಾಗು ಮೇಲಾದವೆಯೊ ಮೈಮೆ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೩೯. ಆಗ ಪಜೆಯೊ ಇಬ್ಬ ಜೋಚಿ ಪರಿಸಾಯರು ಅವಲಗ: ಗುರುವೇ, ನಿನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಬೆದರಿಸು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೦. ಅವಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ ಅವಕಗ: ಎವಕ ಸಪ್ಪೇನಿದ್ದಲೆ, ಕಲ್ಲುಗೊ ಕಿರಿಸಿರೋಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡಿ, ಅದು ಗಾಗಿ ಅತ್ತು ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೨. ನೀ ಈ ನಿನ್ನ ಜಿನದೊ ಆಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಸಮಾದಾನಗ ಬೇಕಾದವೆಯ ಅಲಿದಿದ್ದಲೆ, ನಿನಗ ಒಳ್ಳೆತಾಗಿ ಹಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಈಗ ಅವೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗ ಮಲೆಯಾಗಿ ಹಡದೆ.

೪೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಬಂದ ಸಮೆಯವ ನೀ ಅಲಿಯದೆ ಹೋದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಹಗೆಗಾರರು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಚಿಯುಂಡು, ನಾಕಾಸು ನಿನ್ನ ಇಲಿಕಿಸಿ,

೪೪. ನಿನ್ನವೂ ನಿನ್ನೋಗೆ ಇಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ವೂ ನೆಲಗ ನೇವಣ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನೋಗೆ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲ ಬುಡದ ಜಿನಗೊ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದರೊ ಎನ್ನ.

೪೫. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾರುವವಕರ ಕಡೆಸೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟು,

೪೬. ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಮನೆ ಹರಕೆಯ ಮನೆ ಆಗಿ ಹಡ ದೇಂದು ಬರೆದ್ದಡದೆ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅದುನ ಕಳ್ಳರ ಅಯ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀ, ಎನ್ನ.

೪೭. ಇನ್ನು ಅವಂ ಜಿನಗೂ ಗುಡಿಯೊ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದ ನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಂ. ಆಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಪಜಿಯ ಮೊಕ್ಕಸ್ತರೂ ಅವಂನ ನಾಸ ಮಾಡೋ ದುಗ ಅರಸಿದರು.

೪೮. ಆಲೆಯೂ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಕಂಡುಳ್ಳಾತಿ ದ್ಲೋದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಜನವೆಲ್ಲಾ ಅವಂನ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು ಪೋದಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೨೦. ಸಂಧಿ.

೧. ಆ ಜಿನಗೊಗೆ ಒಂದುನೊ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಗು ಡಿಯೊ ಜನಗ ಒಳ್ಳೇ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಮೊಕ್ಕಸ್ತರ ಕೋಡ ಅವಂನಿದುರುಗ ನಿದ್ದು,

೨. ಅವಂಗ: ನೀ ಎವೆಯ ಎತ್ತವ ಅದಿಕಾರದೊ ಮಾಡಿರೆ? ಬೈಯ ಈ ಅದಿಕಾರವ ನಿನಗ ತಂದವಂ ದಾರಾಂದು ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗು ಎಂದರು.

೩. ಅದುಗ ಅವಂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಕಗ: ನಾನೊ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ಒಂದು ಮಾತ ಕ್ಲೇತನೆ; ಅದುನ ಯೆನಗ ಹ್ಲೇಗಿವ:

೪. ಯೋಹಾನನ ಸ್ನಾನ ಮೇಲೋಕಾಂದಾತೋ? ಇಲ್ಲ ದೊಡ್ಡಲೆ ಮನಿಚರೂಂದಾತೋ? ಎನ್ನ.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ ತಂಗೊಣ್ಣೆಗೆ ಯೇಚನೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ನಂಗ: ಮೇಲೋಕಾಂದ ಎಂದಲೆ; ಅವಲ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ನಿಂಗ ಅವನ ಯೇಕ ನಂಬುಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗುವ.

೬. ಆಲೆ ನಂಗ: ಮನಿಚರೂಂದ ಎಂದಲೆ, ಜನ ಎಲ್ಲಾ ನಂ ಗ್ಗುವ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೋಹಾನಂ ಪ್ರವಾದೀಂದು ನಂಬಿಯಾರ, ಎಂದೂಂಡು,

೭. ಎಲ್ಲಿಂದಾತೂಂದು ಯೆಂಗಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

೮. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ: ನಾನೂ ಎವೆಯ ಎತ್ತವ ಅದಿ ಕಾರದೊ ಮಾಡಿನೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗೋದಿಲ್ಲೆ, ಎನ್ನ.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಜನಗ ಈ ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟಲ, ಏನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಒಂದು ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ನಟ್ಟು, ಅದುನ ಒಕ್ಕಲಾದವಕಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಬಲು ಕಾಲ ಬೇರೆ ಸೀಮೆಗ ಹೋದಲ.

೧೦. ತಕ್ಕದ ಸಮೆಯದೊ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದ ಹಣ್ಣು ನೊ ತನಗ ತಪ್ಪದೂಂದು, ಬೇವಿತಿಗಾರ ಒಬ್ಬನ ಆ ಒಕ್ಕಲಾದ ವಕ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ. ಆಲೆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕ ಅವನ ಹುಯಿದು, ನ್ವುಗ್ಗಿಸಿ, ಬೆತ್ತಾಬುಯಿದೆ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

೧೧. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಮರಿಚಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೇವಿತಿಗಾರನ ಕ್ಲೇ ಗಿದಲ; ಆಲೆ ಅವಕ ಎವನವೂ ಹುಯಿದು, ನ್ವುಗ್ಗಿಸಿ, ಅಗುವಾನ ಮಾಡಿ, ಬೆತ್ತಾಬುಯಿದೆ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

೧೨. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಮರಿಚಿ ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವನ ಕ್ಲೇಗಿ ದಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವನವೂ ಗಾಯ ಮಾಡಿ, ಹೊಲಿಾಚು ತಳ್ಳಿದರು.

೧೩. ಆಗ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ಆಂಡವಂ: ನಾಂ ಏನ ಮಾಡುವೆಂ? ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿನ ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಒಂದು ಬೇಳೆ ಯಗ ಅವಂಗೆ ಅಂಜಿಯಾರ, ಎನ್ನಂ.

೧೪. ಆಲೆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕ ಅವಂನ ನೋಡೋನೆ, ಅವಕ ತಂ ಗೊಲ್ಲೆಗೆ ಯೇಚನೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು: ಎವಂತಾಂ ಕೂಡುಗಾರಂ, ಕೂಡು ನಂಗಗಾಪ ಹೆಂಗೆ, ಅವಂನ ಕೊದ್ದಾಕೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೫. ಅವಂನ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟಗೆ ಹೊಡುಚು ತಳ್ಳಿ, ಕೊದ್ದಾಕಿದರು. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವಾಂಡ ವಂ ಅವಕರ ಏನ ಮಾಡುವಂ?

೧೬. ಅವಂ ಬಂದು, ಆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕರ ನಾಸ ಮಾಡಿ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ಬೇರ್ನವಕಗೆ ಕೊಟ್ಟನಂ ಎನ್ನಂ. ಆಲೆ ಅವಕ ಇದುನ ಕ್ಲೇತು: ಅತ್ತೆ ಆಗ ಬಾರ ಎಂದರು.

೧೭. ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೀತು: ಅತ್ತೆ ಯಾಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವಕ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲುತಾಂ ಮೂಲೆಗೆ ತಲೆಕಲ್ಲಾತು, ಎಂಬ ಈ ಬರೆ ಏನ?

೧೮. ಆ ಕಲ್ಲೊದಗ ಬ್ಬುವ ಒಂನೊಂದು ಮನಿಚಂ ನುಚ್ಚು ನುಚ್ಚಾನಂ; ಆಲೆ ಅದು ಏಯವಂನ ಮೇಲೆ ಬ್ಬುದ್ದರವೊ, ಅವಂನ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿರ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

೧೯. ಆ ಸಮೆಯದೊತಾಂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಅವಂ ಈ ಒಗಟ ತಂಗ್ಗುವ ಕುರಿತು ಹ್ಲೇಗಿದಾಂದು ಆಲೊದದುನೆಂದ ಅವಂನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕೋದುಗೆ ಅರಸಿದರು; ಆಲೆ ಜನಗ ಅಂಜಿದರು.

೨೦. ಇನ್ನು ಅವಕ ಕಾತೊಂಡು, ಅವಂನ ಅಧಿಕಾರಗೂ ಆಂಬವನ ಬಲಗೂ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾತುನೊ ಅವಂನ ಹಿಡಿ ತೊಂಬದುಗೆ ತಂಗ ನೀತಿಬತ್ತರೊಂದು ಕವಡುನೊ ತೋಲೊ ಯುಂಬ ಬೇವುಗಾರರ ಕ್ಲೇಗಿದರು.

೨೦. ಎವಕ ಅವನ ಸಾರೆ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತು: ಗುರುವೇ! ನೀ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ವೇಗಿರೆ, ನೀ ಮೊಗದಾ ಕ್ಸಣೆ ನೋಡೋದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಸತ್ಯದೊ ದೇವರ ಮಾರ್ಗವ ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ವೇಗಿರೆಂದು ಯೆಂಗ ಅಲೊದೆಯೋ.

೨೧. ಕೈಸರಗ ಕಂದೆಯ ಕೊಡೋದು ಯೆಂಗಗ ನಾಯವೋ, ಇಲ್ಲೆಯೋ? ಎಂದರು.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕರುಪೆಯವ ಅಲೊದು, ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಯೇಕ ಯೆನ್ನ ಸೋದಿಸಿಯಾಲಿ?

೨೪. ಯೆನಗ ಒಂದು ಹಣವ ತೋಲೊವಿ. ಅದುಗ ಏಯ ವನ ಉರುವೊ ಮೇಲ್ಬರೆಯೊ ಹಡದೆ? ಎನ್ನಂ. ಅವಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಕೈಸರನದು, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೫. ಅವಂ ಅವಕಗ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕೈಸರನವೆಯ ಕೈಸರಗೂ, ದೇವರುನವೆಯ ದೇವರುಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಬುಡಿವಿ, ಎನ್ನಂ.

೨೬. ಆಗ ಅವಕ ಪಜೆಯ ಮುಂದಾಡು ಮಾತುನೊ ಅವನ ಹಿಡಿಯಾಲಿದೆ, ಅವನುತ್ತರಗ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೨೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯ್ವೆಬ್ಬದು ಇಲ್ಲೆಂದು ಹ್ವೇಗುವ ಸದ್ದುಕಾಯರ್ದೋಗೆ ಜೋಚಿ ಜನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವನ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತದೇನಾಂದಲೆ:

೨೮. ಗುರುವೆ! ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣಂ ಹೆಂಡ್ರು ಮಾಡಿ, ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಲೆ, ಅವನ ತಮ್ಮ ಅವನೊಂಡರ ಕೂಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಅಣ್ಣಗ ಪೈಲ್ವಟ್ಟಸೋದೊಂದು ಮೋಸೆ ಯೆಂಗಗ ಬರೆದಿದ್ದನೆ.

೨೯. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಳ್ಳು ಳ್ಳ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರಿದ್ದರು; ತಲೆಯವಂ ಹೆಂಡ್ರು ಕೂಡಿಯುಂಡು, ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಂ.

೩೦. ಹಿಂದೆ ಎರಡನೆಯವಂ ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿನ ಕೂಡಿ, ಎವಂ ನೂ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಂ.

೩೧. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಮೂರನೆಯವಂ ಅವ್ವಂ ಕೂಡಿಯುಣ್ಣಂ;

ಇನ್ನು ಅದೇತಾಲ ಆ ಕ್ಲೆಲು ಲ್ಲವೂ; ಅವಕರೂ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತರು.

೩೨. ಹಿಂದಾಡು ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿನೂ ಸತ್ತ.

೩೩. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆಬ್ಬನೆಗೆ ಅವಕ ರೋಗಿಗೆ ದಾರಗ ಹೆಂಡರಾದವ್ವ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಆ ಕ್ಲೆಲು ಲ್ಲಗೂ ಅವ್ವ ಹೆಂಡರಾಗಿದ್ದ, ಎಂದರು.

೩೪. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ ಹೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಾರ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಆಲೆ ಆ ಲೋಕವವೂ, ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಎಬ್ಬದು ನವೂ ಹೊಂದೋದುಗ ತಕ್ಕದವಕ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಬದಿಲ್ಲೆ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲೆ.

೩೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಇನ್ನು ಸಯೆಯಾಲಿರು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆಬ್ಬದುನ ಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದದು ನೆಂದ ಜಮಗಾರರುಗ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದಾಟೆ.

೩೭. ಆಲೆ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆದ್ದಾರಾಂದು, ಮೋಸೆಯೂ ಆ ಗುಂಬುನ ಮಾತುನೊ: ಕರ್ತ ಆಬ್ರಹಾಮುನ ದೇವರೂ, ಈಸಾಕನ ದೇವರೂ, ಯಾಕೋಬನ ದೇವರೂ, ಎಂದ್ಲೇಗೋನೆ ತೋಲೊದ್ದನೆ.

೩೮. ಆಲೆ ಅವ ಸತ್ತವಕಗಲ್ಲ, ಬದುಕುವವಕಗ ದೇವರಾ ಗಿದ್ದನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಗ ಬದಿಕಿಯಾರ ಎನ್ನ.

೩೯. ಆಗ ಕಲುವೆಗಾರರೋಗಿಗೆ ಜೋಚಿ ಜನ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಗುರುವೆ! ಒಳ್ಳೆಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರು.

೪೦. ಇನ್ನು ಏನಾಲೆಯೂ ಅವನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಪದುಗ ದೈ ಯ ಆಪಿಲೆ.

೪೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕ್ರಿಸ್ತು ದಾವೀದನ ಮಾತೀಂದು ಜನ ಹ್ಲೇಗೋದೆತ್ತತೆ?

೪೨. ದಾವೀದಲ ತಾನೆ ಕೀರ್ತನೆ ಪಸ್ತುಕದೊ: ಕರ್ತಲ ಯೆನ್ನ ಕರ್ತಲಗ—

೪೩. ನಾಲ ನಿನ್ನ ಹಗೆಗಾರರ ನಿನ್ನ ಕಾಲುಗ ಮಣೆ ಮಾಡಿ ಬೀಪನೆಗಟ್ಟ ಯೆನ್ನ ಬಲ ಸರಿಯೊ ಕುಳಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗುಲೆಯಾ?

೪೪. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ದಾವೀದಲ ಎವಲನ ಕರ್ತಾಂದು ಕೊರ ಚೆಲೆ, ಅವಲನ ಮಾತಿನಾಗಿಬ್ಬದೆತ್ತತೆ? ಎನ್ನಲ.

೪೫. ಇನ್ನು ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೬. ದೊಡ್ಡ ಕುಪ್ಪಚವ ಇಕ್ಕಿಯುಂಡು, ಸುತ್ತಿಯಾಡೋ ದುಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಅಂಗಡಿ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ಕುಂಬುಡಿಗೆಯವೂ ಸಬೆಮನೆಗಡ್ಡ ಮುಂದಾಡುನ ಪೀಟವವೂ ತೀನಿತಿಂಬಾಡೆಗಡ್ಡ ಮುಂದಾಡುನ ನೆರಕೆಯವೂ ಆಸೆ ಮಾಡಿ,

೪೭. ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯರ ಮನೆಗ್ಗುವ ತಿಂದುಟ್ಟು, ಹ್ಲೇ ಗಾಗಿ ಉದ್ದ ಜಪ ಮಾಡುವ ಕಲುವೆಗಾರರುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ರಿವಿ. ಎವಕಗತಾಲ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಾಯತೀರುವು ಆರಾಂದಲ.

೨೧. ಸಂದಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಕಂಣೆತ್ತಿ, ಗನಗಾರರು ತಂಗ ಕಾ ಣಿಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಪೆಟ್ಟೆಗ ಹಾಕೋದುನ ನೋಡೋನೆ,

೨. ಒಬ್ಬ ಬಡ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಎರಡು ಕಾಸ ಅದುಗ ಹಾ ಕೋದುನವೂ ಕಂಡು,

೩. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಈ ಬಡ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ್ದವೆ;

೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವಕೆಲ್ಲ ತಂಗಗ ಮಿಕ್ಕಡೋದುನೆಂದ

ದೇವರ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾಿ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ತನ್ನ ಕೊರತೇಂದ ತನಗ್ಗಟ್ಟ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವ ಹಾಕಿದ್ದವ್ವೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೫. ಇನ್ನು ಜೋಚಿಯ್ವಾ ಗುಡಿಯ ಕುರಿತು, ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲುಗೊಂದವೂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂದವೂ ಚಿಂಗರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ ಎಮ್ಮನೆ,

೬. ಅವಲ: ನಿಂಗ ನೋಡುವ ಎವೆಯೊ ಒಡೆಯದ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲನ ಮೇಲೆ ಬುಡದೆ ಹಡುವ ಜಿನ ಬಂದರ ಎನ್ನಲ.

೭. ಅವಕ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೇಳ್ವ ಕ್ಲೇತು: ಗುರುವೇ! ಎವೆ ಯೇಗ್ಗುವ ಆರ? ಎವೆ ಆಪ ಕಾಲಗ ಗುರುತೇನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೮. ಅವಲ: ನಿಂಗ ಮೋಸ ಆಗದ್ದೆಂಗಿ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಬಂದು: ನಾಲತಾಲ, ಆ ಸಮೆಯ ಸಾರೆ ಆತೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ. ಅದುಗಾಗಿ ಅವ ಕರ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಗ ಬೇಡ.

೯. ಆಲೆ ನಿಂಗ ದಂಡಾಡುವದುನವೂ ಕಲಹವವೂ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಗಡಗಡ ಆಗ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವೆ ಮುಂದಾಡು ಆಪದು; ಆಲೆ ಕಡೆಕಾಲ ಆಗತಾನೆ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೦. ಅದೇ ಜಾಮದೊ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜನ ಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಜನವೂ ರಾಜ್ಯಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ರಾಜ್ಯವೂ ಯ್ವೆದ್ದರ.

೧೧. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಡೆಯೊ ಬೂಮಿಯ ದೊಡ್ಡ ಅಲುಕಲೂ ಹಂಜವೂ ದೊಡ್ಡ ಬಿಯಾದಿಯೂ ಆರ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಜಿಸುವ ಕಾರಿಯಗೊವೂ ಬಾನುನೊ ದೊಡ್ಡ ಗುಡುಗುಗೊವೂ ಆರ.

೧೨. ಆಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾಗು ಮುಂದಾಡು ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ತಂಗ ಕೈಯ ಹಾಕಿ, ಯೆನ್ನೆಸರುಗಾಗಿ ನಿಂಗ್ಗುವ ಪೀಡಿಸಿ, ಕೂಟುಮ ನೆಗವೂ ಸೆಲೆಮನೆಗವೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅರಸರ ಮುಂದಾಡೂ ಅದಿ ಕಾರಸ್ತರ ಮುಂದಾಡೂ ಹಿಡಿತೊಂಡು ಹೋದಾರ.

೧೩. ಆಲೆ ಇದು ನಿಂಗಗ ಸಾಕಿಗಾಗಿ ಆರ.

೧೪. ಇತ್ತೆಯಾಲೆ ಮರುತ್ತರವ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಮುಂದಾಡು ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡುವದು ಬೇಡಾಂದು, ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ನಿಚ್ಚೆಯ ಮಾಡಿವಿ.

೧೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬಿರೋದಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಇದುರು ಮಾತಾಡೋದುಗೂ ಇದುರಿಸಿ ನಿಬ್ಬದುಗೂ, ಆಗಾಡಿದ ಬೇಯ ವೂ ಗೇನವವೂ ನಾಂ ನಿಂಗಗ ತನ್ನನೆ.

೧೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೆತ್ತವಕರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ನಟ್ಟರೂ ಸ್ನೇಹಗಾರರೂ ನಿಂಗ್ಲವ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾರ; ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಜೋಚಿಯ್ಲಾವ ಕೊದ್ದಾರ.

೧೭. ಇನ್ನು ಯೆನ್ನೆಸರುಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂಗ್ಲವ ಹಗೆ ಮಾಡಿಯಾರ.

೧೮. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮಂಡೆಯ ಮೈಲು ಒಂದಾಲೆಯೂ ನಾಸ ಆಗ.

೧೯. ನಿಂಗ ಪೊಯಿಮೆಯೊ ನಿಂಗ ಪೆರಣವ ಸಪ್ಪಾಲಿಸಿ ಯುಳ್ಳಿವಿ.

೨೦. ಆಲೆ ಯೆರೂಸಲೇಮು ದಂಡೊಂದ ಸುತ್ತಿ ಹಡೋ ದುನ ನಿಂಗ ನೋಡೋನೆತಾನೇ, ಅದು ಹ್ಲಾ ಆಪದುಗ ಸಾರೆ ಆತೊಂದು, ಅಲೊದೂಳ್ಳಿವಿ.

೨೧. ಆಗ ಯೆಹೂದದೊ ಇಬ್ಬವಕ ಬೆಟ್ಟಗಡ್ಡ ಓಡಿ ಹೋ ಗಲಿ; ಅದುನ ನಡುನೊ ಇಬ್ಬವಕ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಯಲಿ; ನಾಡು ಗ್ಲೋಗೆ ಇಬ್ಬವಕ ಅಲ್ಲಿಗ ಸೇರದೆ ಇರಲಿ;

೨೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬರೆದದೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರೋದುಗ ಪ್ಲೆಗ ಪ್ಲೆ ಆಪ ಜಿನಗ್ಲೊ ಅವೆತಾಂ.

೨೩. ಆ ಜಿನಗ್ಲೋಗೆ ಬಸುಲೊದವಕಗೂ ಮೊಲೆ ಕೊಡು ವವಕಗೂ ಅಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಲು ಬಂಗವೂ ಈ ಪಜಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪವೂ ಹಟ್ಟರ.

೨೪. ಅವಕ ಕತ್ತಿಯ ಬೇಂದ ಬುಧ್ದಾರ, ಅವಕರ ಸೆಲಿ ಹಿಡಿತೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲಿಾಚುನವಕರೊಣ್ಣಿಗೆ ಬೀತಾರ; ಇನ್ನು ಹೊಲಿಾಚುನವಕರ ಕಾಲ ತೀರೋನೆಗಟ್ಟ ಯೆರೂಸಲೇಮು ಹೊಲಿಾಚುನವಕರಾಂದ ತ್ತುಯಿದೊಂಡಟ್ಟರ.

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಟ್ಟು ತಿಂಗ್ಗುವ ಮಿಾನುನೊ ಗುರು ತುಗೊವೊ, ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬ ಜನಗ ದಿಕ್ಕುತಲೆ ಕಾಣದ ಸಕ್ಕಟವೊ, ಸೌಂದರವೊ ತೆರೆಯೊ ಗೊಣ್ಣಿಯಿಕ್ಕೊದೊ, ಆರ.

೨೬. ಲೋಕಗಾಪ ಕಾರ್ಯದ ಅಂಜಿಕೇಂದವೊ ಕಾವಲೊಂದವೊ ಮನಿಚರ ಜೀವ ಹಾರಿ ಹೋರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಾನುನ ಬಲುಗೊ ಅಲಿಗಿಸಿಯುಂಡರೊ.

೨೭. ಆಗ ಅವಕ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಮಂಜುನೊ ಬಲೊಂದವೊ ಅಪ್ಪಲಿ ಮಯಿಮೇಂದವೊ ಬಪ್ಪದುನ ನೋಡಿಯಾರ.

೨೮. ಆಲೆ ಎವೆ ಆಪದುಗ ತೊಡಂಗೋನೆ, ನಿಂಗ ತಲೆಯ ಎತ್ತಿ, ಮೇಲೆ ನೋಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬುಡುಗಡೆ ಸಾರೆ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟೆ ಹೇಗಿದಲ, ಎನಾಂದಲೆ: ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರವವೊ, ಮೊರ ಎಲ್ಲವವೊ ನೋಡಿವಿ.

೩೦. ಅವೆ ಚಿತ್ತದುನ ನೋಡೋನೆ, ಬೇಚಗೆ ಈಗ ಸಾರೆ ಆ ತೊಂದು ನಿಂಗ್ಗುವೇ ಅಲಿದೊಂಡಾಲಿಯಲ್ಲದಾ?

೩೧. ಅತ್ತಿತಾಲ ನಿಂಗವೊ ಎವೆ ಆಪದುನ ನೋಡೋನೆ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಒದಗಿತೊಂದು ಅಲಿದೊಳ್ಳಿವಿ.

೩೨. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ: ಎಲ್ಲಾ ಆಪನೆಗಟ್ಟ ಈ ಕೊಲ ತೀರಿ ಹೋಗ.

೩೩. ಬಾನೊ ಬೂಮಿಯೊ ಕ್ಕೆದೊಣ್ಣರ, ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಮಾ ತುಗೊ ಕ್ಕೆದೊಣ್ಣಗ.

೩೪. ಆಲೆ ಅಪ್ಪಲಿ ತಿಂದು ಕುಡಿಪದುನೆಂದವೊ ಅಮಲೊಂದ

ದವೂ ಜೀವದ ಚಿತ್ತೇಂದವೂ ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುಗ ಬಾರ ಆಗದ್ದೆಂಗೆ ಯೂ, ಆ ಜಿನ ಕೊಸಕ್ಕಿನ ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ಬಾರದ್ದೆಂಗೆಯೂ, ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ಬೂಮಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೊ ಬದುಕುವ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಕುಣಿಕಿಲುಮಾಕೆ ಬಂದರ.

೩೬. ಆದದುನೆಂದ ಮುಂದಗ ಆಪದುಗ್ಗಡುವ ಎವೆಯೆಲ್ಲಾಗ ನಿಂಗ ತಪ್ಪಿಸಿಯುಂಬದುಗೂ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಮುಂದಾಡು ನಿದ್ದುಂಬದುಗೂ ತಕ್ಕವಕಾಗಿಬ್ಬ ಹೆಂಗೆ, ಯೇಗ್ಗೂ ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೭. ಅವಲ ಹಗಲುನೊ ಗುಡಿಯೊ ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಇರ್ಪುನೊ ಹೊದಿಾಚು ಬಂದು, ಇಪ್ಪೆ ಮೊ ರದ ಬಿಟ್ಟುಂಬ ಬಿಟ್ಟುನೊ ತಂಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೩೮. ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬಾಗಾಪನೆ ಗುಡಿಯೊ ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದೂಂಡಿದ್ದರು.

೨೨. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ಕಾಂಬ ಹ್ವಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟಿಯ ಹಬ್ಬ ಒದಗೋನೆ,

೨. ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಅವಲನ ಎತ್ತತೆ ಕೊದ್ದಾ ಕಾಕೂಂದು ಅರಸಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಜನಗ ಅಂಜಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೩. ಆಲೆ ಹನ್ನೆರಡ್ಬಾ ಯೆಕ್ಕದೊ ಇಬ್ಬ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತಾಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರುನ ಯೂದನ್ನೊಗೆಗೆ ಪಿಚಾಚಿ ಹುಕ್ಕಲ.

೪. ಆಗ ಅವಲ ಹೋಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರ ಕೋಡವೂ ದಂಡುನ ಗೊತ್ತುಗಾರರ ಕೋಡವೂ ಅವಲನ ಅವಕಗ ಎತ್ತತೆ ಒಪ್ಪಿಸಾಕೂಂದು ಮಾತಾಡಿದದೆಮ್ಮನೆ,

೫. ಅವಕ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿ, ಅವಂಗ ಹಣ ಕೊಡೋದುಗ ನುಡಿದು, ಒಪ್ಪಿಯುಂಡರು.

೬. ಆಗ ಅವಲ ಬಾಚೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪಜೆ ಅಪ್ಪಿಯದ್ದೆಂಗಿ ಅವನ ಅವಕಗ ಒಪ್ಪಿಸೋದುಗ ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯವ ಅರಸಿದಂ.

೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ತ ಹಲಿ ಬೆಟ್ಟೋದುಗ್ಗಡುವ ಹ್ವಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟೆಯ ಜಿನ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ,

೮. ಅವಲ ಪೇತ್ರನವೂ ಯೋಹಾನನವೂ ಕ್ಷೇಗಿ, ನಂಗ ಪಸ್ತವ ತಿಂಬ ಹೆಂಗಿ, ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಅದುನ ನಂಗಗ ಒದಕಿವಿ, ಎನ್ನಂ.

೯. ಅವಕ ಅವಂಗ: ಯೆಂಗ ಎಲ್ಲಿ ಒದಕೋದುಗ ನಿನಗ ಮನಸ್ಸು ಹಡದೆ? ಎಮ್ಮನೆ;

೧೦. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಪಟ್ಟಣಗ ಸೇಬನೆ, ನೀರಣಕ ಹೊಲುವ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ನಿಂಗಿದು ರುಗ ಬನ್ನನಂ; ಅವಲ ಹುಗುವ ಮನೆಗ ಅವಲಂದಿಡಾಡು ಹೋಗಿವಿ.

೧೧. ಆ ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಗ: ನಾಂ ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕೋಡ ಪಸ್ತವ ತಿಂಬ ಬೀಡಾರ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಗುರು ನಿನಗ ಹ್ವೇ ಗಿನಾಂಬದಾಗಿ ಹ್ವೇಗಿವಿ.

೧೨. ಅವಲ ಸರ್ಬರಾಜಿಯ ಮಾಡಿ ಹಡುವ ದೊಡ್ಡ ಮೇಲ್ಮೆ ದ್ವಿಯ ನಿಂಗಗ ತೋಪ್ಪಿನಂ; ಅಲ್ಲಿ ಒದಕಿವಿ, ಎನ್ನಂ.

೧೩. ಅವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲ ತಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿದ್ದೆಂಗಿ ಕಂಡು, ಪಸ್ತವ ಒದಕಿದರು.

೧೪. ಹಿಂದೆ ಆ ಗೈಗೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಲನೂ ಅವನ ಕೋಡ ಹನ್ನೆರಡು ಅಪೊಸ್ತಲರೂ ಕುಳಿದೊಂಡರು.

೧೫. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಾಂ ಪಾಡು ಪಡೋನೆ ಮುಂದೆ ಈ ಪಸ್ತವ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕೋಡ ತಿಂಬದುಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಆವಲಾಗಿದ್ದೆಂ;

೧೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ನೆಲೆವನೆ ಗಟ್ಟಿ, ನಾಂ ಇನ್ನೂ ಅದುನೊ ತಿಂಬದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿನೆ ಎಂದು,

೧೭. ಬೋಗಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ ಇದುನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುಳ್ಳಿವೆ;

೧೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಪ್ಪನೆಗಟ್ಟ ಈ ಕುಡಿ ಮುಂದಿರಿ ರಸವ ಇನ್ನು ಕುಡಿಯೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಇನ್ನು ದೊಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ಮುಲಿತು; ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟು: ಇದು ನಿಂಗಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಡುವ ಯೆನ್ನ ಸರುವಲು. ಇದುನ ಯೆನ್ನ ನೆನೆಪದುಗಾಗಿ ಮಾಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಅತ್ತಿತಾಲ ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೋಗಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವಲ: ಈ ಬೋಗಣಿ ನಿಂಗಗಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಹಡುವ, ಯೆನ್ನ ನೆತ್ತರುನೊ ಹಡುವ ಹೊಸ ಕರಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ.

೨೧. ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಯೆನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸುವವನ ಕೈ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಮೇಜೊದಗ ಹಡದೆ,

೨೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಹಟ್ಟ ಹೆಂಗೆ, ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಹೋನಲ; ಆಲೆಯೂ ಏಯವಲ ಅವನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನವೋ, ಆ ಮನಿಚಗ ಅಯ್ಯೋ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೩. ಆಗ ತಂಗೊಣಿಗೆ ಅದುನ ಮಾಡುವವಲ ದಾರಾಂದು, ತಂಗೊಣಿಗೆ ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೨೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗೊಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವಲ ಆಗಿ ಕ್ಲಾಂಬಲ ದಾರಾಂದು ಅವಕರೊಣಿಗೆ ಹೋರಟ ಉಟ್ಟಾತು.

೨೫. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅಗ್ನಾನ್ಯ ನಿಗೊವ ಅರಸರು ಅವಕರ ಮೇಲೆ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿಯಾರ; ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರ ನಡೆಸುವವಕ ದರ್ಮಗಾರರು ಎನ್ನ ಸಿಯುಂಡಾರ;

೨೬. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅತ್ತೆಯಲ್ಲ; ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವಲ ಕುನ್ನವಲ ಮಾಕೆಯೂ, ಯೆಜಮಾನಲ ಗೆಲಸದವಲ ಮಾಕೆಯೂ, ಆಗಲಿ.

೨೭. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಏಯವಲ ದೊಡ್ಡವಲ? ತಿಂಬದುಗ

ಕುಳಿಬವಲನೋ? ಗೀವವಲನೋ? ತಿಂಬದುಗ ಕುಳಿಬವಲನಲ್ಲದಾ?
ಆಲೆ ನಾಲ ನಿಂಗ ನಡುವೆ ಗೀವವಲ ಮಾಕೆ ಇದ್ದೆಲ.

೨೮. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ಸೋದನೆಗೊಲ್ಲೇಗೆ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ
ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿದ್ದವಕ ಆಗಿದ್ದೀ.

೨೯. ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊ ಯೆನ್ನ ಮೇಜುನೊ
ತಿಂದು, ಕುಡಿತ್ತು, ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಲಗ ನಾಯ
ತೀರಿಸುವವಕಾಗಿ ಗದ್ದಿಗೆಯೊ ಕುಳಿದೊಂಬ ಹೆಂಗೆ,

೩೦. ಯೆನ್ನಪ್ಪಲ ಯೆನಗ ರಾಜ್ಯವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದೆಂಗೆ,
ನಾಲ ನಿಂಗಗ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಹಿಂದೆ ಕರ್ತಲ: ಸೀಮೋನಾ! ಸೀಮೋನಾ! ಎದಗೇ,
ಸೈತಾನಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಗೋದುಂಬೆ ಮಾಕೆ ಕೇಲಿಪೋದುಗ ತನ
ಗಾಗಿ ಕ್ಷೇತಲ.

೩೨. ಆಲೆ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಅಯಿದು ಹೋಗದ್ದೆಂಗೆ ನಿನ
ಗಾಗಿ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣೆ; ಇನ್ನು ನೀ ತಿರಿಗಿಯುಂಡ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ ಸಂ
ಗಾತಿಗಾರರ ತಿರ ಮಾಡು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೩೩. ಎವಲ ಅವಲಗ: ಕರ್ತಾ! ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಸೆಪಿಗೊ
ಸಾವುಗೊ ಹೋಪದುಗ ನಾಲ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆಲ ಎಮ್ಮನೆ,

೩೪. ಯೇಸು: ಪೇತ್ರಾ, ನೀ ಯೆನ್ನ ಅಲಿಯೇಂದು ಮೂ
ರುಟ್ಟು ಹೊಲಿತಟ್ಟೋನೆ ಮುಂದೆ, ಇಂದು ಕ್ಲೋಯಿ ಕೂಗಾಂದು
ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೩೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ: ಹಣದ ಚೀರವೂ ಸಾಮಾನ ಚೀ
ರವೂ ಕೆರವೂ ಇಲ್ಲದವಕಾಗಿ ನಾಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕ್ಲೇಗೋನೆ, ಏನಾ
ಲೆಯೂ ಕೊಲಿತೆ ನಿಂಗಗಾತಾ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ
ಎಂದರು.

೩೬. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ: ಆಲೆ ಈಗ ಹಣದ ಚೀರ ಹಡು
ವವಲ ಅದುನ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳಲೆ, ಸಾಮಾನ ಚೀರವವೂ ಅತ್ತಿತಾಲ;

ಇನ್ನು ಕತ್ತಿ ಇಲ್ಲದವಂ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಮಾರಿಯುಟ್ಟು, ಒಂದನ ಕೊಂಡೂಳ್ಳಲಿ;

೩೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ: ಅನ್ನೆಯಗಾರರ ಕೋಡ ಅವನ ಯೆಕ್ಕಗ ಸೇತಿದರು, ಎಂಬ ಈ ಬರೆಯೂ ಕೂಡಾ ಯೆನ್ನೋಗೆ ನೆಲೆವೇರೋದೊಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಬಕ್ಕ ಆದ ಮಾತುಗ ಮುಡುವು ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೮. ಅದುಗವಕ: ಕರ್ತಾ! ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕತ್ತಿ ಎಂದರು; ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕಗ: ಗನ, ಎನ್ನಲ.

೩೯. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಕಡೆದು, ವ್ವಾಕದ ಪರಕಾರ ಇಪ್ಪೆ ಮೊರದ ಬಿಟ್ಟುಗ ಹೋದಲ. ಅವನ ಸಿಸಿಯರೂ ಅವಂನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

೪೦. ಆ ಎಡೆಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಸೋದನೆಗ ಸೇರದ್ದೆಂಗಿ ಹರಕೆ ಮಾಡಿವೆಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೪೧. ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಕಲ್ಲಿಡುವಾಸಗ ದೂರ ಹೋಗಿ, ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, ಜಪ ಮಾಡಿ:

೪೨. ಅಪ್ಪಾ! ನಿನಗ ಮನಸ್ಸೆಟ್ಟಲೆ, ಈ ಬೋಗಣಿ ಯೆನ್ನೆಂದ ಹೋಗಲಿ; ಆಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲ, ನಿನ್ನದುತಾಂ ಆಗಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಆಲೆ ಮೇಲೋಕಾಂದ ಒಬ್ಬ ಜಮಗಾರಂ ಅವಂಗ ತೋಲಿಯುಂಡು, ಅವಂಗ ಬಲ ಕೊಟ್ಟಲ.

೪೪. ಅವಂ ಪೆರಣಸಕ್ಕಟದೊ ಇದ್ದು, ಇನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡಿದಲ. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವನ ಬೆವರು ಬೂಮಿಗ ಬೂವ ನೆತ್ತರುನ ಸೊಟ್ಟುಗೊ ಮಾರಕೆ ಹಟ್ಟ.

೪೫. ಅವಂ ಜಪ ಮಾಡಿ, ಯೆದ್ದು, ಸಿಸಿಯರ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಕ ದುಕ್ಕಾಂದ ಒಲಿಗೋದುನ ಕಂಡು,

೪೬. ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಒಲಿಗೋದೇನ? ನಿಂಗ ಸೋದನೆಗ ಸೇರದ್ದೆಂಗಿ, ಯೆದ್ದು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೭. ಅವಲ ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಎದಗೇ, ಪಜೆ ಬಂದರು; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹನ್ನೆರಡಾದೊ ಯೂದಾಂಬವ ಒಬ್ಬಲ ಅವಕರ ಮುಂದಾಡು ನಡೆದು, ಯೇಸುಗ ಮುತ್ತಿಕೊಡುಗ ಸಾರೆ ಬನ್ನಲ.

೪೮. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ಯೂದಾ! ಮುತ್ತೂಂದ ಮನಿಜನ ಮಾತಿನ ಒಪ್ಪಿಸಿರೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಅವಲನ ಸುತ್ತು ಇಬ್ಬವಕ ಆಪದುನ ನೋಡಿ: ಕರ್ತಾ! ಕತ್ತೀಂದ ಯೆಂಗ ಬೆಟ್ಟುವನಾ? ಎಂದರು.

೫೦. ಆಗ ಅವಕರೊಲಗೆ ಒಬ್ಬಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಬೆಟ್ಟ, ಅವಲನ ಬಲ ಕಿವಿಯ ಕುಯಿದ್ದಾಕಿದಲ.

೫೧. ಆಲೆ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಈಸಗಟ್ಟ ಬುಡಿವಿ, ಎಂದೆಲಗಿ, ಅವಲನ ಕಿವಿಯ ಮುಟ್ಟ, ಅವಲನ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಲ.

೫೨. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ ಯರುಗೂ ಗುಡಿಯ ದಂಡುನ ಗೊತ್ತುಗಾರರುಗೂ ವೊಕ್ಕೈಸ್ತ ರುಗೂ: ಕಳ್ಳನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಹೆಂಗೆ, ಕತ್ತಿಯವೂ ದೊಣ್ಣೆಯವೂ ಹಿಡಿತು ಕಡೆದಿರಾ?

೫೩. ನಾಲ ಜೆನಾಗೂ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕೋಡ ಗುಡಿಯೊ ಇಬ್ಬನೆ, ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕುಲೆ; ಆಲೆ ಇದುತಾಲ ನಿಂಗ ಗೈಗೆ ಯೂ ಕ್ಷತಲೆಯ ಅದಿಕಾರವೂ ಆಗಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೪. ಆಗ ಅವಕ ಅವಲನ ಹಿಡಿತೂಂಡು ಹೋಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆಗ ಕೂಟ ಬಂದರು; ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ ದೂರಾಂದ ಹಿಂದಾಡು ಹೋದಲ.

೫೫. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಅವಕ ತೊಟ್ಟಮನೆಯ ನಡುಕೇರಿ ಯೊ ಕಿಚ್ಚೊಟ್ಟ, ಕುಳಿದೂಂಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಅವಕರ ನಡುವೆ ಕುಳಿ ದೂಂಣಲ.

೫೬. ಆಲೆ ಗೆಲಸದವ್ವ ಒಬ್ಬ ಬ್ಬೀಕಲುಗಿದುರಾಗಿ ಕುಳಿ

ದಿಬ್ಬ ಅವನ ನೋಡಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಂಣ್ಣಾಕಿ: ಎವನೂ ಅವನ ಕೋಡ ಇದ್ದಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೫೭. ಅವಲ: ಹೆಮ್ಮಾತೀ, ಅವನ ಅಲಿಯೇಂದು ಅವನ ಹೊಲಿತಟ್ಟಿದಲ.

೫೮. ಚಿಟಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೊಬ್ಬಲ ಅವನ ನೋಡಿ: ನೀನೂ ಅವಕರೊಣಗೆ ಒಬ್ಬತಾಲ, ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಅದುಗ: ಮನಿಚಾ! ನಾಲ ಅಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೫೯. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಒಂದು ಮಣಿ ಜಾಮ ಆದದೆ ಮ್ಮನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ನಿಜಾಗಿ ಎವನೂ ಅವನ ಕೋಡ ಇದ್ದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಗಲಿಲಾಯದವಂತಾಲ ಆಗಿದ್ದನೇಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಲ.

೬೦. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ: ಮನಿಚಾ! ನೀ ಹೇಳಗೋದನ ನಾಲ ಅಲಿಯೆಲ, ಎನ್ನಲ. ಆಗತಾನೇ ಅವಲ ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಕೋಯಿ ಕೂಗಿತು.

೬೧. ಆಗ ಕರ್ತಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಪೇತ್ರನ ಮೇಲೆ ಕಂಣ್ಣಾಕಿದಲ. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ: ಇಂದು ಕೋಯಿ ಕೂಗೋನೆ ಮುಂದೆ ನೀ ಮೂರುಟ್ಟು ಯೆನ್ನ ಹೊಲಿತಟ್ಟಿರೇಂದು ಕರ್ತಲ ತನಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಲ.

೬೨. ಆಗ ಅವಲ ಹೊಲಿಾಚು ಹೋಗಿ, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಲ.

೬೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೇಸುವ ಹಿಡಿತ ಮನಿಚರು ಅವನ ಯೇಡಿಸಿ, ಹುಯಿದು,

೬೪. ಅವಲಗ ಮುಸುಕ್ಪಾಕಿ, ಮೊಗಗ ಬಡಿದು, ನಿನ್ನ ಬಡಿ ದದಾರಾಂದು ಸಾತ್ರ ಹೇಳಗೂಂದು ಅವನ ಕೇಳತರು.

೬೫. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಜೋಚದ ಮಾತುಗೊಂದಿವ ಅವಲ ಗ ಹೇಳಿದರು.

೬೬. ಬ್ಲಾಗಾದದೆಮ್ಮನೆ ಪಜಿಯ ಮೊಕ್ಕಸ್ತರೂ ದೊಡ್ಡ

ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಕೂಡಿಯುಂಡು, ಅವನ ತಂ
ಗ ಕೂಟುಗ ಹಿಡಿತುಂಡೋಗಿ,

೬೭. ಅವನು: ನೀ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಲೆ ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗು ಎಂ
ದರು. ಆಲೆ ಅವ ಅನಕಗ: ನಾಂ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ನಿಂಗ ನಂ
ಬೋದೇ ಇಲ್ಲೆ;

೬೮. ನಾಂ ಕ್ಲೇತಲೆಯೂ, ನಿಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದೇ
ಇಲ್ಲೆ;

೬೯. ಈಗಾಂದ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ದೇವರ ಸತುನ ಬಲಸ
ರಿಯೊ ಕುಳಿದುಂಡಿದ್ದನಲ, ಎನ್ನಲ.

೭೦. ಆಲೆ ಅವಕೆಲ್ಲಾ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿನಾ?
ಎಮ್ಮನೆ, ಅವ ಅನಕಗ: ನಿಂಗ್ಲವೆ ಹ್ಲೇಗಿಯಾಲಿ; ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ನಾಂತಾಂ ಅವಲ, ಎನ್ನಲ.

೭೧. ಆಗ ಅವಕ: ನಂಗಗ ಸಾಕಿಚಿ ಇನ್ನೇನಗ? ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ನಂಗ್ಲವೇ ಅವನ ಬೇಂದ ಕ್ಲೇತಿದೊಲ, ಎಂದರು.

೨೩. ಸಂದಿ.

೧. ಆಗ ಅವಕರ ಗುಪ್ತೆಲ್ಲಾ ಯ್ಲಿದ್ದು, ಅವನ ಪಿಲಾತನ
ಸಾರೆ ಹಿಡಿತುಂಡೋದರು.

೨. ಅವಕ: ಎವಲ ಯೆಂಗ ಜನವ ತಿರಿಗಿ ಬ್ಲುವ ಹೆಂಗೆ
ಮಾಡಿ, ತಾಂ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂಬ ಅರಸಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಕೈಸರಗ ಕಂದೆಯ
ಕೊಡದ್ಲೆಂಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡೋದುನ ಕಂಡಿದ್ದೆಯೋ, ಎಂದು ಅವನ
ಮೇಲೆ ದೂರು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೩. ಆಗ ಪಿಲಾತಲ: ನೀ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸಾಗಿದ್ದೆಯಾ?
ಎಂದು ಅವನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವ ಅವನು: ನೀ ಹ್ಲೇಗಿರೇಂದು
ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಲ.

೪. ಅದುಗ್ಲಿಂದೆ ಪಿಲಾತಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರುಗೂ ಪಜೆ
ಗೂ: ನಾಂ ಈ ಮನಿಚನೋಗೆ ಏನೂ ತವ್ವ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ: ಎವಂ ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಿಡಿತು ಇಲ್ಲಿಗ ಟ್ಟವೂ ಯೆಹೂದ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಜನವ ಹಿಲ್ಲೆತ್ತಿನಾಂದು ಚಲ ಹಿಡಿತು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೬. ಪಿಲಾತಂ ಇದುನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಈ ಮನಿಚಂ ಗಲಿಲಾಯ ದವಂನಾ? ಎಂದು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಂ.

೭. ಅವಂ ಹೆರೋದನ ಅಧಿಕಾರಗ್ಲೋಗೆ ಇದ್ದನೆಂದು ಅಯಿ ವನೆ, ಅವಂನ ಆ ಜಿನದೊ ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದ ಹೆರೋ ದನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಂ.

೮. ಆಲೆ ಹೆರೋದಂ ಯೇಸುವ ನೋಡೋನೆ, ಬಲು ಚಚ್ಚೋಚ ಪಟ್ಟಂ. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂನ ಕುರಿತು ಅಪ್ಪದಿ ಮಾತ ಕ್ಲೇತದುನೆಂದ ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಅವಂನ ನೋಡೋದುಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂನೆಂದ ಆಪ ಒಂದು ಗುಯಿತ ನೋಡೋದುಗ ನೆಂಜಡೆ ಆಗಿದ್ದಂ.

೯. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಅವಂನ ಬಲು ಮಾತುಗ್ಲೊಂದ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತಂ; ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಂಗ ಉತ್ತರ ಒಂದೂ ಕೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.

೧೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರು ಕಲುವೆಗಾ ರರು ಅವಂನ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಪ್ಪಾಗಿ ದೂರು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೧೧. ಆಲೆ ಹೆರೋದಂ ತನ್ನ ದಂಡುಗಾರರ ಕೋಡ ಅವಂನ ಮಾನಜೇದ ಮಾಡಿ, ಯೇಡಿಸಿ, ಬ್ಲೀಚಲು ಹೊಯೆವ ಬಟ್ಟೆಯ ಅವಂಗ ಹೊಯಿಸಿ, ಅವಂನ ತಿರಿಗಿ ಪಿಲಾತನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಂ.

೧೨. ಅದೇ ಜಿನದೊ ಪಿಲಾತನೂ ಹೆರೋದನೂ ಒಬ್ಬಗೊ ಬ್ಬಂ ಸ್ನೇಚಗಾರರಾದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದುಗ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಗೊಬ್ಬಂ ಹಗೆಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

೧೩. ಇನ್ನು ಪಿಲಾತಂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರವೂ ಗೊತ್ತು ಗಾರರವೂ ಪಜೆಯವೂ ಒಟ್ಟುಗ ಕೊರಚಿ,

೧೪. ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಮನಿಚಲ ಜನವ ಹಿಲ್ಲೆತ್ತುವವಾಂದು ನಿಂಗ ಅವಲನ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಹಿಡಿತೂಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀ; ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ನಾಲ ನಿಂಗ ಮುಂದಾಡು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹ್ಲೇಗುವ ತವ್ವುಗ್ಗೋಗೆ ಏನಾಲೆಯೂ ಈ ಮನಿಚನ್ನೋಗೆ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ.

೧೫. ಹೆರೋದನೂ ಕೂಡಾ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಅವಲನ ಯೆಂಗ ಸಾರೆ ಹಿಂದುಗ ಕ್ಲೇಗಿದಲ; ಆಲೆ, ಎದಗೇ, ಅವಲ ಸಾವುಗ ತಕ್ಕದೇನಾಲೆಯೂ ಮಾಡಿದಾಂದು ಅವಲನ್ನೋಗೆ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ.

೧೬. ಇತ್ತೆ ಆದೆಗ ಅವಲನ ಸೀಕಿಸೆ ಮಾಡಿ, ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಹಬ್ಬಹಬ್ಬಗ ಅವಕಗ ಒಬ್ಬನ ಬುಡಿ ಸೋದು ಅವಸಿಯ ಹಟ್ಟ.

೧೮. ಆಲೆ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗ: ಎವಲನ ಎತ್ತಿಹಾಕು; ಬರಬ್ಬನ ಯೆಂಗಗ ಬುಡಿಸೂಂದು, ಕಿಲಿಚಿದರು.

೧೯. ಎವಲನ ಪಟ್ಟಣದೊ ಉಟ್ಟಾದ ಒಂದು ಕಲಗಗಾಗಿ ಯೂ ಕೊಲೆಗಾಗಿಯೂ ಸೆಲಿಗ್ತಾಕಿದ್ದರು.

೨೦. ಆಲೆ ಪಿಲಾತಲ ಯೇಸುವ ಬುಡಿಸೋದುಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟ ದುನೆಂದ ಮರಿಚಿ ಅವಕಗ ಕೂಗಿ ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೨೧. ಅವಕ: ಅವಲನ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕು, ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾ ಕೂಂದು ಕೂಗಿಯಾಡಿದರು.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಮೂರನೇ ಹುಟ್ಟು ಅವಕಗ: ಯೇಕ? ಎವಲ ಏನ ಕೇಡು ಮಾಡಿದ್ದನೆ? ಸಾವುಗ ಸರಿಯಾದ ತವ್ವು ಒಂ ದುನ ಆಲೆಯೂ ಅವಲನ್ನೋಗೆ ನಾಲ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಸೀಕಿಸೆ ಮಾಡಿ, ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೩. ಆಲೆ ಅವಕ: ಅವಲನ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕೂಂದು ಬಲು

ಸದ್ದೊಂದ ಕೆಂಜಿಯುಂಡು, ತೊಂದಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನು ಅವಕರ ಸದ್ದೊ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರ ಸದ್ದೊ ಅಪ್ಪಡಿ ಹೆಚ್ಚಾತು.

೨೪. ಆಗ ಪಿಲಾತಲ ಅವಕ ಬೇಡಿಯುಂಡ ಹೆಂಗೆ ಆಪ ದೂಂದು ತೀರುವು ಮಾಡಿ,

೨೫. ಕಲಗ ಕೊಲೆಗಾಗಿ ಸೆಲಿಗ ಬ್ಬುದ್ಡಿಬ್ಬ, ಬುಡಿಸೋ ದೂಂದು ಅವಕ ಕೆಂಜಿಯುಂಡವನ ಬುಡಿಸಿದಲ; ಆಲೆ ಯೇಸುವ ಅವಕರ ಮನಸ್ಸುಪಡಿಗ ಒಪ್ಪಿಸಿದಲ.

೨೬. ಅವನ ಹಿಡಿತ್ತೋಪನೆ, ಹೊಲಾಂದ ಬಂದ, ಕುರೇನೆ ಊರುನ ಸೀಮೋನೆಂಬವನ ಅವಕ ಹಿಡಿತು, ಸಿಲುಬೆಯ ಯೇಸು ಹಿಂದಾಡು ಹೊಲುವ ಹೆಂಗೆ, ಅದುನ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀತರು.

೨೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಜನವೂ ಅವಲಗಾಗಿ ಮಾರ ಚಚ್ಚಿ ಯುಂಡು ಔವ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರು ಬಲು ಪಜೆಯಾಗಿ ಅವಲಂತ್ರಿ ದಾಡು ಹೋದರು.

೨೮. ಆಗ ಯೇಸು ಆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೆರೂಸಲೇಮುನ ಹೆಂಗ್ತುವೇ! ಯೆನ ಗಾಗಿ ಔವ ಬೇಡ, ಆಲೆ ನಿಂಗಗಾಗಿಯೂ ನಿಂಗ ಮಕ್ಕಗಾಗಿ ಯೂ ಔವಿ.

೨೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ, ಎದಗೇ, ಬರಡಿಯರೂ ಹೆಲಿದ ಬಸು ಡೊ ಹಾಲು ಕೊಡದ ಮೊಲೆಯೂ ಬಾಗೆಯವುಳ್ಳವೇಂದು ಮನಿ ಚರು ಹ್ಲೇಗುವ ಜಿನಗೊ ಬಂದರೊ.

೩೦. ಆಗ ಬೆಟ್ಟುಗೊಲ್ಲೇಗ: ಯೆಂಗ ಮೇಲೆ ಬ್ಬುಯಿವ! ದಿಟ್ಟು ಗೊಲ್ಲೇಗ: ಯೆಂಗ್ತುವ ಮುಚ್ಚಿವೇಂದು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವ ಟ್ಪಾರ;

೩೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೊರದೊ ಅವಕ ಎವೆಯ ಮಾ ಡಿಲೆ, ಒಣಗಿದದುನೊ ಯೇನ ಆರ? ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕರುಮಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ಬೇರೆ ಯೆರ
ಡ್ಲಾವ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೊಬ್ಬದುಗ ಹಿಡಿತೊಂಡು ಹೋದರು.

೩೨. ಅವಕ ಮಂಡೆಯೊಡೆಡೇಂಬ ಜಾಗಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅಲ್ಲಿ
ತಾಂ ಅವನವೂ ಆ ಕರುಮಗಾರರವೂ, ಒಬ್ಬನ ಅವನ ಬಲಸ
ರಿಯೊ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಅವನ ಎಡಸರಿಯೊ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕಿದರು.

೩೪. ಆಲೆ ಯೇಸು: ಅಪ್ಪಾ! ಅವಕಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡು; ಯೇ
ಕಾಂದಲೆ ತಂಗ ಮಾಡೋದೇನಾಂದು ಅರಿಯರು, ಎನ್ನಲ.
ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗೊವ ವಾಲ ಮಾಡಿ, ಚೀಟ್ಟಾಕಿದರು.

೩೫. ಜನ ನೋಡಿಯುಂಡು ನಿದ್ಧರು. ಗೊತ್ತುಗಾರರೂ
ಕೂಡ ಅವನ ಯೇಡಿಸಿ: ಬೇರನವಕರ ಉಯಿಸಿದಲ; ಎವಂ
ದೇವರು ತಿರಿದೊಂಡ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಲೆ, ತನ್ನ ಉಯಿಸಿಯುಳ್ಳಲೀ,
ಎಂದರು.

೩೬. ಇನ್ನು ದಂಡನವಕರೂ ಕೂಡ ಅವನ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ,
ಸಾರೆ ಬಂದು, ಹ್ವಯಿ ರಸವ ಅವಗ ಹೊತ್ತು ಬಂದು:

೩೭. ನೀ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸಾಗಿದ್ದಲೆ, ನಿನ್ನ ನೀ ಉಯಿಸಿ
ಯುಳ್ಳೊ, ಎಂದು ಹೇಗಿದರು.

೩೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ: ಎವಂ ಯೆಹೂದ್ಯರ
ಅರಸಾಂಬ ಮೆಲ್ಬರೆ ಗ್ರೇಕ ರೋಮಾಯ ಇಬ್ರಿಯ ಬರೆಯೊಗೆ
ಬರೆಸಿ ಹಟ್ಟ.

೩೯. ಇನ್ನು ತೂಗಿಬ್ಬ ಕರುಮಗಾರರೊಗೆ ಒಬ್ಬಂ ಅವಗ
ಜೋಚದ ಮಾತ್ಕೇಗಿ: ನೀ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲದಾ? ನಿನ್ನವೂ ಯೆಂಗ್ಲ
ವವೂ ಉಯಿಸಿಯುಳ್ಳೊ, ಎನ್ನಲ.

೪೦. ಆಲೆ ಬೇರೊಬ್ಬಂ ಅವನ ಬೆದರಿಸಿ, ಅವಗ ಉತ್ತರ
ಕೊಟ್ಟು: ಅದೇ ತೀರುವುನೊ ಇಬ್ಬ ನೀ ದೇವರುಗ ಅಂಜೋದಿ
ಲೆಯಾ?

೪೧. ಆಲೆಯೂ ನಂಗಗ ನಾಯಪಡಿಗ ಆತು ಸರಿ; ಯೇ

ಕಾಂದಲೆ ನಂಗ ಮಾಡಿದವೆಗ ತಕ್ಕದದುನ ದಿನ್ನನೋ; ಆಲೆ ಎವಂ ಆಗದದೇನಾಲೆಯೂ ಮಾಡುಲೇಂದು, ಹ್ಲೇಗಿ:

೪೨. ಯೇಸುವೇ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊ ಬಪ್ಪನೆ, ಯೆನ್ನ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೊ, ಎನ್ನಂ.

೪೩. ಯೇಸು ಅವಂಗ: ನಿಜಾಗಿ ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಇಂದು ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಪರದೈಸುನೊ ಇಬ್ಬೇ ಎನ್ನಂ.

೪೪. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಣಿ ಆಪನೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೇ ಚದೊ ಮೂರು ಮಣಿ ಗಟ್ಟ ಕ್ಕತ್ತಲೆ ಆತು;

೪೫. ಹೊತ್ತುನ ಬ್ಬೀಕಲು ಹೋತು; ಗುಡಿಯ ತೆರೆ ನಡು ವೆ ಹಲೊದೊತು.

೪೬. ಆಗ ಯೇಸು ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ: ಅವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಕೈಗ ಯೆನ್ನ ಆತ್ಮವ ಒಪ್ಪಿಸನೆ ಎನ್ನಂ. ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಪೆರಣ ಬುಟ್ಟಂ.

೪೭. ಆಲೆ ನೂರು ದಂಡುಗಾರರ ಗೊತ್ತುಗಾರ ಒಬ್ಬಂ ಆದ ದುನ ನೋಡಿ, ದೇವರ ಮೈಮೆ ಪಡಿಸಿ, ನಿಜಾಗಿ ಈ ಮನಿಚಂ ನೀತಿಬತ್ತನಾಗಿದ್ದಂ, ಎನ್ನಂ.

೪೮. ಇನ್ನು ಆ ನೋಟಗ ಕೂಡಿ ಬಂದ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಆದ ವೆಯ ನೋಡಿ, ಮಾರ ಮಾರ ಹುಯಿದೊಂಡು ತಿರಿಗಿ ಹೋದರು.

೪೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂನ ಅಲೊಮೊಗದವಕೆಲ್ಲಾವೂ ಗಲಿಲಾಯಾಂದ ಅವಂನ ಕೋಡ ಅವಂನಿಂದಾಡು ಬಂದ ಹೆಮ್ಮ ಕ್ಕರೂ ಎವೆಯ ನೋಡಿಯುಂಡು, ದೂರದೊ ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೫೦. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಅರಿಮತ್ತಾಯಾಂಬ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಒಂದೂರುನ ಯೋಸೇಪಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ಇದ್ದಂ.

೫೧. ಅವಂ ಮತ್ತರಿ ಕೂಟದೊ ಒಬ್ಬನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಿ ಚನೂ ನೀತಿಬತ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದು, ಅವಕರ ಯೇಚನೆಗೂ ಕಾರಿ ಯಗೂ ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದಂ. ಎವಂನೂತಾಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಕಾತೊಂಡಿದ್ದಂ.

೫೦. ಎವಲ ಪಿಲಾತನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಯೇಸುನ ಸರುವಲ ಕೆಂಜಿಯುಂಡು,

೫೧. ಅದುನ ಕ್ಲಕಿ, ಬಟ್ಟೆಯೊ ಸುತ್ತಿ, ಇನ್ನು ದಾರವೂ ಬೀಯದೆ ಹಟ್ಟ, ಅಲಿಯೊ ತೋಂಡಿದ ಸಮಾದಿಯೊ ಅದುನ ಬೀತಲ.

೫೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬಗ ಒದಕುವ ಜಿನ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ; ಸಬ್ಬತು ಆರಂಬಾತು.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಲನ ಕೋಡ ಗಲಿಲಾಯಾಂದ ಬಂದ ಹೆಮ್ಮ ಕ್ಕರೂ ಹಿಂದಾಡ್ಲೋಗಿ, ಸಮಾದಿಯವೂ ಅವಲನ ಸರುವಲ ಬೀತ ಬಗೆಯವೂ ನೋಡಿದರು.

೫೪. ಅವಕ ಹಿಂದುಗ ಹೋಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂದವವೂ ತೈಲ ವವೂ ಒದಕಿ, ಕಟ್ಟಣೆಯ ಪರಕಾರ ಸಬ್ಬತುನೊ ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೨೪. ಸಂದಿ.

೧. ಆಲೆ ಓರದ ಮೊದಲ ಜಿನದೊ ಮೂಡೆ ಬ್ಲೀಗೋನೆ, ಅವಕ ತಂಗ ಒದಕಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂದವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಸಮಾ ದಿಗ ಬಂದರು.

೨. ಆಲೆ ಕಲ್ಲು ಸಮಾದೀಂದ ಹೊರಟ ಹಡೋದುನ ನೋಡಿ,

೩. ಓಗೆ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುನ ಸರುವಲ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ.

೪. ಅವಕ ಇದುಗಾಗಿ ಯೆರಡುನುಪಾಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದ ದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಮಿಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ ಯೆರಡು ಮನಿ ಜರು ಅವಕ ಸಾರೆ ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ ಅಂಜಿ, ಮೊಗವ ನೆಲಗ ಬ್ಲಗ್ಗಿಸೋನೆ, ಎವಕ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಜೀವದೊ ಇಬ್ಬವಲನ ಸತ್ತವಕ್ರೋಗಿ ಅರಸೋದೇನ?

೬. ಅವಲ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಯೆದ್ದಿದ್ದನೆ; ಅವಲ ಮುಂದೆ ಗಲಿ
ಲಾಯದೊ ಇಬ್ಬನೆ, ನಿಂಗಗ:

೭. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಪಾಪಗಾರ ಮನಿಚರ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ
ಯುಂಡು, ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕಿಸಿಯುಂಡು, ಮೂರನೇ ಜಿನಗ ಯೆದ್ದಿಬ್ಬ
ದಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೈಗಿದದುನ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ,
ಎಂದರು.

೮. ಆಗ ಅವಲನ ಮಾತುಗೊವ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡರು.

೯. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಸಮಾದೀಂದ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ, ಹನ್ನೊಂ
ದ್ದಾಗೂ ಮಿಕ್ಕವಕರೆಲ್ಲಾಗೂ ಎವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಅಲಿಸಿದರು.

೧೦. ಅಪೊಸ್ತಲರುಗ ಎವೆಯ ಹೈಗಿದವಕ ದಾರಾಂದಲೆ,
ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯನೂ ಯೋಹನ್ನನೂ ಯಾಕೋಬನ ಅವ್ವೆ ಮರಿ
ಯನೂ ಅವಕರ ಕೋಡ ಇದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೂತಾಲ.

೧೧. ಆಲೆ ಈ ಮಾತುಗೊವ ಅವಕಗ ಬೀಣುಕದೆ ಮಾಕೆ
ಕಂಡದುನೆಂದ, ಅವಕ ಎವಕರ ನಂಬುಲೆ.

೧೨. ಆಲೆ ಪೇತ್ರ ಯೆದ್ದು, ಸಮಾದಿಗ ಓಡಿ ಹೋಗಿ,
ಬಗ್ಗಿಯುಂಡು, ಬಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಬುಟ್ಟಿ ಹೋದನ ಕಂಡು, ಆದದು
ಗಾಗಿ ತನ್ನೋಗೆ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಹಿಂದುಗ ಹೋದಲ.

೧೩. ಅದೇ ಜಿನದೊ, ಎದಗೇ, ಅವಕರೊಗೆ ಯೆರಡ್ಡಾ
ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಆರು ಕಲ್ಲು ದಾರಿ ಆಸಗ ದೂರ ಹಡುವ
ಎಮ್ಮಾಹು ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹಟ್ಟಿಗ ಹೋಗಿಯುಂಡು,

೧೪. ಆದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಿಯಗೊವ ಕುರಿತು ತಂಗ ತಂ
ಗಗ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೧೫. ಅವಕ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡು, ತಂಗ ತಂಗಗ ತರ್ಕ
ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೇಸು ತಾನೆ ಸಾರೆ
ಬಂದು, ಅವಕರ ಕೋಡ ನಡೆದು ಹೋದಲ.

೧೬. ಆಲೆ ಅವನ ಅಲಿಯದ್ದೆಂಗಿ, ಅವಕರ ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟ.

೧೭. ಅವ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ನಡೆದೂಂಡು, ಮೊಗ ಮೆಲ್ಲೆ ಯಾಗಿ, ನಿಂಗ ನಿಂಗಗ ಸುಡಿದಾಡುವ ಈ ಮಾತುಗ್ಗೊ ಎನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಕ್ಲೋಪಾಂಬ ಹೆಸರುನ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಂಗ: ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಈ ಜಿನಗ್ಗೊಗಿತಾಲ ಆದವೆಯ ಅಲಿಯದ್ದೊದ ಪರದೇಸಿ ನೀ ಒಬ್ಬತಾನಾ? ಎನ್ನ.

೧೯. ಅವ ಅವಕಗ: ಎತ್ತವೆಯ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಅವಂಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ನಜರೆತುನವ ಆದ ಯೇಸುನ ಸುದ್ದಿಯತಾಲ; ಎವ ದೇವರ ಮುಂದಾಡೂ ಜನ ಎಲ್ಲಾಗ ಮುಂದಾಡೂ, ಕಾರಿಯ ದೊವೂ ಮಾತುನೊವೂ ಸತುವುಳ್ಳ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮನಿಚಲ ಆಗಿದ್ದ.

೨೦. ಆಲೆಯೂ ಅವನತಾಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಯೆಂಗ ಗೊತ್ತುಗಾರರೂ ಸಾವುನ ತೀರುವುಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವನ ಸಿಲು ಬೆಗ ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾಲಿ;

೨೧. ಆಲೆ ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡೋದುಗಿಬ್ಬ ವ ಅವತಾಂದು ಯೆಂಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿಯೂಂಡಿದ್ದೆಯೋ; ಎವೆಯೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲದೆ ಎವೆಯೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ, ಇಂದು ಮೂರು ಜಿನ ಆರ;

೨೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಂಗವಕರ್ದೊಗೆ ಜೋಚಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ರೂ ಒಲಿಕ್ಕೆದ್ದು, ಸಮಾದಿಗ ಹೋಗಿ,

೨೩. ಅವನ ಸರುವಲ ಕಾಣದೆ, ಬಂದು, ಅವ ಜೀವದೊ ಇದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗುವ ಜಮಗಾರರ ನೋಟವೂ ನೋಡಿದ್ದೆ ಯೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆಂಗ್ತುವ ಬೈಪ್ತ ಮಾಡಿದರು.

೨೪. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಯೆಂಗ್ತುವ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕ ಜೋ

ಚಿಯ್ವಾ ಸಮಾದಿಗ ಹೋಗಿ, ಆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗಿತಾಂ ಕಂಡರು; ಆಲೆ ಅವನ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದರು.

೨೫. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಓ ಪೊಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯವಕರೇ! ಪ್ರವಾದಿಗೊ ಹ್ಲೇಗಿದವೆಲ್ಲಾವ ನಂಬೋದುಗ ಮಂದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕರೇ!

೨೬. ಕ್ರಿಸ್ತಂ ಈ ಪಾಡೆಲ್ಲಾವ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಯಿಮೆಗ ಹುಗೋದುಗ ಅವಸಿಯ ಹಡುಲ್ಲೆಯಾ? ಎನ್ನಂ.

೨೭. ಆಗ ಅವಂ ಮೋಸೇಂದವೂ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗೊಂದವೂ ಹಿಡಿತು, ಬರೆಯೆಲ್ಲಾದುನ್ನೋಗೆ ತನ್ನ ಬಕ್ಕ ಬರೆದವೆಯ ಅವಕಗ ಬೆನರ ಮಾಡಿದಂ.

೨೮. ಅವಕ ಹೋಪ ಊರುಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಇನ್ನು ಮುಂದುಗ ಹೋಪದೂಂಬ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿದಂ.

೨೯. ಆಗ ಅವಕ ಅವನ ಬಲುಮುತ ಮಾಡಿ: ಯೆಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ತಂಗು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸಂದೆ ಆತು, ಹೊತ್ತು ಹೋ ತೂಂದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಅವಕರ ಕೋಡ ತಂಗೋದುಗ ಓಗೆ ಹೋದಂ.

೩೦. ಅವಂ ಅವಕರ ಕೋಡ ತಿಂಬದುಗ ಕುಳಿದೂಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಏನಾತೂಂದಲೆ: ಅವಂ ದೊಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಸಿ, ಮುಲಿತು, ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟಂ.

೩೧. ಆಗ ಅವಕರ ಕಣ್ಣು ತಲೆದ; ಅವಕ ಅವನ ಗುಲಿ ತಿಡಿತ್ತರು. ಇನ್ನು ಅವಂ ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು ಕಾಣದ್ದೋದಂ.

೩೨. ಆಗ ಅವಕ ತಂಗ ತಂಗಗ: ಅವಂ ದಾರಿಯೊ ನಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ಮಾತಾಡಿ, ಬರೆಯ ನಂಗಗ ತಲೆವನೆ, ನಂಗ ಮನಸ್ಸು ನಂಗೊಗೆ ಉರಿವಲೆಯಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು,

೩೩. ಆ ಗೈಗೆಯ್ದೋಗೆಯೇ ಯೆದ್ದು, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ,

೩೪. ಕರ್ತೃ ನಿಜಾಗಿ ಯೈದ್ವಿದ್ವದನೇಂದೂ ಸೀಮೋನಗ ತೋ
ಪಿಯುಂಡಿದ್ದನೇಂದೂ ಹ್ಲೇಗುವ ಆ ಹನ್ನೊಂದ್ವಾವೂ ಅವಕ ಸಂ
ಗಾತಿಗಾರರೂ ಕೂಡಿ ಇಬ್ಬದನ ಕಂಡು,

೩೫. ದಾರಿಯೊ ಆದವೆಯವೂ ದೊಟ್ಟೆಯ ಮುಪ್ಪಿಪದು
ನೊ ತಂಗ ಅವನ ಅಪ್ಪಿದರು ಎಂಬದನವೂ ತಂಗ್ತುವೇ ಬೆವರ
ಮಾಡಿದರು.

೩೬. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವೆಯ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಯೇ
ಸುತಾಂ ಅವಕರ ನಡುವೆ ನಿದ್ದು, ಅವಕಗ: ಸಮಾದಾನ ನಿಂಗಗ್ತ
ಡಲೀಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩೭. ಆಲೆ ಅವಕ ಗಡಗಡಾಂದು ಅಂಜಿಕ್ಕಿಡಿತವಕಾಗಿ,
ಆತ್ಮವ ಕಂಡೊಂದು ನೆನೆತರು.

೩೮. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ: ಯೇಕ ಬೈವ್ವಾದಾಪ್ಪಿ? ನಿಂಗ
ಮನಸ್ಸನೊ ಯೆರಡುನುವು ಯೈಬ್ಬದೇನ?

೩೯. ನಾಂತಾಂದು ಅಪ್ಪಿವ ಹೆಂಗೆ ಯೆನ್ನ ಕೈಗೊವವೂ
ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗೊವವೂ ನೋಡಿವಿ; ಯೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿವಿ;
ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾಕಿಚವೂ ಇಲೂ ಯೆ
ನಗ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ಒಂದು ಆತ್ಮಗ ಅವೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೪೦. ಇದುವ ಹ್ಲೇಗಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೊವವೂ ಕಾಲುಗೊವವೂ
ಅವಕಗ ತೋಪ್ಪಿದಲ.

೪೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಇನ್ನು ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ನಂಬದೆ, ಅದಿ
ಸೆಯ ಆಪನೆ, ಅವಕಗ: ಇಲ್ಲಿ ತಿಂಬ ತೀನಿ ಎನಾಲೆಯೂ ನಿಂಗಗ
ಹಡದೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೪೨. ಅವಕ ಹುರಿತ ಮೀನುವ ಒಂದು ತುಂಡವೂ ಚಿಟಗ
ಮಂಡೆಜೀನವೂ ಅವಂಗ ಕೊಟ್ಟರು.

೪೩. ಅವಂ ಈಸಿಯುಂಡು, ಅವಕ ಮುಂದಾಡು ತಿನ್ನಲ.

೪೪. ಹಿಂದೆ ಅವಕಗ: ಮೋಸೆಯ ನಾಯದ ಪಸ್ತುಕ

ದೊವೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವ ಬರೆಗೊಲೆಗೆಯೂ ಕೀರ್ತನೆಗೊಲೆಗೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಕುರಿತು ಬರೆದ್ದಡುವೆ ಎಲ್ಲಾ ನೆಲೆವೇರೋದೊಂದು, ನಾಂ ಇನ್ನು ನಿಂಗುವ ಕೋಡ ಇಬ್ಬನೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತುಗೊ ಎವೆತಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೪೫. ಆಗ ಅವಕ ಬರೆಗೊವ ಅಲೊದೊಂಬ ಹೆಂಗೆ, ಅವ ಕರ ಬುದ್ದಿಯ ತಲೊದು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೬. ಇತ್ತೆ ಬರೆದ್ದಡದೆ; ಇತ್ತೆ ಕ್ರಿಸ್ತಂ ಪಾಡು ಪಟ್ಟು, ಮೂ ರೆಂಬ ಜಿನಗ ಸತ್ತವಕಾಂದ ಯ್ಲೆಬ್ಬದೂ,

೪೭. ಅವಂಜೆಸರುನೊ ಯೆರೂಸಲೇಮೊಂದ ಹಿಡಿತು, ಜನ ಎಲ್ಲಾಗ ಮನತಿರುಗೋದುನವೂ ಪಾಪಪರಿಹಾರವವೂ ಸಾ ಲೊದೊ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೮. ನಿಂಗ ಎವೆಗ ಸಾಕಿಚೆಯವಕಾಗಿದ್ದೀ.

೪೯. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಯೆನ್ನಪ್ಪಂ ಬಾಕು ಕೊಟ್ಟದುನ ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಆಲೆ ಮೇಲಾಂದ ನಿಂಗ ಸತುವ ಹೊತ್ತೊಂಮ ನೆಗಟ್ಟ, ಯೆರೂಸಲೇಮ ಪಟ್ಟಣದೊ ತಂಗಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೫೦. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಅವಕರ ಬೆತಾನ್ಯಗಟ್ಟ ಹೊಲೊಡು ಕೂ ಟೆಯುಂಡೊಲಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೊವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಹರ ಸಿದಲ.

೫೧. ಅವಂ ಅವಕರ ಹರಸಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕಾಂದ ಬೇರೆ ನಿದ್ದವಂ ಆಗಿ, ಮೇಲೊಲಕಗ ಯೇರೆತ್ತಿಸಿ ಯುಂಡೊದಲ.

೫೨. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಂಗ: ಅಡ್ಡ ಬುದ್ದು, ಬಲು ಚಚ್ಚೋ ಚಾಂದ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ತಿರಿಗಿ ಹೋದರು.

೫೩. ಯೇಗ್ಗುವವೂ ಗುಡಿಯೊ ಇದ್ದು, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ ಯುಂಡಿದ್ದರು. ಆಮೆನ್.

